

Kürt halkının onurlu direnişiyle EYLEMLİ DAYANIŞMAYI BÜYÜTELİM!

Sermaye devletinin Suroç katliamı ile birlikte startını verdiği kirli savaş ve devlet terörü aralıksız devam ediyor. Kürt illerinden gün aşırı yeni katliam haberleri geliyor, OHAL uygulamalarının alanı genişletiliyor, köyler yakılıp boşaltılıyor, ev baskınlarının arkası kesilmiyor... Katledilen gerillaların cenazelerine işkence edilip çıplak resimleri savaş medyası tarafından topluma servis ediliyor.

Devletin tüm bu kirli ve karanlık uygulamalarına karşın Kürt halkının direnişi de yeni boyutlar kazanarak devam ediyor. Operasyonları durdurmaya dönük fiili direnişlerin yanı sıra özerklik ilanları ile

siyasal tutum geliştiren Kürt halkı; bu yolla zorbalığa boyun eğmeyeceğini beyan ediyor.

***

Kürt halkı haftalardır kendisine dayatılan kirli savaşa ve katliamlara karşı onurlu bir direniş yükseltiyor. Onun bu çıkışını güçlendirmek, toplumsal dayanışma zeminlerini oluşturmak ve her şeyden önce işçi sınıfının desteğini örgütleyebilmek, güncel devrimci bir görev olarak önümüzde duruyor.

Bu görevi yerine getirmeksizin işçilerin birliği halkların kardeşliği yaklaşımının hayat bulması mümkün olmayacaktır. Halihazırda devam eden kirli savaşın ve katliamların önüne geçilemeyecektir.

Kürt halkı ile işçi sınıfı ve emekçilerin arasına örülmek istenen duvarlar yıkılamayacaktır. Toplumu zehirleyen ve bölen dinci-milliyetçi-şoven her türden burjuva gericiliği alt edilemeyecektir.

Bu nedenle, bir yandan Kürt halkının onurlu direnişi ile her türlü dayanışma büyütülmelidir. Katliamlara, kirli savaş uygulamalarına ve azgın devlet terörüne karşı işçi sınıfı ve emekçileri harekete geçirmek için azami çaba sarf edilmelidir. Öte yandan Kürt sorunu karşısında işçi sınıfının devrimci çözümünü toplumsal bir alternatif haline getirmek için işçi sınıfı ve emekçi kitleler içerisinde etkin bir politik faaliyet ortaya konmalıdır.

Kürt halkının onurlu direnişi ile eylemli dayanışmayı büyütelim

Sermaye devletinin Suroç katliamı ile birlikte startını verdiği kirli savaş ve devlet terörü aralıksız devam ediyor. Kürt illerinden gün aşırı yeni katliam haberleri geliyor, OHAL uygulamalarının alanı genişletiliyor, köyler yakılıp boşaltılıyor, ev baskınlarının arkası kesilmiyor... Katledilen gerillaların cenazelerine işkence edilip çıplak resimleri savaş medyası tarafından topluma servis ediliyor.

Devletin tüm bu kirli ve karanlık uygulamalarına karşın Kürt halkının direnişi de yeni boyutlar kazanarak devam ediyor. Operasyonları durdurmaya dönük fiili direnişlerin yanı sıra özerklik ilanları ile siyasal tutum geliştiren Kürt halkı; bu yolla zorbalığa boyun eğmeyeceğini beyan ediyor.

Düzenin açmazları derinleştikçe saldırganlaşıyor

Sermaye düzeni siyasal ve iktisadi açılardan çelişkilerinin derinleştiği bir dönem içerisinde geçiyor. Kürt sorunu ve Suriye politikası gibi temel siyasal sorunlar üzerinden belirlediği politikalar bir bir iflas etmiş durumda. Halihazırda her birisi ciddi bir ağırlık olarak önünde duruyor. Ekonomi alanında yaşanan gelişmeler ve dalgalanmalar ise gelecek açısından büyük kırılmaların sinyallerini veriyor. Ve tüm bu açılardan sermaye düzeni adına deniz giderek tükeniyor.

Tüm bunlara bir de, 13 yıldır iktidar koltuğuna çöreklenmiş olan dinci partinin çözülme sürecini eklemek gerekiyor. Zira bu durum sermaye düzeni açısından ek olarak siyasal belirsizlik ve istikrar sorununu gündeme getirmiş bulunuyor. 7 Haziran seçimlerinin hemen ardından yaşanan gelişmeler, düzen siyasetinin yeni dönemde kolay dizayn edilemeyeceğini gözler önüne seriyor. AKP gericiliğinin iktidar gücünü kaybetmeme pahasına devreye soktuğu ölçsüz hamleler, giriştiği maceralar ise düzen siyaseti adına durumu daha bir vahim hale getiriyor.

Kürt halkı ile devrimci-ilerici güçleri hedef alan azgın saldırıların düğmesine basılmasının gerisinde, işte düzenin bu çok yönlü açmazları ve derinleşen çelişkileri yer alıyor. Sermaye düzeni bir kez daha biriken sorunlarını yıkıcı ve kanlı bir savaşla, toplumun ilerici ve devrimci dinamiklerini ezme yoluyla çözmeye çalışıyor. Toplum terörize ediyor, estirdiği gericilik rüzgarı ile sınıf merkezli biriken enerjiyi boşaltmaya, farklı kanallara akıtmaya çalışıyor. Azgın devlet terörü uygulamalarını meşrulaştırmak ve bunlara yasal kılıflar uydurmak için en iğrenç manevralara başvuruyor.

Sermaye devleti ve onun dümenini bugün fiilen elinde tutan dinci parti, tüm bu hamleleri bizzat hizmetine koştuğu emperyalist merkezlerin denetiminde ve onayında hayata geçiriyor. Bu nedenle iki günde ABD patentli çözüm sürecini rafa kaldırabiliyor -yarın gerektiğinde indirme kaydıyla-. Bu nedenle pervasız bir şekilde Güney Kürdistan'a bombalar yağdırabiliyor. Ya da burjuva düzen sınırları çerçevesinde hiçbir dayanağı olmasa da fiilen başkanlık

sistemi ilan edilebiliyor. AKP gericiliğinin ve toplamında düzen siyasetinin bu rahatlığı efendilerinden aldıkları onay ve destekle mümkün olabiliyor. Zira emperyalist güçler de düzen cephesinde yaşanan çok yönlü kriz ve çelişkilerin derinleştiğinin farkında. Ve bu olgu karşısında dün olduğu gibi bugün de üretebildikleri tek çözüm baskı ve zorbalığı tırmandırmak, ilerici-devrimci güçler ile direnen halkları ezme olabiliyor.

Çözüm sürecine dönme çağırısı ve ham hayaller

Düzen cephesinde bunlar yaşanırken, saldırının ilk elden hedefi durumunda yer alan Kürt hareketinden çözüm sürecine dönme ve masayı yeniden kurma çağıruları geliyor. Bugün bu tutuma bir de ABD'nin hakemlik etmesi talebi eklenmiş bulunuyor.

ABD emperyalizmi bugün için buna açıktan yanaşır mı bilemeyiz, ancak emperyalizmden barış ummanın yaratacağı ağır ve acı sonuçları tarihsel ve güncel deneyimler üzerinden bilmekteyiz. İşte Filistin davası buna bir örnektir. İşte bir uçtan ötekine "barış ve demokrasi" götürülen Ortadoğu, bunun en kanlı ve acı örnekleri ile doludur. Kürt hareketinin bugün yaptığı çağırısı karşılık bulursa şayet, Kürt halkına sadece yeni acılar ve kölelikten başka bir şey getirmeyecektir. Zira emperyalizm kurduğu tüm ilişkilerde egemenlik ister. Kendine biat ve tam bir kölelik ister.

Dahası, dönülmek istenilen konsept bugün her açıdan iflas etmiş bir politikadır. Kürt halkı adına tam bir açmaz ve oyalama süreci olarak işletilen sözde "çözüm" sürecidir. Ayrıca bu yolun çıkışsızlığı defalarca kanıtlanmıştır. Hal böyleyken emperyalizmin hakemliğinde yeniden müzakere masasının kurulmasını istemek ham hayaller peşinde zaman kaybetmekten başkaca bir anlam taşımayacaktır.

Bugün hem Kürt hareketi adına hem de ilerici-devrimci güçler payına yapılması gereken şey, hali hazırda kararlılıkla devam eden direniş çizgisini geliştirilmek, bölge halkları ve işçi sınıfı ile kurulan bağları güçlendirilmek ve Kürt halkının mücadelesini güçlendirecek her türlü dayanışma ağını örmek olmalıdır.

Öz yönetim ilanı ve direniş

Tırmandırılan kirli savaşa ve devlet terörüne karşı

Kürt halkının yanıtı militan direniş ve öz yönetim tutumu oldu. Bu çıkış adeta kirli savaş baronlarının, en başta da savaşın komuta kademesinin başında oturan Tayyip Erdoğan'ın yüzüne tokat gibi çarptı. Bu nedenle bugünlerde öz yönetim ilan edilen kentlerde tam bir katliam saldırıları yaşanıyor.

Kürt halkının öz yönetim tutumu, toplumsal ve iktisadi alt yapıdan bugün için yoksun olsa da; bir irade beyanı ve politik tavır olarak fazlasıyla anlamlı bir çıkış oldu. Dahası bu politik tutumun militan bir direngen çizgiyle bütünleşmesi sermaye devletini çileden çıkarmaya yetti. Diyarbakır'da Silopi'de, Silvan'da, Varto'da katliama girişti. Kürt halkının iradesini kırmak için kirli savaş yöntemlerinin en iğrencini devreye soktu. "Benim irademi tanımazsan evlerini yakarım, çocuklarını katlederim, savaşçıların cenazelerine işkence yaparım ve çirli çıplak soyarak topluma servis ederim" dedi. Ama bir kez daha onurlu Kürt halkının ölümüne direnişi ile karşılaştı.

Kürt halkının onurlu direnişi ile eylemli dayanışmayı büyütelim

Evet, Kürt halkı haftalardır kendisine dayatılan kirli savaşa ve katliamlara karşı onurlu bir direniş yükseltiyor. Onun bu çıkışını güçlendirmek, toplumsal dayanışma zeminlerini oluşturmak ve her şeyden önce işçi sınıfının desteğini örgütleyebilmek, güncel devrimci bir görev olarak önümüzde duruyor.

Bu görevi yerine getirmeksizin işçilerin birliği halkların kardeşliği yaklaşımının hayat bulması mümkün olmayacaktır. Halihazırda devam eden kirli savaşın ve katliamların önüne geçilemeyecektir. Kürt halkı ile işçi sınıfı ve emekçilerin arasına örülmek istenen duvarlar yıkılamayacaktır. Toplum zehirleyen ve bölen dinci-milliyetçi-şoven her türden burjuva gericiliği alt edilemeyecektir.

Bu nedenle, bir yandan Kürt halkının onurlu direnişi ile her türlü dayanışma büyütülmelidir. Katliamlara, kirli savaş uygulamalarına ve azgın devlet terörüne karşı işçi sınıfı ve emekçileri harekete geçirmek için azami çaba sarf edilmelidir. Öte yandan Kürt sorunu karşısında işçi sınıfının devrimci çözümünü toplumsal bir alternatif haline getirmek için işçi sınıfı ve emekçi kitleler içerisinde etkin bir politik faaliyet ortaya konmalıdır.

Kendi kaderini tayin hakkı meşrudur!

Dümeninde dinci-gerici AKP'nin bulunduğu sömürgeci Türk sermaye devleti kirli savaşı her gün daha da tırmandırıyor. Kürdistan'da tam bir olağanüstü hal durumu var. Kürdistan boydan boya "güvenlik bölgesi" adı altında bir savaş alanı haline getirilmiş durumda. Kürt halkı giderek tehlikeli boyutlar kazanan bir kuşatma altındadır. Bir kez daha, '90'lı yıllardaki gibi ormanlar yakılmakta, köyler yakılıp-yıkılarak, yoksul Kürt köylüleri yeniden göçe zorlanmaktadır.

Bir yandan da, kent merkezlerinde polis, kırsalda jandarma ve özel hareketçiler hiçbir yasa tanımaksızın yargısız infazlara başvurmaktadır. Sadece karakollarda değil, sokakta ve her yerde işkence yapılmaktadır. O kadar ki, Varto'da katledilen Ekin Wan adlı kadın gerilla örneğindeki gibi, ölü bedenlere dahi işkence yapılmaktadır.

Özyönetim ilanı:

Sermaye devletini çılına çeviren irade beyanı

Dikkate değer olan, baştan aşağı bir kirli savaş aygıtı olan sermaye devletinin bu gitgide zincirlerinden boşalan terörünün, özellikle Kürt halkının özyönetim ilanı ile birlikte ve öncelikle bu yönlü irade beyanında bulunan kentlere dönük olarak yoğunlaştırılması ve katliam boyutlarına vardırılmasıdır.

Sermaye devleti sömürgeci bir devlettir. Kürdistan ise onun bir iç sömürgesidir. Sömürgeci Türk burjuvazisi Osmanlı'dan devraldığı bu sömürgesini kimseyle paylaşmak istemiyor. Yalan, inkar ve imha bu devletin geleneksel politikasıdır. Bu devlete göre Kürt yoktur, Türkiye'de sadece Türk milleti yaşamaktadır. Kürdistan diye bir ülke de yoktur, sadece ve sadece Türklerin ülkesi Türkiye vardır. Tek dil vardır, tek bayrak vardır. Bunun dışındaki her beyan bölücülüktür. Karşılığı ise her daim imhadır, katliamdır, soykırımdır.

Kürtler ne zaman kendi ulusal kimliğini hatırlatmış ve ulusal olarak kendi kaderini tayin hakkından söz etmişse, sömürgeci Türk sermaye devletinin Hitler'e rahmet okutan vahşeti ile karşı karşıya kalmış, kırılmış, katliama uğramış, mecburi iskanlara, yani sürgünlere tabi tutulmuştur. Ülkelerine dönüşleri yasaklanmıştır. Günümüzde bir kez daha bunlar yaşanmaktadır.

İrkçilikta Hitler'e rahmet okutan, kardeş Kürt halkına sınırsız bir kin duyan Osmanlı bozuntusu

Tayyip Erdoğan ve dinci-gerici AKP gürhu, yanlarına "Tanrı dağı kadar Türk ve Hira dağı kadar Müslüman" devletin karanlık ofislerinin müdavimi Devlet Bahçeli ve tüm ırkçı-şoven takımını da alarak, "Siz yoksunuz ve bu nedenle ayrı bir irade beyanında bulunamazsınız. Devlet içinde devlet olmaz. Size bu devletin üzerinde ameliyat yaptırmayız. Ya devlet başa ya kuzgun leşe" diye uluyorlar. Fakat boşuna!

Kürt halkı bugüne dek çok yasak bölge uygulaması, özel mahkeme, olağanüstü hal rejimi, tastamam bir sömürge hukuku olan "Tunceli kanunları", Abdullah Alpdoğan örneği kan dökücü sayısız sömürge valisi, Mustafa Muğlalı gibi paşa ve Fevzi Çakmak gibi Osmanlı kalıntısı ırkçı mı ırkçı genelkurmay başkanı gördü. En büyük hedefi Turan olan ve bunun için Sarıkamış'ta askeri kırdıran Enver Paşa'yı da bilir. Şimdinin Enver Paşa özentili Tayyip Erdoğan'ı ise yakından tanır.

Özyönetim, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkının andaki biçimidir

Kürt halkı 7 Haziran öncesinden başlatılan karanlık, kanlı ve kirli bir savaşla yüz yüzedir. Kürt hareketine ve doğal olarak da Kürt halkına, ayrıntılarından arındırıldığında, önce "Kürt açılımı", ardından da "çözüm süreci" adı altında, temel hedefi hareketin silahlı gücünün tasfiyesi ve bunun başarısına da bağlı olarak teslimiyet olan politikalar dayatıldı. Ne yazık ki, Kürt hareketi, tastamam bir aldatmacadan ibaret olan bu manevralarla yıllarca oyalandı. Tabi ki, bunların hiçbir karşılığı yoktu ve olmadığı da nihayet anlaşıldı. Her iki taraf için de yolun sonuna gelindi.

Tayyip Erdoğan, AKP gericiliği ve devletin savaş kurmayları, karanlık ofislerinde sadece Kürt halkını değil, Türkiye işçi sınıfı ve Türkü, Ermenisi, Arabı, Lazı, Çerkezi ile emekçi halklarını, ilerici ve devrimci güçlerini ve bölgenin kardeş halklarını da kapsayan, karanlık, kanlı ve kirli bir savaş planı hazırladılar. 7 Haziran seçimlerini ve sonuçlarını beklemeleri gerekti, onu da yaptılar. Ne var ki, 7 Haziran onların planlarının tersi yönündeydi. Seçimin gerçek galibi Kürtlerdi. %13'lük oy oranı ve 80 milletvekili ile parlamenter alanda anlamlı bir irade beyanında bulunmuşlardı. Tayyip Erdoğan daha ilk günde tahammülsüzlüğünü dışa vurdu. Birkaç gün geçmedi savaş tamtamlarını çalmaya, Kürt halkını ve ortaya koyduğu iradeyi hiçe saymaya başladı. Hazırladıkları kanlı savaş planını hayata geçirmek için uygun bir bahane yaratmaları gerekiyordu, buldular; Ceylanpınar'da iki polisin vurulması. Sonrası biliniyor.

Bulunduğu bölgenin en kirli ve kan dökücü devleti

Tekman'da Türkçe dışında konuşma yasağı

Erzurum'un Tekman ilçesinde Kaymakam Lütfullah Ün, kamu personellerine elektronik imzalı bir yazı göndererek kamu kurumlarında Türkçe dışında bir dilin konuşulmasını yasakladı. Başka bir dilin konuşulmasına göz yumanların ise cezalandırılacağı belirtilen açıklamada şu ifadeler kullanıldı:

"Kamu personellerinin kamuya ait alanlar içerisinde gerek kalmadıkça Türkçe dilinden başka

bir dil konuşulmaması konusunda, kurum amirlerine gerekli hassasiyetin gösterilmesi ve uymayan personel hakkında yasal işlem yapılacağıının bilinmesi herhangi bir aksaklığa meydan verilmemesini rica ederim."

Nüfusunun tamamına yakını Kürt olan ilçede yazının duyulması üzerine DBP ve HDP ilçe örgütleri 19 Ağustos'ta eylem yaptı.

uzun süredir ayak sürttüğü anlaşmayı imzaladı. İncirlik Üssü'nü IŞİD'e karşı hava saldırıları için ağababası ABD emperyalizmine tahsis etmeyi kabul etti. Sözde IŞİD'e karşı kurulan emperyalist koalisyona katıldı. Ardından, hiç vakit geçirmeden, ağababasının desteğini de alarak, IŞİD'e karşı mücadele yalanı ile topyekûn bir savaş için harekete geçti.

Günlerdir içerde ve sınır ötesinde, özellikle de Kandil üzerinde yoğunlaştırılan ve tam bir gözüdümlülük örneği olan bu kanlı savaş gelinen yerde katliamlar boyutuna ulaşmıştır. Kürt halkının bu kanlı saldırıya ve devletin, 7 Haziran da dahil olmak üzere ortaya koyduğu her türlü irade beyanını yok sayan tutumuna karşı ilan ettiği özyönetimler, Tayyip Erdoğan ve sömürgeci sermaye devletini çılgına çevirdi. Kürt halkının ortaya koyduğu irade beyanına bir kez daha imha ile karşılık veriliyor. Varto'da, Silvan'da, Dicle, Şemdinli, Yüksekova'da sergilenen vahşet bunun ifadesidir. Kürt kadın gerillaya dönük alçakça saldırının gerisinde Kürt halkına duyulan kin, nefret ve korku vardır.

İster ayrı bir devlet kurmak, yani ulusların kendi kaderini tayin hakkı olsun, ister demokratik özerklik ya da özyönetim ve isterse tamamen özgür ve eşit koşullarda gönüllü bir birlik olarak ileri sürülsün, Kürt halkının ortaya koyduğu irade ve tutum onun en doğal hakkıdır ve meşrudur. Bundan sonraki seyri ve sonucu ne olursa olsun, Kürt halkının çeşitli kentlerde ilan ettiği özyönetim girişimi de onun en doğal hakkıdır ve meşrudur. Komünistler olarak, ortaya konan iradenin kapsamı, sınırları ve niteliğinden bağımsız olarak ve dahası gerçekleşme biçimi konusunda önden kesin taahhütlerde bulunmaksızın, her zaman ve her koşulda kardeş Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını savunacağız.

Kardeş Kürt halkıyla eylemli tam dayanışmaya

Kardeş Kürt halkı özgürdür ve geleceğini kendi istediği biçimde belirleme hakkına sahiptir. Hiçbir gücün bu hakkını inkar edemez, bu amaçlı adımlarını zora dayanarak ezemez. Sermaye devleti bugün tam da bunu yapıyor. Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkı bir yana, varlığını dahi inkar ediyor, Kürt halkına ya teslimiyet ya da imhayı dayatıyor. Kürt halkı ise "beni tanımayan devleti ben de tanımıyorum" demiş ve karşı yönden özyönetim adı altında kendi iradesini ilan etmiştir. Buna karşı geliştirilen kirli savaşa karşı direnmeyi esas almıştır. Sömürgeci sermaye devleti de Kürt halkına dönük önceki yıllardakini de aşan, çok daha kapsamlı ve çok daha acımasız bir kirli savaşa başlamıştır. Bu savaş haksızdır, bu savaş sömürgeci bir savaştır. Çok doğaldır ki, Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkları, komünistler ve gerçek devrimciler, bu saldırıya karşı kardeş Kürt halkının yanında saf tutacaklardır, onunla eylemli dayanışma içinde olacaktır.

Öte yandan, sömürgeci Türk burjuvazisinin ve onun adına Tayyip Erdoğan ve AKP gericiliğinin imha amaçlı bugünkü kanlı savaşının öncelikli hedefi Kürt hareketi ve Kürt halkı olsa da, Türkiye işçi sınıfını, emekçi halkları, ilerici ve devrimci güçleri de kapsayan bir saldırdır söz konusu olan. Bunun kendisi, Kürt halkıyla devrimci kader birliği çizgisinde, "işçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarı ile emperyalizme ve sömürgeci sermaye devletine karşı halkların birleşik devrimci direnişini büyütmeyi gerektirmektedir.

Bu görev ve sorumluluk ise herkesten önce sınıf devrimcisi komünistlerin omuzlarındadır.

Küristan'da 'güvenlik bölgesi' ilanı

Kürdistan'da halka ve gerilla mevzilerine yönelik saldırıların başlamasının ardından başlayan "Özel Güvenlik Bölgesi" uygulamasına Hakkari'de iki yeni bölge Van'da ise Tendürek Dağı eklendi. Şemdinli'de ise "Evlerinizi boşaltın" anonsu yapan asker ve polis daha sonra evleri bombaladı.

Hakkari Valiliği, 12 Ağustos'ta Yüksekova'da bulunan Gürkavak (Şagûlord) ile Varagöz (Weregöz) bölgelerini "Özel Güvenlik Bölgesi" ilan ederek halkı bu bölgelere girmemesi için tehdit etti. Açıklamada şu ifadeler kullanıldı:

"Yüksekova ilçesi sınırlarında bulunan Gürkavak Bölgesi, Küre Tepe, Hazyen Mahallesi, Betalan Mahallesi, Rubarışın Çayı kuzeyi arasında kalan bölge ile Varagöz Bölgesi, Betalan Mahallesi, İkizler Mahallesi, Havre Tepesi, 13 Ağustos 2015 günü saat 00.01'dan 27 Ağustos 2015 günü saat 23.59'a kadar özel güvenlik bölgesi ilan edilmiş olup vatandaşlarımızın yukarıda belirtilen bölgelere girmesi yasaklanmıştır."

"Evlerinizi boşaltın" diyen asker evleri bombaladı

Hakkari'nin Şemdinli ilçesinde 15 Ağustos gecesi Ahmet Çamur adlı özel hareket komiserinin de öldüğü çatışmanın ardından 16 Ağustos'ta HPG gerillaları ile asker ve polis arasında Sanayi Sitesi civarında çatışmalar yaşandı.

İlçede fiili OHAL uygulayan polisler, çatışma yaşanan yerlerde halka "Evlerinizi boşaltın" şeklinde anons yaparken ilçe merkezinde ise 'sokağa çıkma yasağı konulduğu' anonsu geçti.

Polisin açtığı ateş nedeniyle çatışma bölgesinde bir sivilin yaralandığı bildirildi.

Günlerce halkı tehdit eden asker ve polis, 18 Ağustos'ta ise çatışmaların yoğunlaştığı Şapatan (Altınsu) Köyü'nü zırhlı araçlar ve helikopterle bombaladı.

10 evin yıkıldığı bombardıman ile birlikte köyde bulunan Yasemin Özel, Aklıma Saraç, Müşir Saraç ve Abdulgani Saraç şarapnel parçalarıyla yaralandı. Şemdinli Devlet Hastanesi'nin asker ve polisler tarafından boşaltılması nedeniyle yaralılar hastaneye kaldırılmadı. Bombardıman nedeniyle çevrede bulunan ormanlık alanda çıkan yangında çok sayıda

ağacın yandığı belirtildi.

Tendürek Dağı da 'özel güvenlik bölgesi'

Kürdistan'da OHAL bölgelerine 14 Ağustos'ta Tendürek Dağı da eklendi. Van'ın Çaldıran ilçesinde bulunan Tendürek Dağı valilik kararıyla "özel güvenlik bölgesi" ilan edildi.

Van Valiliği'nden yapılan açıklamada şunlar belirtildi:

"İlimiz Çaldıran İlçesi sınırları içerisinde yer alan Tendürek Dağı bölgesinde son günlerde artan terör olayları nedeniyle icra edilecek olan operasyonlarda vatandaşlarımızın zarar görmemesi için 2565 Sayılı Askeri Yasak Bölgeler ve Güvenlik Bölgeleri Kanunu'nun 32/A maddesi gereğince 15-29 Ağustos 2015 günleri arasında 15 gün süreyle Özel Güvenlik Bölgesi ilan edilmiştir..."

Diyarbakır'da 4 ilçede OHAL

Son dönemde artan saldırıları bahane eden Diyarbakır Valiliği, Silvan, Lice, Dicle ve Kulp ilçelerini "özel güvenlik bölgesi" ilan etti. Yasak kapsamında Silvan ilçesi sınırlarında bulunan; Taşköprü Vadisi, Toklar bölgesi, Kazandağı-Demirkuyu bölgesi, Hatuni Deresi bölgesi, Sarınc ve Fiğtarlası bölgesi, Üçbasamak bölgesi, ile Lice ilçesi sınırlarında bulunan; Kayacık Kuzeyi bölgesi, Balası-Koca Tepe bölgesi, Kuşlu Tepe bölgesi, Toprak Tepe bölgesi, Mizagüldağı Tepe bölgesi, Dolapdere-Kerpiçören bölgesi, Harabe Tepeleri bölgesi, Horozivan Dağı bölgesi, Kılıboğan Tepe bölgesi Kulp İlçesi sınırlarında bulunan; Oberkan-Davderal bölgesi, Simetok-Gülhermi bölgesi, Yaylak Durşin bölgesi Dicle İlçesi sınırlarında bulunan; Kurşunlu bölgesi ve Tir Sırtları bölgesi 20 Ağustos- 5 Eylül 2015 tarihleri arasında "özel güvenlik bölgesi" ilan edilerek "Vatandaşlarımızın yukarıda belirtilen bölgelere girmesi yasaklanmıştır" denildi.

Silvan halkı tencere ve tavalarla sokağa çıkarak yasağı tanımadıklarını haykırdı. Sabah saatlerinde ise evlerinden çıkan halk polisin saldırısıyla karşılaşmış mahallelerde gençlerle polisler arasında uzun süre çatışmaların yaşandığı belirtilirken gece en az iki kişinin infaz edildiği belirtildi.

Sahibinin sesi medya da kirli savaşın suç ortağıdır

Kürt halkına yönelik '90'lı yıllara benzer bir savaş konsepti izleyen imha ve inkârcı sermaye devletinin medyası da bu konsept dahilinde hareket ediyor. Günlerdir Kürt kasabalarında vahşi devlet terörünü yok sayan yazılı ve görsel haber kanalları, katliam için görevlendirilen askerlerin ölümleri üzerinden kirli bir duygu sömürsü yapıyor.

Bu içerikteki her haberden kan damlıyor. Kalemelerini bu kana banıyorlar. Ölen askerlerin evleneceklerinden, küçük çocuklarından, son mesajlarından bahsederek tıpkı sahipleri gibi esasında ölü seviciliği yapıyorlar. Kalemelerini, arkalarından bu kadar sahte gözyaşı döktükleri bu insanların hayatta kalması için kullanmıyorlar. Savaş arabasının sürücülüğünü AKP'nin yaptığı sermaye devletinin savaş politikalarının bekası için ellerinden gelen tüm hüneri sergiliyorlar.

Ölen askerlerin yoksul semtlerindeki evlerinin durumunu, zoraki bir iki değinmenin dışında özenle gözlerden saklıyorlar. Ancak bunun dışında savaş kışkırtıcılığı ve Kürt düşmanlığı yapmak için ellerine geçen tüm imkanları kullanıyorlar. Diğer taraftan açık bir insanlık suçu olan sermaye devletinin vahşetini, yaptığı işkenceleri görmezden geliyorlar. Kürt çocukları ve gençleri IŞİD gibi soysuzlar çetesine taş çıkartırcasına katledilirken, kanlı sayfalarından

daha fazla kan dökmeye çağırıyorlar. Soysuzlukta sahipleriyle yarışıyorlar.

Akıl almaz vahşet yöntemleriyle çocuklar öldürülürken, Ekin Wan gibi kadın gerillalar sapkınlar sürüsünce katledilirken, tüm bunlar sermaye medyası için haber değeri taşıyor. Bu vahşete karşı süren direnişi karalamak için ise kirli ve kanlı bohçalarını açmaktan geri kalmıyorlar. '90'lı yıllarda kesilen gerilla başlarıyla çektirilen fotoğrafları, yapılan kulak koleksiyonlarını görmezden gelenler, bir kez daha gerçekleri saptırmak için provokasyon kokan yalan ve çarpıtma haberlerle işçi ve emekçileri bombardımana tutmaya devam ediyorlar.

Sözde yazarlar ise, servet biriktirdikleri gazete köşelerinden Kürt halkına telkinlerde bulunmayı da ihmal etmiyorlar. Daha çok teslim alabilmek, direnişi kırmak için barıştan bahsetmekten de geri kalmıyorlar. Sermaye devleti katliam politikasına devam ederken kan tacirliği yapanlar, Kürt halkını daha fazla tavize zorlamak için her fırsatı kullanıyorlar.

Şu son yaşananlar bir kez daha göstermiştir ki, sermaye devletinin bütün kurumları tüm kan dökücülüğüyle devrededir. Buna medyası da dahildir. Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaşa burjuva medya izlediği habercilik politikasıyla doğrudan katılmıştır.

Kürt işçilere faşist saldırı

Erzurum'da merkez Yakutiye ilçesine bağlı Gez Mahallesi'ndeki Kurtdere Sokak'ta faşistler ile Bostancıoğlu İnşaat Şirketi'nin patronu tarafından tehdit edildikleri öğrenilen Kürt işçiler, 12 Ağustos'ta saldırıya uğradı.

Patron işçilere "Ulan hepiniz Ermeni'siniz", "Teröristler" ve "Siz hiçbir şeyi hak etmiyorsunuz" diyerek silah çekerken işçilerin kendilerini savunması üzerine ırkçı gruplar da saldırıya geçti. Saldırıda 2 işçi yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

Polis, Fuat isimli patronun soyadı öğrenilemeyen kardeşi Cihat ve 2 işçiyi gözaltına aldı.

Şırnak'tan Düzce'ye fındık toplamaya giden mevsimlik işçiler, 17 Ağustos'ta ırkçı-faşist bir grubun saldırısına uğradı. 5'i genç kadın 8 işçinin yolunu kesen faşist bir grup zincir, sopa ve silahlarla işçilere saldırdı. Saldırıda Fırat Yalın, Nabibe, Yusuf, Benerben ve Varistan Cavlak adlı işçiler yaralandı.

Hastanede tedavi gören işçiler, çalışmak için başka bir köye gitmek zorunda kaldı.

Diyarbakır'da asker köyleri yakıyor

Silvan ve Şemdinli'de yerleşim yerlerini bombalayan Türk sermaye devleti, Diyarbakır'da Lice-Hani ve Kocaköy üçgenindeki köyleri ateşe verdi ve taradı. *DiHA*'nın haberine göre, Türk sermaye devleti, Diyarbakır'ın Lice-Hani-Kocaköy üçgenindeki birçok köyü '90'lı yıllarda olduğu gibi taradı, bombaladı ve ateşe verdi.

Söz konusu bölgede askerler ve HPG gerillaları arasında çatışmalar gün boyu sürerken, bu üçgende yer alan birçok köyün tarandığı, bombalandığı ve yakıldığı haberleri geliyor. Katliam saldırılarında köylerde yaşamını yitirenlerin olduğu belirtilirken, yerel kaynaklar, katliamın boyutlarının daha da büyüyebileceğine işaret ediyor.

Yakılan evlerin içerisinde ölü ve yaralı var

Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı Zerê (Gökçe) Köyü'ne saldıran askerlerin çok sayıda evi ateşe verdiği bildirildi. Ateşe verilen evlerin aynı zamanda askerlerce tarandığını aktaran köylüler, ölü ve yaralıların olduğunu ve cenazelerin yanan evlerin içinde kaldığını belirtti. Ölü ve yaralıları evlerden çıkarmaya çalışan köylüler ise, askerler tarafından engellendi.

Hani'nin Gömeç, Çakıl ve Mazlı köyleri de ateşe verildi

Öte yandan yerel kaynaklardan edinilen bilgilere göre Hani'nin Huri (Gömeç), Çakıl ve Mazlı köyleri de askeri helikopterlerden ve tepelere konuşlanan askerler tarafından havadan ve karadan bombalandı. Köydeki evlerin bombardıman sonucu yanmaya başladığı bildirilirken, köyde ölü veya yaralı olup olmadığı konusunda net bir bilgiye ulaşılamadı.

Yangını söndürmek isteyen itfaiye engellendi

Hani'ye bağlı Koçer Köyü'nde çıkan yangından kaynaklı ise, köylülerin köyde mahsur kaldığı bilgisine ulaşıldı. Bölgeye canlı kalkan olmak için giden halka askerlerin ateş açması üzerine Hani Belediye Eşbaşkanı Nevin Oktay'ın da seken bir kurşundan yaralandığı belirtildi. Yangını söndürmek için araziye gidenler ve itfaiye ekipleri ise askerler tarafından engellendi.

İçinde sivililerin bulunduğu bir araç tarandı

Diyarbakır'ın Lice ilçesinin Fis Ovası mevkiinde bulunan Pirik Köyü'nün yakınında bulunan bir aracın ise askerler tarafından tarandığı öğrenilirken, araçta bulunanların durumunun ağır olduğu ve yanan aracın çevresine kimsenin yaklaşılmadığı belirtildi.

Sermaye devleti infazlara devam ediyor

Savaş ve saldırganlık uygulamalarını tırmandıran sermaye devleti hafta boyunca çok sayıda kişiyi infaz ederek katliamcı yüzünü göstermeye devam etti.

Ağrı'da 2'si çocuk 3 kişi infaz edildi

Bir ayı aşkın bir süredir Kürdistan ve ülke genelinde terör estiren devlet, İstanbul, Ağrı, Silopi ve Cizre'nin ardından Diyadin'de de infaza başvurdu.

Ağrı-Diyadin'de 12 Ağustos'ta gece saatlerinde İlçe Jandarma Komutanlığı'na yapılan saldırının ardından özel hareket timleri rastgele ateş etmeye başladı. Jandarma Komutanlığı'nın karşısındaki tüm ev ve iş yerleri taranırken, Atatürk Mahallesi'ndeki fırında çalışan ve çatışmadan kaçmak için dükkanın karşısındaki depoya giden Orhan Aslan (16) ve Emrah Aydemir (15) isimli çocuklar, özel hareket timleri tarafından tarandı. Kurşunların hedefi olan çocuklar olay yerinde yaşamını yitirdi.

Murat Mahallesi'nde ise 13 Ağustos günü sabah saatlerinde harabe halindeki evlerin arasında bir erkeğe ait cenaze bulundu. Görgü tanıkları, bu kişinin infaz edildikten sonra panzerle sürüklenip buraya getirildiğini dile getirdi. Olay yerinde kan ve sürüklenme izleri olduğu görüldü. İnfazı haber alan çocukların aileleri İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne gittiklerinde, cenazelerin Erzurum Adli Tıp Kurumu'na götürüldüğü haberini aldı.

Çocukların infaz edildiği işyerinin üst katında yaşayan ailelerin evlerine baskın düzenleyen özel hareket timleri evdeki herkesi işkenceden geçirerek, darp etti. Saldırının ardından Fevzi Kahraman (50), Aytekin Kahraman (45), Mehmet Kahraman ve Harun Kahraman gözaltına alındı. Görgü tanıkları polis infaz ettiği çocuklara gerilla kıyafeti giydirmeye çalıştığını anlattı.

Fırında çalışan iki çocuğun infazıyla ilgili hazırlanan olay yeri inceleme raporunda polislerin iddia ettiğinin aksine herhangi bir çatışma yaşanmadığı itiraf edildi. Ancak bizzat katil polislerin imzasının bulunduğu polis tutanağında katliam meşrulaştırılmak için 15 yaşındaki Emrah Aydemir'in elinde Glock marka bir silah olduğu iddia edildi.

Emrah Aydemir ve Orhan Aslan'ın cenazeleri 14 Ağustos'ta yüzlerce kişinin katılımıyla toprağa verildi. Erzurum'da yapılan otopsi işlemleri sonrası Diyadin'e getirilen cenazeleri, ilçe girişinde yüzlerce araçlık konvoy karşıladı. Merkez Cami'de yapılan dini törenin ardından cenazeler omuzlara alınarak "Şehid namirin!", "PKK intikam!" sloganları eşliğinde şehir mezarlığına götürülerek defnedildi.

15 yaşındaki çocuk 10 mermiyle öldürüldü

TSK, Rojava sınırında sivillere dönük saldırılarını ve infaz girişimlerini sürdürüyor. Rojava'nın Girê Spî kentine bağlı Girê Sor Köyü yakınlarında askerler, 13 Ağustos'ta zırhlı araçlardan 40 kişilik sivil bir grubu taradı. Askerlerin ateşi sonucu isimleri öğrenilemeyen 2 kadın sınırdan yaşamını yitirirken, aralarında

kadın ve çocukların bulunduğu 9 kişi de yaralandı. Yaralıların büyük bir bölümü Kobanê'deki Emel Hastanesi'ne kaldırılırken, durumu ağır olan 4 kişi ise Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan geçirilerek Suruç Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. 1 kişinin tedavisine burada devam edilirken, durumu ağır olan 2 kişi Urfa kent merkezindeki hastanelere sevk edildi. Vücuduna en az 10 mermi isabet eden Mihemed Hesên Bunyamîn isimli 15 yaşındaki çocuk ise kaldırıldığı Suruç Devlet Hastanesi'nde aşırı kan kaybı nedeniyle yaşamını yitirdi.

Diyarbakır'da bir kişi infaz edildi

Diyarbakır'da 14 Ağustos'ta merkez Bağlar ilçesine bağlı Kaynaratepe Mahallesi'ni abluka altına alan polis, etrafa rastgele ateş açtı. Polisin açtığı ateş sonucunda 40 yaşındaki Fahrettin Budak, göğsü ve sırtına aldığı 3 kurşunla hayatını kaybetti. Budak'ın cenazesi otopsi için Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı.

Saldırıda Şaban Çelik isimli genç de ağır yaralanarak Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne kaldırıldı. Çelik'in hayati tehlikesinin devam ettiği öğrenildi.

Mardin'de inşaat işçisi infaz edildi

Mardin'in Nusaybin ilçesinde 11 Ağustos'ta kaymakamlık binasına yapılan saldırının ardından polis infaz ettiği bir kişinin inşaat işçisi Havzullah Doğan olduğu ortaya çıktı. İnfazın ardından otopsi işlemleri için Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne götürülen cenazenin aile tarafından teşhis edildikten sonra 3 çocuk babası 29 yaşındaki Havzullah Doğan'a ait olduğu anlaşıldı.

Doğan'ın ailesi saldırının yapıldığı Hükümet Konağı'nın bulunduğu Devrim Mahallesi'nde Doğan sokaktan geçerken özel hareket timlerinin rastgele açtığı ateşin hedefi olduğunu belirtti. Burada yaralanan

Doğan'ın bir evin bahçesine sığındığı ve polis timlerinin buraya giderek Doğan'ı infaz ettiği belirtildi. Morgda çocuklarını teşhis eden aile, Doğan'ın başında darp izi olduğunu kaydetti.

13 Ağustos'ta Doğan'ın cenazesi "Şehid namirin!" ve "Katil devlet hesap verecek!" sloganları eşliğinde toprağa verildi.

Polis Yüksekova'da iki genci vurdu

Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde Doğubayazıt'ta hayatını kaybeden HPG'li Sinan Özer'in (Özer Gever) 14 Ağustos'taki cenaze töreninin ardından polis halka saldırdı. Orman Mahallesi girişindeki hendekleri kapatmaya çalışan polise direnen gençler, gerçek mermilerle saldırıya uğradı. Polisin açtığı ateş sonucunda bir genç, göğüs ile omzu arasına gelen kurşunla ağır yaralandı.

Polisin attığı yoğun gaz nedeniyle yaralı gencin hastaneye kaldırılamadığı belirtildi.

İpekyolu üzerinde de zırhlı araçtan ateş açan polis, 20 yaşındaki Ş.D'yi başından ağır yaraladı. Yaralı genç, ambulansla Yüksekova Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

İzmir'de HDP'li genç vuruldu

İzmir'in Menemen ilçesine bağlı Asarlık Mahallesi'nde bulunan Gençlik Kültür Merkezi'nde HDP Menemen Gençlik Meclisi üyesi Murat Kaya 16 Ağustos'ta ensesinden vurulmuş halde bulundu. Kaya'nın Kültür Merkezi'nde yalnız olduğu sırada içeriye giren kişi veya kişilerce vurulduğu ihtimali üzerinde durulurken, Kültür Merkezi'ne gelen diğer üyeler tarafından vurulmuş halde bulunan Kaya, çağrılan ambulans ile Menemen Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Sağlık durumu kritik olan Kaya, Devlet Hastanesi'nde yapılan ilk müdahalenin ardından Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne sevk edildi.

Kültür Merkezi'ne dışarıdan bir saldırı olmadığı, saldırgan veya saldırganların Kaya'nın yalnız olmasını fırsat bilerek içeriye girip yakın mesafeden ateş ettiği ihtimali üzerinde durulduğu belirtildi.

Esenler'de polis 17 yaşındaki Fırat'ı katletti

Esenler Tuna Mahallesi Mahmutbey Caddesi'nde 18 Ağustos akşamı Kürdistan'daki katliamı protesto eden gençlerle polis arasında yaşanan çatışmada ismi Fırat Elma olan 17 yaşındaki bir genç polis tarafından vuruldu.

Çatışmanın ardından 4 kişinin de gözaltına alındığı belirtilirken katledilen Fırat Elma'nın cansız bedeni Adli Tıp Kurumu'na kaldırıldı.

Polis cinayetinin ardından bölge abluka altına alındı.

Sermaye medyası 17 yaşındaki gencin katledilmesini 'terörist ele geçirildi' diyerek meşrulaştırmaya çalıştı.

Tüm katlettikleriniz için kavga sonuna kadar sürecek!

*Boğuluyor nazlı boynu kuğu kuşunun.
Fakat dikildi ayaklarının ucunda partizan
ve hayata seslendi İNSAN:
“- Kardeşler
hoşça kalın.
Kardeşler
kavga sonuna kadar.
Duyuyorum nal seslerini
geliyor bizimkiler!”**

Zoya Kosmodemyanskaya, Nazi subayları tarafından asılarak katledildiğinde 18 yaşında Sovyet bir partizandı. Nazi subaylarının işkenceli sorgusu sırasında hiçbir bilgi vermeyen Zoya “İsmim Tanya” demişti. Nazım Hikmet’in deyimiyle “Sevdi, anladı, inandı ve geçti harekete.” Nazi işgaline karşı savaşırken tutsak düştü, ağır işkenceler gördü, ardından da asıldı. Tanya’nın ölmüş bedeni bir kaç hafta köy meydanına kurulmuş darağacında asılı bırakıldı. Tanya’nın yarı çıplak, işkence görmüş ölü bedeni karlarda sürüklendi. Nazi faşizmi Tanya’nın dik duruşu karşısında o kadar acze düşmüştü ki ölü bedenine dahi işkence yaparak, yaptıklarını sergileyerek onu küçük düşürmeye, bir yandan da Tanya’nın yolunda mücadele edecek “diğerleri”ne korku salmaya çalışıyordu. Tıpkı Türk sermaye devletinin YJA Star gerillası Ekin Wan’ın işkence görmüş, çıplak ölü bedenini fotoğrafılayıp sergilemesinde olduğu gibi. Tıpkı askerlerin çatışmada katledilen üç gerillayı yan yana dizip, elbiselerini çıkarıp üzerlerine basarak “zafer pozu” verdikleri fotoğrafın sergilenmesinde olduğu gibi.

Katliamlar, işkenceler Türk sermaye devletinin aynasıdır

7 Haziran seçimlerinde beklediği sonucu alamayan AKP hükümeti savaş ve saldırganlık politikalarına Suruç katliamı ile start verdi. AKP şefi Erdoğan’ın “Ya boyun eğin ya da ölü” mesajı ile birlikte devrimci ve ilerici güçler ile Kürt halkına karşı devlet terörü estirilmeye başlandı.

Özel hareket polisleri Yüksekova’da bir şantiyeyi basıp 52 kişiyi ellerini arkadan bağlayıp, yan yana dizerek yere yatırırken bir özel hareket polisi “Ne yaptın lan size bu devlet? Ne yaptı devlet size? Hepiniz karşılığını görecektir. Türkün gücünü göreceksiniz” diye tehditler savururken Kürt illerinde OHAL uygulamaları devreye sokuldu. Sıcak çatışmada hayatını kaybeden gerillaların ölü bedenlerine yapılan işkenceler, sivil halkın üzerine yağdırılan kurşunlar, bombalarla gerçekleştirilen katliamlar sermaye devletinin aynası oldu adeta. HDP İstanbul Milletvekili Filiz Kerestecioğlu’nun Silvan ziyareti sonrasında yaptığı açıklama ise yaşananların ‘90’larda yaşanan imha ve inkar politikalarından bir farkının olmadığını gözler önüne seriyor:

“Bazı mahallelerden haber alınmadığı için ise

daha fazla kayıp olmasından endişe ediyoruz. Halkın ekme almak için bile sokağa çıkmasına izin verilmiyor. Tüm dükkanlar kapalı. Biz Valilikle görüşmek üzere Diyarbakır’a döndükten sonra Silvan’da kalan vekillere dahi silah gösterip gaz bombası attıkları haberi geldi. Barış ihtimalini yok eden bu savaşın ‘90’lardaki imha politikalarından farkı; özellikle Kürt halkına yönelik bu saldırılara artık hepimizin tanık olması!”

Hesap sormak için sosyalizm mücadelesini büyütelim!

Sermaye devleti Kürt halkına yönelik imha ve inkar politikalarına yeni katliamlara imza atarak, baskı politikalarını arttırarak devam ederken Kürt halkının yanıtı direniş ve mücadele oluyor. Bu mücadele ve direniş ise Ekin Wan’ın işkence görmüş çıplak bedeninin teşhir edilmesiyle, Erdal, Hêja ve Helo’nun başına basılan asker postasıyla ezilmeye çalışılıyor. Bir yandan da açlığa, sömürüye mahkum edilen Türk işçi ve emekçilerin beyinleri milliyetçi-gerici politikalar ile dumura uğratılmaya, sermaye devleti ve onun temsilcilerinin kirli politikalarına alet edilmeye çalışılıyor.

Kürt halkına yönelik imha ve inkar politikaları, katliamlar, savaş ortamı sermaye devleti var olduğu sürece devam edecektir. Açık ki böylesi bir tabloda “barış ihtimali” gibi bir durum söz konusu değildir. Kürt halkının özlemini duyduğu özgürlük, eşitlik ve barış ortamının sağlanması hiç de erken seçim gündeme gelmesiyle dillendirilmeye başlanan “Seni tekrar başkan yaptırmayacağız!” politikası ile gerçekleşmeyecektir. Kuşkusuz ki aynı şey baskı ve sömürüden bunalan, savaş istemeyen Türk işçi ve emekçiler için de geçerlidir.

Barış isteyen Kürt halkının ve Türk emekçilerin sermaye devletine verecekleri en güzel cevap işçilerin birliği, halkların kardeşliği mücadelesini büyütme, gerçek ve kalıcı kurtuluş olan sosyalizm için mücadele etmekten geçmektedir. Kuşkusuz ki sermaye devleti de bu mücadelenin büyümesinden korkmaktadır. Bu nedenle başta Kürt halkı olmak üzere, tüm toplumun üzerindeki baskısını arttırmakta, en ağır işkence ve katliam yöntemlerini devreye sokmaktadır. Ancak sermaye devletinin tüm bu çabaları nafi edilebilir. Er ya da geç tüm katledilenlerin hesabı sorulacak, özlemi duyulan özgür ve eşit günler gelecektir.

Ne demişti Tanya darağacına çıkarken kendisini seyreden köylülere?

“Yoldaşlar! Neden bu kadar kasvetlisiniz? Ölmek için korkmuyorum! Halkım adına öleceğim için mutluyum!”

Ve ne demişti Tanya Nazi faşizmine karşı?
“Siz şimdi beni asıyorsunuz ama yalnız değilim. Biz iki yüz milyon insanız. Hepimizi asamazsınız.”

B. Bahar

* Nazım Hikmet’in “Tanya” şiirinden...

Ekin Wan’a...

Çocuklarının kanlı saçlarını tarayan anneler, Ceylan’larının her bir parçasını dağ eteklerinden değil, kendi eteklerinde toplarlar. O ülkede masallarla büyümeyen çocuklar. Çoğu zaten hiç büyüyemezler. Kimisi on ikisinde, on üç kurşunla Uğur’lanırlar.

Ölüm oyun arkadaşları gibidir. Sobelemek için hep peşlerinden koşturur. Nerede yakalanırlarsa orada öldürülürler. Oyunun birisi bitmeden, bir diğeri başlamıştır.

Ne kadar büyüdükleri, duvara işaretlenen çiziklerle değil, bedenlerini sıyırıp duvara saplanan mermilerle ve üstünden atladıkları Newroz ateşleriyle hesaplanır. Ne kadar yüksekten atırlarsa, o kadar büyümüşlerdir.

Kan tarlasında, pimi çekilmiş bombalar ortasında pimi çekilmiş yürekleriyle büyürler. Erken ölmezlerse erken büyürler. Esmer gülüşleri hep çocuk kalır.

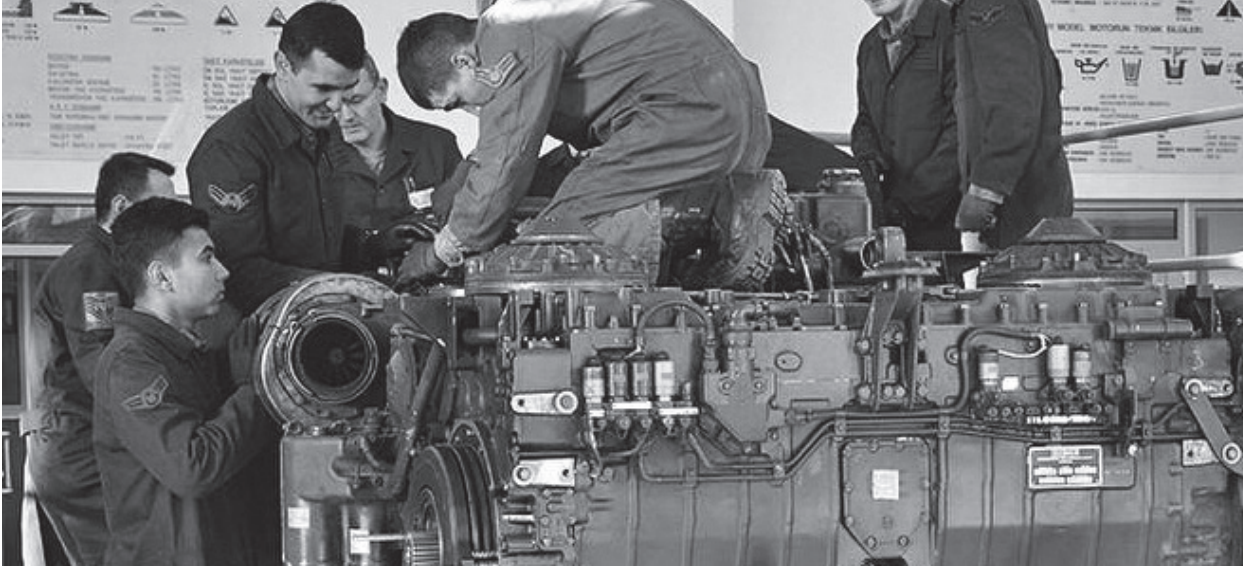
Gün olur;
Zilan olurlar, Beritan olurlar!
Gün olur;
Arin olurlar, Ekin Wan olurlar!

Çırılçıplak tenlerinde insanlığın onuru,
gururla dalgalanan bayrak olur.

Dağ çiçekleriyle örtündükleri tenleri,
adı yasak ülkelerinin haritasıdır.
Yağmalanır, yakılır, yıkılır,
harab edilir, talan edilir.
Ama tertemiz kalır.
Ne kadar ilhak edilirse edilsin,
sadece işgalciler kirlenir.

H. Eylül

Bütçe kirli savaşa ayrılıyor

Türk sermaye devletinin savaş ve saldırganlığı artıyor. Savaş ve saldırganlığa paralel olarak “güvenlik harcamaları” da katlanıyor.

Türk sermaye devleti güvenlik devleti ağırlıklı kamu harcamalarını arttıran çizgiye hep sadık kaldı. Örneğin 1999’da askeri harcamalar, GSYH’nin yüzde 4’üne kadar yükselmişti. Bu oran dinci partinin yeni bir güvenlik devleti oluşturmaya başladığı 2012’den beri ayyuka çıktı. Güvenlik harcamaları aldı başını yürüdü. İç güvenlik harcamaları hızla arttı.

Geçtiğimiz Temmuz ve içinde bulunduğumuz Ağustos aylarında, bütçeden silah, araç gereç ve mühimmata yapılan harcamalar, yılın ilk altı ayında yapılan toplam harcamaları aştı.

Ocak-Haziran döneminde, ‘Güvenlik ve savunmaya yönelik mal, malzeme ve hizmet alımları’ tutarı, toplam 732.7 milyon liraydı. Bu harcamalar Temmuz ayında 473.5, Ağustos’ta ise 372.4 milyon lira oldu. İki ayın toplamında ise 846 milyon liraya çıktı. Yani, son iki ayda yapılan güvenlik harcaması, yılın ilk altı ayında yapılan toplam harcamayı 113 milyon lira aşarak kayıtlara geçti.

‘Silah araç gereç ve savaş teçhizatı’ kalemindeki verilere göre, Temmuz ayında 286.6, Ağustos’ta ise 197.8 milyon liralık harcama yapıldı. İki ayın toplamı 483.4 milyon lira oldu. Peki bu rakam, yılın ilk ayında ne kadardı? Yılın ilk altı ayında 202.8 milyon liraydı. Böylece iki ayda bütçeden silaha yapılan harcama, altı aylık harcamayı ikiye katlamış oldu. Sadece Temmuz ayındaki silah harcaması, Ocak-Haziran aylarındaki toplam harcamadan 84 milyon lira fazla olarak gerçekleşti.

Bütçede, ‘gizli hizmet giderleri’ kalemi altındaki örtülü ödenekte de devasa artış yaşandı. Ocak-Haziran döneminde toplam 431 milyon lira örtülü ödenek harcaması yapıldı. Son iki ayda ise örtülü ödenekten yapılan 156.5 milyon liralık harcamayla, 587.7 milyon liraya yükseldi. Silah harcamalarında olağanüstü artışın gözlemlendiği Temmuz ayında, örtülü ödenek açısından da devasa bir yükseliş yaşandı. Örtülü ödenek harcamaları 127.7 milyon liraya yükseldi. Bu harcama aylık olarak örtülü ödenekten yapılan en fazla harcama olarak kayıtlara geçti.

Savaş bütçesi artarken, güvenlik ve silah harcamaları hızla tırmanırken, bütçeden, eğitim, sağlık ve ulaşıma ayrılan pay azaldı. 13 yıllık AKP iktidarı sürecinde iç güvenlik harcamaları GSYH’ye oranı yüzde 55 arttı. Toplam güvenlik harcamalarının GSYH’ye oranı yüzde 3,44 iken, 2013’te bu oran yüzde 3,68’e, 2014 yılında 4,13’e, 2015 yılında ise 6,13’e yükseldi. Güvenlik harcamaları hızla artarken yoksullara yapılan düzenli gelir desteği, sağlığa, eğitime ve ulaşıma ayrılan pay ise düzenli olarak azaldı.

Özel güvenlik harcamalarının artması, kirli savaşın daha da kanlı hale gelmesi demektir. Bu kirli savaş politikasının faturasını sadece Kürt halkı ve bölge halkları değil, işçi ve emekçiler de ödeyecekler. Bu konuda işçi ve emekçilerin aydınlatılması, özel güvenlik ve savaş politikalarına karşı taraflaştırılması yaşamsal önemdedir.

Sınıf devrimcileri ile özel güvenlik ve savaş kısılcının bilincinde olan tüm ilerici, devrimci siyasal yapılar Kürt halkına ve bölgedeki halklara yönelik kirli savaş politikalarının yaratacağı büyük ekonomik ve sosyal yıkımı, yaşanacak kitlesel katliamları anlatmalı, kirli savaşa ayrılan bütçenin emekçilere ayrılması için mücadele ateşini harlamalıdır.

Özel güvenlik harcamalarındaki artışın sonuçlarından birisi de işçiler ve emekçiler için daha fazla işsizlik, istihdamın daralması, sosyal, ekonomik ve demokratik haklardan yoksunluk demektir.

Daha şimdiden özel güvenlik harcamalarını arttıran dinci parti savaşın faturasını işçi ve emekçilere ödetmenin planlarını yapıyor. Bu kirli savaş planlarının işçi ve emekçiler içinde teşhiri ve mücadelenin hız kazanması dinci partinin savaş politikalarına verilecek en etkili yanıtıdır.

Ancak işçi sınıfı ve emekçilerin militan mücadelesi kaynakların özel savaş politikaları doğrultusunda kullanılmasını engelleyebilir. Ancak işçi ve emekçilerin mücadelesi eğitime, sağlığa, ulaşıma vb. sosyal alanlara ayrılan payı arttırabilir. Ancak işçi ve emekçilerin mücadelesiyle savaş bütçesi azalır, eğitim ve sağlığa, ulaşıma, asgari ücrete ayrılan pay yükseltilebilir.

Varto’da sokağa çıkma yasağı

Muş’un Varto (Gıngım) ilçesinde 15 Ağustos akşam saatlerinde Varto İlçe Emniyet Müdürlüğü ve Varto İlçe Jandarma Komutanlığı’na yönelik gerçekleştirilen saldırıların ardından ilçenin denetimi HPG gerillalarının kontrolüne geçti.

Şiddetli çatışmalar sonucunda ilçenin giriş çıkışlarının denetimini alan HPG gerillaları ilçe merkezinde hendekler kazarak silahlarla nöbet tutmaya başladı.

İlçede polis ve askerlerin karakollardan dışarı çıkamadıkları belirtilirken Muş, Erzurum ve Karlıova girişlerine de hendekler kazıldığı bildirildi.

HPG gerillalarının denetimi sağlanmasının ardından Muş Valiliği 16 Ağustos sabah 08.30 itibarıyla ilçede sokağa çıkma yasağı ilan edildiğini duyurdu. Muş Valisi Vedat Büyükersoy tarafından yapılan açıklamada çatışmaların sürdüğü ve ikinci bir emre kadar sokağa çıkma yasağının devam edeceği söylendi.

İlçe dışından takviye olarak gönderilen askerlerle HPG’liler arasında ilçe girişinde çatışmalar gün boyu sürdü. Askerler gerillanın bulunduğu alanlara giremezken ilerleyen saatlerde gerillalar eylemi sonlandırdı.

Ancak sabah saatlerinde ilçe girişinde iki kişinin infaz edildiği bildirildi. Bir çatışma olmadığı ve doğrudan bir infaz gerçekleştirildiği belirtilirken cenazelerin askerler tarafından götürüldüğü bildirildi. Ancak katledilenlerin sivil mi yoksa gerilla mı olduğu konusunda net bir bilgi verilmedi.

Gerillanın çekilmesinin ardından valilik 17 Ağustos 05.00 itibarıyla sokağa çıkma yasağını kaldırdığını açıkladı.

İnceleme yapmak üzere Varto’ya giden DTK ve HDP heyeti çevrede katledilmiş insan parçaları bulunduğunu, evlerin yakılıp tarandığını belirtti. Mülki amirlerle görüşme yapmaya çalıştıklarını ancak hepsinin bir gerekçeyle kendileriyle görüşmediklerini belirtti.

Gerillanın çekilmesinin ardından katledilenlerin 36 yaşındaki Rahmi Kızıtaş ve 26 yaşındaki Abdullah Toprak olduğu öğrenilirken aileler çocuklarının devlet güçleri tarafından sağ alındıktan sonra infaz edildiğini anlattı.

Faşist beslemeler sokağa salındı

Türk sermaye devleti, Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaşla birlikte faşist beslemelerini de sokaklara saldı.

Tokat'ın Turhal ilçesinde PKK gerillaları ile girdiği çatışmada ölen Uzman Çavuş Yasin Gencer'in cenazesini fırsat bilen ırkçı-faşist gruplar, 16 Ağustos'ta tabelasında 'Diyarbakırlı' yazan bir işyerine saldırdı. Kürt oldukları için işletme sahiplerinin ilçeyi terk etmesini isteyen ırkçı grup işletmenin camlarını kırdı.

İrkçı-faşist gruba önce göstermelik olarak müdahale eden polisler, daha sonra da grupla sohbet etti.

Ordu'nun Altınordu ilçesinde de Kürt illerinden fındık toplamak için gelen mevsimlik tarım işçileri 16 Ağustos'ta iş bulmak amacıyla bekledikleri sırada ırkçı-faşist bir grubun tacizi ile karşılaştı. Tarım işçileri, polisin gelmesi ile birlikte bölgeden ayrıldı.

Antalya'nın Alanya ilçesinde de sosyal medya üzerinden örgütlenen faşist grup, 16 Ağustos'ta HDP ilçe Örgütü'ne ve Kürtlere ait işyerlerine saldırdı. HDP Alanya İlçe Örgütü'nün tabelasını indiren grup, yerine Türk bayrağı astı.

Faşistler daha sonra Kürtlere ait işyerlerine saldırırken polis yaşananları seyretmekle yetindi.

Daha sonra Atatürk Anıtı önünde açıklama yapan faşistler "Kürtleri bu şehirden sileceğiz" dedi.

Faşist grup daha sonra polis gözetiminde tekrar HDP Alanya İlçe Örgütü binasının etrafını sardı. 50 kişi HDP ilçe binasında mahsur kalırken, 3 HDP'li saldırılar nedeniyle yaralandı.

Göstermelik olarak HDP binası önüne barikat kuran polis, yaralıların da hastaneye gitmesine engel oldu.

Ankara'da ilerici ve devrimci güçlerin her türlü eylemine azgınca saldıran polis faşistlerin 16 Ağustos'ta yaptığı eylemi izlemekle yetindi.

Güvenpark'ta saat 17.00'de faşist bir grup toplanarak ırkçı sloganlar attı.

Burada yaptıkları gerici eylemin ardından "Karanfil basılınsın üç hilal asılınsın!" şeklinde ırkçı slogan eşliğinde Atatürk Bulvarı'ndan karşıya geçmek isteyen faşistlerin önü temsili olarak polisler tarafından kesildi. Ancak polis "küçük gruplar halinde" faşistlerin yolun karşısına geçerek Karanfil Sokak'a yürütmesine izin verdi.

Yolun karşısına geçtikten sonra tekrar toplanan faşistler Yüksel Caddesi'nden Karanfil Sokak'a gerici sloganlarla yürüyüş yaparken Kızılay'da ilerici ve devrimci güçlerin eylemlerine azgınca saldıran polis faşistleri takip dahi etmedi.

Faşistler bir süre daha gerici sloganlar attıktan sonra dağıldılar.

İstanbul'da da 16 Ağustos'ta Galatasaray Lisesi önünde YDG ve HDP'nin ayrı ayrı yaptığı iki eyleme saldırarak açıklama yapmasını engelleyen polisler akşam saatlerinde ise faşistlerin yaptığı eyleme izin verdi. Faşistler ırkçı sloganlar eşliğinde Tünel'den Galatasaray Lisesi'ne yürüyüş yaptı.

Burjuva hümanizmiyle göğsünün sol tarafında yürek taşımayan "hümanistler"!

Yaşar Kemal, Ada hikâyesi dizisinin 3. kitabı olan "Tanyeri Horozları"nda bir asker kaçağını da anlatıyor. Asker kaçağının adı Hasan. Hasan asker kaçağı olma durumunu Karınca Adası'nda yaşayanlara anlatıyor. Anlatımından sonra Hasan'ın sadece yaşayabilmek için kaçtığı anlaşılıyor. Aslında Hasan savaştan kaçmıyor. Çünkü Sarıkamış'ta savaş olmadı. 90 bin asker bittin ve soğuktan öldü.

Asker kaçağı olan Hasan asılmaktan çok korkuyor. Ancak asker kaçağı olmanın yanı sıra kurduğu çeteyle, köylüleri soyan Kavlakzade Remzi Bey savaşın bittiğini ve zaferle bittiğini duyunca, kasabaya geliyor savaş gazisi gibi "kahramanlaşıyor." Yeni kurulan CHP'nin kasabada başına geçiyor. İkisi de asker kaçağı, ama Hasan asılmaktan korkarken, Kavlakzade savaşta çetesiyle yaptığı soygunu, şimdi devlet gücüyle yapıyor. Hasan emekçi, Kavlakzade ise bey.

Öte yandan Sarıkamış'ta yaşamayı becerebilen asker kaçakları yakalanıyor. Komutanları kaçakları divan-ı harbe vermeyi istiyor. Ama 90 bin askeri ölüme gönderen Enver Paşa, Sarıkamış'ta askerden kaçarak yaşamayı becerenleri "Kurşun dahi ziyan etmeyin asarak öldürün" emri veriyor. Komutanlar emri uyguluyor da. Hasan ve birkaç kişi burada da yaşamayı becerebiliyorlar.

Kitapta Enver Paşa'yı okurken akla dolaysız olarak 'Saraylı' geliyor. 'Saraylı' muhtarlara "daha çok şahadet olacak" diyor. Ama gözü kara biçimde söylediği bu "şahadetlerde" 3. ya da 5. dereceden bile akrabaları olmayacak. Bir genç "savaşmaya gitmeyeceğim" dese, Enver Paşa gibi "iple boğun" demez, daha "demokratik" biçimde "öldürün" der, Allah-kitap eşliğinde savaş naraları atarken. Sadece 'Saraylı' değil, sermaye sınıfının tümü aynı şeyi yapar.

Bu gerçeklik içinde, geçtiğimiz günlerde, Şırnak'ta karakol baskınında ölen Barış Aybek örneği var. Barış istemeden, yaşam kurabilmesi için askerlik yapması zorunlu olduğundan askere gidiyor. Suruç katliamı sonrasında "İnsanlığımdan utanıyorum" diye tweet atıyor. Yani Kürt halkına karşı savaşacak biri değil. Tıpkı ölen diğer askerlerin çoğunluğu gibi. Çünkü ölen askerlerin çoğu Kürt. Ki bu sermayenin Kürdü Kürde kırdırarak diye formüle ettiği iğrenç yöntemin bir

sonucu.

Bu askerlerin ölümü elbette acı veriyor. Ama bu acıyla burjuva hümanizması eşliğinde Kürt hareketine "silah bırak" diyenler, asker ölümlerine ağlamayı sermayeye dönüştürenler, gerçekte insancılıktan dem vuran, ama insan olmayı bile beceremeyenlerdir. Bu ağır söz, HDP'ye değil. Evet HDP'nin de eleştirilecek çok yanı var. Ama HDP'ye böylesine bir şey söylenemez. Sözümlerimiz göğsünün sol tarafında yürek değil, para kesesi taşıyanlardır.

Göğsünün sol tarafında yürek taşıyanlar, Suruç katliamını unutmaz. İŞİD diye Kandil'in hatta Kandil'deki köylerin bombalandığını görmezlikten gelemeyiz. Ağrı'da ikisi çocuk üç kişi katlediliyor ve gerilla kıyafeti giydiriliyor. Silopi'de Kobanê'den farksız bir katliam yaşanıyor. Ve bütün bu yapılanlarda kirli savaşta olmak istemeyen askerler de zorunlu olarak yer alıyor. Burada, üniforma giydirilmiş işçi ve emekçi çocukları öldürüldüğünde, onları zorunlu olarak kirli savaşa gönderenler katildir. Acıdan kaynaklı öfke duyulacaksa, asıl katillere öfke duyulmalı. Yaşar Kemal'in kitabında dürüst emekçiler, (yani Yaşar Kemal) asker kaçağı Hasan'ı suçlamayıp savunuyor. Enver Paşa'ya dolaysız olarak katil diyor. Bir yerde Yaşar Kemal 'saraylılara' ve sermayeye katil, diyor.

Ölen askerlerin, yani asker üniforması giydirilmiş işçi ve emekçi çocuklarının katili sermaye devletidir. Sermaye devleti var olduğu sürece, bu durum hep böyle sürer: Sermaye savaş naralarıyla para kazanır, işçi ve emekçi çocukları asker üniformasıyla ölür ve öldürür. Sermaye iktidarına son vermeyi düşünmeden asker ölümlerine ağlamak, timsah gibi olmasa da, ondan farksız gözyaşı dökmezdir. Asker aileleri bu sözün kesinlikle dışındadır.

Asker ölümlerine son vermek kirli savaşı bitirmekle mümkün. Bu da, sermaye iktidarını yıkarak kalıcı bir gerçekliğe bürünebilir. Devrimden kopuk, burjuva hümanizmasıyla malul bir "çözüm" sadece yaraya tampon basmak anlamına gelir. Kan o an akmaz belki, ama tampon çekildiği an akmaya başlar. Akan kanı durdurmanın kalıcı tek çözümü var: Devrim!

M. Kurşun

Sermayenin gözaltı saldırısı sürüyor

Sermaye devleti baskı ve terörü sürdürüyor. Hafta boyunca ev baskınlarını sürdüren sermaye devleti onlarca kişiyi gözaltına aldı.

Adana'da TEM polisleri tarafından 14 Ağustos'ta kent genelinde 17 adrese baskın yapıldı. PKK'ye yönelik olarak yapıldığı söylenen operasyonda 10 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar Adana Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

Ankara'da da 14 Ağustos'ta Etimesgut ve diğer ilçelerde ev baskınları yapıldı. Sabah saatlerinde yapılan baskınlarda gözaltına alınanlar olduğu öğrenildi.

İstanbul'da TEM polisleri 15 Ağustos'ta 13 ilçede bulunan toplam 23 adrese eş zamanlı baskınlar düzenledi. Sabah saatlerinde yapılan ve özel hareket, çevik kuvvet ve Havacılık Şube polislerinin katıldığı operasyon kapsamında 15 kişi gözaltına alındı.

Hakkari'nin **Yüksekova** ilçesinde de 15 Ağustos sabah saatlerinde aralarında Yüksekova Belediyesi Eş Başkanı Tacettin Safalı'nın da bulunduğu 15 siyasetçinin evine baskın düzenlenerek gözaltı yapıldı. Baskınların, "Devlet kurumlarını tanımıyoruz" açıklamasına katılan ve aralarında Yüksekova Belediyesi Eş Başkanı Tacettin Safalı ile DBP, HDP ve Geve Demokratik Toplum Meclisi yöneticilerinin evlerine yapıldığı belirtildi.

Denizli'de 15 Ağustos'ta yapılan ev baskınlarında aralarında *DİHA* muhabiri Gökhan Öner'in de bulunduğu 5 kişi gözaltına alındı. Gözaltı gerekçeleri öğrenilemeyen 5 kişi, Denizli Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

İstanbul Esenyurt'ta 16 Ağustos sabah erken saatlerde 16 eve eşzamanlı baskınlar gerçekleştirildi. Özel hareket ve çevik kuvvet polislerinin zırhlı araçlar eşliğinde gerçekleştirdiği baskınlarda 5 kişi YDG/H üyesi olmak iddiasıyla gözaltına alınarak sağlık

kontrollerinin ardından Vatan Caddesi'ndeki İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

Mardin'in Kızıltepe ilçesine bağlı Uluğ Mahallesi'nde de 16 Ağustos sabah saatlerinde bir evi basan askerler iki kişiyi gözaltına aldı. Basılan evin önünde toplanarak askerlere tepki gösterenlere saldıran askerler havaya ateş açtı. Ardından Mehmet Aslan ve oğlu Cemil Aslan gözaltına alınarak Kızıltepe Jandarma Komutanlığı'na götürüldü.

Ankara Jandarma İl Alay Komutanlığı, 18 Ağustos'ta Yenimahalle ve Etimesgut'ta yaptığı ev baskınlarında iki kişiyi gözaltına aldı.

PKK'ye yönelik olarak yapıldığı iddia edilen baskınların, bir süre önce Yenimahalle, Sincan ve Keçiören'de 5 kişinin gözaltına alındığı operasyonun devam niteliğinde olduğu belirtiliyor. Bu operasyonda gözaltına alınan 5 kişi "PKK'nin gençlik şehir yapılanması adına faaliyet yürütmek" iddiasıyla adliye sevk edilmiş; gözaltına alınanlardan biri ifadesinin ardından serbest bırakılmış, biri adli kontrol şartıyla serbest bırakılmış, diğer üçü ise tutuklanmıştı.

Siirt'te gözaltına alınan 38 kişiden 14'ünün 18 Ağustos'ta tutuklandığı belirtildi. 11 kişi ise adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

Varto'da da gerillalara silah götürürken yakalandığı iddiasıyla mahkemeye çıkarılan E.K adlı genç, "terör örgütü üyesi olmak", "terör örgütüne yardım ve yataklık" suçlarından tutuklandı.

Diyarbakır'ın Sur ve Silvan ilçelerinde 19 Ağustos'ta yapılan ev baskınlarında Sur Belediyesi Eş Başkanları Seyid Narin ve Fatma Şık Barut, DBP İlçe Eş Başkanı Ali Rıza Çiçek, Kadın Akademisi çalışanı Güneş Ölmez, Silvan'da ise Belediye Eş Başkanı Yüksel Bodakçı ve Melikşah Teke'nin yanı sıra DBP İlçe DBP Eş Başkanı Barış Gülenyüzlü'nün de aralarında bulunduğu en az 9 kişi gözaltına alındı.

Silopi'de işkenceden geçirilen gence gözaltı

Şırnak'ın Silopi ilçesi Zap Mahallesi'nde gün boyu kenti tarayarak, evleri ateşe veren devlet, 3 kişiyi öldürmüş, onlarca kişiyi de yaralamıştı. Hastanedeki yaralıları kaçıran karakolda işkence yapan polisler, insanlık dışı uygulamalarını sürdürüyor.

7 Ağustos'taki katliam girişimi sırasında yaralıları hastaneye taşıırken gözaltına alınarak makatına silah sokulan F.A., Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) tarafından tedaviye götürüldüğü Diyarbakır'da da gözaltına alındı. 12 Ağustos sabah saatlerinde kaldığı otelde gözaltına alınan F.A., Diyarbakır Adliyesi'nde SEGBİS ile Silopi Cumhuriyet Başsavcılığı'na ifade verdikten sonra mahkemeye sevk edildi.

Silopi Sulh Ceza Hakimliği F.A.'yı da denetimli serbestlik şartıyla serbest bıraktı.

Karakolda gördüğü işkenceleri *DİHA*'ya anlatan F.A., keleş dipçigiyle başına darbe aldıktan sonra bayıldığını söylemiş "Bazıları silahlarının namlusunu pantolonlarımızın içinde gezdirerek makatımıza soktu. Bize bir çok şey yaptılar" demişti.

Kars'ta gerilla cenazelerine işkence

Kürdistan'ın her yerinde halka karşı ölüm kusan Türk sermaye devleti, Kürt halkının cenazelerine de işkence ederek insanlık onurunu ayaklar altına alıyor. Sınır kapılarında esir muamelesi yapılan YPG gerillaları ve Varto'da hayatını kaybeden Ekin Wan'ın cansız bedeninin çıplak bir şekilde teşhir edilmesinin ardından Kars'ta üç gerillanın cenazesi ile "zafer pozu" verildi.

Kağızman ilçesinde 16 Ağustos günü çıkan çatışmada hayatını kaybeden Harun Yıldırım (Erdal), Mustafa Aydın (Hêja) ve Doğu Kürdistan doğumlu Helo kod adlı gerillaların cansız bedenlerine işkence eden asker fotoğrafları ortaya çıktı. Üç gerillayı yan yana dizerek elbiselerini çıkaran askerler, diğer yandan da cenazelerden birinin üzerine ayakla basarak "zafer pozu" verdi.

Fotoğrafın çatışmanın yaşandığı gecenin ardından sabah saatlerine doğru çekildiği düşünüyor.

Efendileri hizaya getirdi: PYD'ye operasyon yok

ABD'deki efendilerinin birçok kez uyardığı Ankara'daki işbirlikçi takımı, PYD'ye karşı özel bir operasyonları olmayacağını açıklamak zorunda kaldı. *Habertürk* televizyonuna konuşan Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, son dönemde birçok kez Washington'daki efendileri tarafından yalanlanan konulara ilişkin açıklamalar yaptı. 'İlimli muhalefet' olarak adlandırdığı çeteleri parlatmaya çalışan Çavuşoğlu, şunları söyledi:

"Biz PYD'nin de Nusra'nın da diğer radikal unsurların da o bölgeye gelmesini istemeyiz çünkü orada olmaları, o bölgeyi güvenli bölge olmaktan çıkarır. Çok açık, net politikamız bizim. ABD ile bu konuda herhangi bir görüş ayrılığı olduğu için söylemiyoruz. Tutumumuzun ne kadar net olduğunu vurgulamak için söylüyoruz. Bu konuda o bölgeye de ilimli muhalefetin yerleşmesi konusunda da ABD ile görüş ayrılığımız yoktur. ABD ile Türkiye farklı düşünüyor gibi bir algı yaratılmaya çalışılmasın. Zaten farklılıklarımız olsaydı böyle bir mutabakatımız olmazdı."

'PYD'ye karşı operasyon yok'

Çavuşoğlu'nun açıklamaları besledikleri çetelerinin yenilmesinin ardından sürekli tehdit ettikleri PYD konusunda ise ABD'nin çizdiği çizgiyi kabul etmek zorunda kaldıklarını gösterdi:

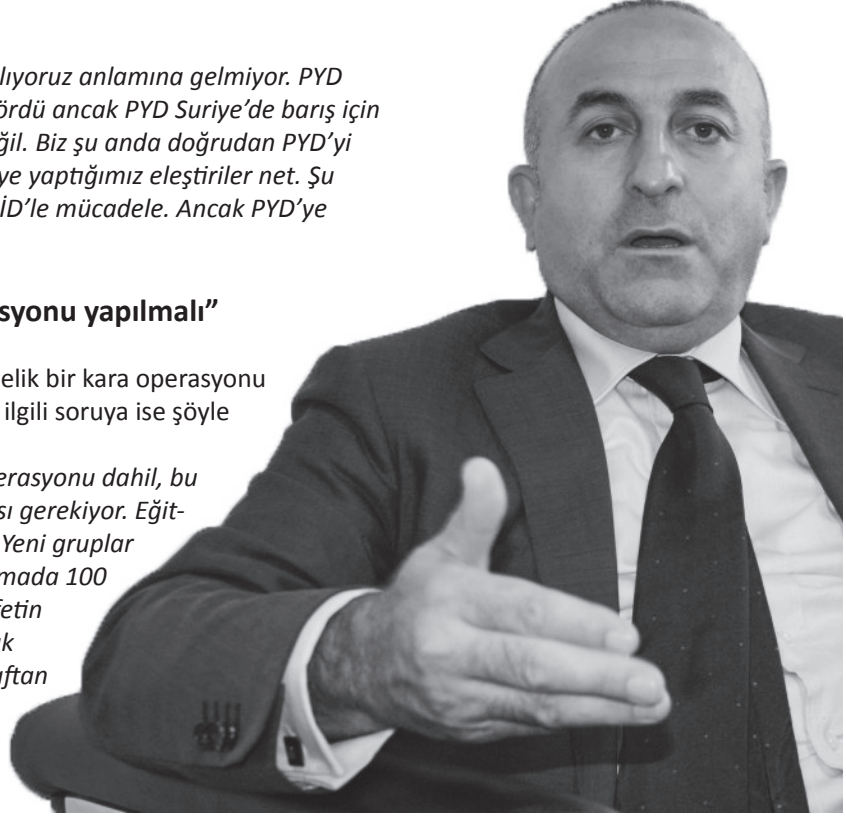
"PYD'ye karşı özel bir operasyonumuz olmayacak. Ancak

bu PYD'nin yaptıklarını onaylıyoruz anlamına gelmiyor. PYD İŞİD'le çatıştığı için destek gördü ancak PYD Suriye'de barış için mücadele eden bir unsur değil. Biz şu anda doğrudan PYD'yi hedef almıyoruz ancak PYD'ye yaptığımız eleştiriler net. Şu anda doğrudan hedefimiz İŞİD'le mücadele. Ancak PYD'ye uyarılarımızı yapıyoruz."

"Kara operasyonu yapılmalı"

Çavuşoğlu, Suriye'ye yönelik bir kara operasyonu düşünüp düşünmedikleri ile ilgili soruya ise şöyle yanıt verdi:

"Ne gerekiyorsa kara operasyonu dahil, bu benim kendi fikrim, yapılması gerekiyor. Eğitim donatı sürekli devam ediyor. Yeni gruplar Türkiye'ye geliyor. İkinci aşamada 100 civarında yine ilimli muhalefetin güçleri geldi. Bir taraftan Irak içinde mücadele var, bir taraftan Suriye içinde. Havadan bu operasyonlar yoluyla bunların eli rahatlayacak. İŞİD ile kapsamlı strateji yürütülecekse tamamen sonuç odaklıysa başka adımlar gerekebilir. Ama şu andaki aşamada böyle bir şey öngörülüyor."

Suruç'ta yaralanan Cömert hayatını kaybetti

20 Temmuz'da Urfa'nın Suruç ilçesinde, yeniden inşa çalışmalarına destek olmak için Kobanê'ye giden gençlere yönelik gerçekleştirilen katliamda ağır yaralanan 22 yaşındaki Mert Cömert, hastanede süren yaşam mücadelesini kaybetti.

Katliamda kafasından yaralanan ve Urfa 500 Yataklı Devlet Hastanesi'nde yoğun bakımda tutulan Cömert, 13 Ağustos gece saatlerinde hayatını kaybetti.

Yoğun bakımdaki Cömert'in kalbinin gece saatlerinde durduğu, tüm müdahalelere rağmen hayata döndürülemediği belirtildi.

Urfa Adli Tıp Kurumu'nda yapılan otopsi işleminin ardından polis aileye baskı yaparak cenazeyi kaçırmaya çalıştıysa da başaramadı.

Ancak Cömert'in cenazesi polis baskısı nedeniyle akrabaları tarafından alınarak Bafra Asi Mezarlığı'na götürüldü. Cenaze 14 Ağustos sabahı saat 07.30 sularında toprağa verildi. Cenaze işlemleri sırasında polis ESP ve HDP üyelerinin mezarlığa girmesini engelledi.

Cömert, SGDF'nin çağrısıyla 15 Ağustos'ta Ankara'da yapılan eylemle anıldı. Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde gerçekleştirilen eylemde Suruç'ta katledilenler anılırken katliamcı zihniyet teşhir edildi. Cömert'in cenazesinin polis baskısıyla sabahın erken saatinde defnedilmesi teşhir edildi. Mücadelenin süreceği belirtilerek sonlandırılan eyleme BDSP, Kaldıraç ve SYKP de destek verdi.

**Erdoğan'dan
Kürt halkına:
Ya boyun eğin
ya da ölün!**

Dinci gericiliğin şefi Erdoğan, ağırlıklı olarak Kürt illerinden muhtarların geldiği belirtilen 19 Ağustos'taki toplantıda hükümet kurma çalışmalarına ve Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaşa ilişkin konuştu. Hükümet kurma süreci hakkında konuşan gerici şef, hükümet kurma görevini vereceği kişinin adeta Kaçak Saray'a biat etmesini istedi. "Halep oradaysa arşın burada. İşte tekrar bir seçime doğru hızla gidiyoruz. Gereksiz polemiklere yol açmamak için cevap vermektense imtina ettiğim, zırvalarını tekrarlamaktan başka bir iş bilmeyenler dertlerini seçimde millete anlatacaklardır" diyen Erdoğan, konuşmasına şöyle devam etti:

"Ufukları Beştepe ile uğraşmanın ötesine geçemeyenlerin milletimize, derdine derman olma umidi verebilmesi mümkün değildir. Zaten Beştepe'nin adresini bilmeyenlerle de bizim vakit geçirecek bir zamanımız yok."

Erdoğan toplantıya gelmeyen muhtarların tehdit edildiği yalanını savurarak Kürt halkının bedel ödeyerek kazandığı hakları bir lütf gibi saydı ve

"Her şey yapıldığı halde bunlar ne istiyor? Bunlar ülkemizi bölmenin gayreti içindeler" dedi. Yalan ve demagojilerle konuşmasını sürdüren Erdoğan, günlerdir yakılan ve bombalanan Kürt yerleşim birimlerini görmezden gelerek "Bugün bölgede devletin değil örgütün şiddeti var, zulmü var, baskısı var" dedi.

"Bir tercih var"

İmha ve inkara boyun eğmeyen halktan şikayet eden Erdoğan, diğer yandan da "bölge insanı da üzerine düşeni yapmıyor" diyerek yine halkı hedef gösterdi ve şunları söyledi:

"Bir tercih var, 'Ben devletimin yanındayım' veya 'terör örgütünün yanındayım'. Bu tercihi yapacağız. Öleceksek bir kere ölelim ama adam gibi ölelim. Bir köyde, bir kasabada, bir ilçede eğer teröristler halkın arasına karışarak rahatça hareket edebiliyorsa burada bölge insanı da üzerine düşeni yapmıyor demektir."

“İster kabul edilsin, ister edilmesin” dönemi

7 Haziran’da Erdoğan, o sürekli işaret ettiği sandıktan istediği sonucu bulamayınca bu sefer diğer seçeneğini devreye soktu. Hatırlanırsa Erdoğan seçim öncesinde “400 milletvekili verin ve bu iş huzur içinde çözülsün” diyerek ülke insanına iki seçenek sunmuştu. Son günlerde diğer seçeneğin ne denli kanlı olduğunu görüyoruz.

Son yaşananlar o pek övülen burjuva demokrasisinin ne menem bir şey olduğunu da apaçık ortaya koymaktadır. Sandıktan çıkan oy oranına saygı duymak üzerine onca nemaset nutukları çeken Erdoğan, işine gelmeyince “milli iradeyi” yok saymakta bir sakınca görmüyor. Ama aynı zamanda da “milli irade”ye dayalı olarak seçilmiş bir cumhurbaşkanı olduğunu hatırlatarak, Türkiye’nin yönetim sisteminin zaten değiştiğini, geriye sadece Anayasal değişikliklerin kaldığını belirtiyor. Özetle, minareyi çalan kılıfını hazırlamakla meşgul...

Erdoğan fiilen başkanlığını ilan edecek kadar pervasızlaşmışken, hala Türkiye siyasetini “demokratik” yollarla belirlemeye çalışanların, hukuk devletinden bahsedenlerin nafile çabalarına da tanık olmaktayız. Oysa yaşananlar çivisi çıkmış bir düzenin özeti. Hukuksal anlamda tam bir kural tanımazlık içinde davranan Erdoğan’ın Anayasaya aykırı davrandığını açıkça ilan etmesine rağmen mevcut düzenin yargısının yapacağı bir şey olmadığını da görmekteyiz. En basit hak arama talebinin bile “suç” sayıldığı bu ülkede bir kez daha yasa ve yasakların kimlerin çıkarına göre belirlendiğine, demokrasi ve hukukun sınıfsal çıkarlara göre işletildiğine şahit oluyoruz.

Erdoğan’ın “ister kabul edilsin ister edilmesin” rahatlığının gerisinde bu vardır. O kendisinin de mensubu olduğu sermaye sınıfının çıkarlarına zarar getirmeden, kendi gerici siyasi çizgisinde “tek adamlık” istiyor. Öyle burjuva hukuksal kılıflara da takılmadan, niyetini açıkça söylüyor. Zaten seçimlerden sonra ortaya çıkan hükümet belirsizliğine rağmen işlerin

yürütüldüğü de ortadadır. Bilindiği gibi bu dönemde yüzlerce bürokrat ataması yapılmış, İncirlik Üssü’nün kullanımından Kürt halkına yönelik kirli savaş politikalarının devreye sokulmasına kadar pek çok ciddi karar alınmış, AKP hükümeti ve Erdoğan bildiği yoldan devam etmiştir. Bir kez daha kurulu düzenin meclisi, hükümeti dahil tüm kurumlarının fazlasıyla biçimsel olduğu görülmüştür.

Erdoğan, kendisi fiilen başkanlık yaparken, işçi ve emekçilerin demokrasi aldatmacasının içinde kalabilmesi için henüz seçim parodisinden de vazgeçilmiş değil. Koalisyon seçeneklerini itinayla ortadan kaldıran Erdoğan’ın şimdiki tercihinin seçim hükümeti kurdurup, iki ay içinde de tekrar seçime gidilmesi olduğu genel kanı. Zira işine geldiği oranda seçim sonuçları, “milli irade” söylemi hala tutuyor. O yüzden tekrar bir seçimle işçi ve emekçiler oyalanmaya devam edilecek. Bir yandan da kurulu düzenin sömürü çarkları ve Erdoğan ile yandaş tayfasının işleri dönmeye devam edecek. Hesapları bu yöndedir.

Türkiye’nin, sermaye sınıfının ve emperyalist güçlerin çıkarına ters düşmediği oranda, başkanlıkla ya da parlamenter yolla yönetilmesi özünde sistem açısından çok önemli değildir. Bunun farkında ve bu çıkarları gözeterek hareket eden Erdoğan ve AKP’si gidebildiği kadar gitmek niyetindedir. Ancak mevcut düzen çok yönlü etkenler altında kriz içindedir ve deyim uygunsuz evdeki hesap çarşıya uymayabilir. Dengelerin hızlı değiştiği Ortadoğu coğrafyasındaki bir Türkiye’nin, Erdoğan tipi bir başkanlık ile nereye gidebileceği ise karanlık bir senaryodan ibarettir.

Erdoğan’ın başkanlık saplantısı Türkiye’nin içinde olduğu krizi katmerleştiren önemli bir etkidir. Her halükarda bunun faturasını sömürü altındaki işçi ve emekçiler ile Kürt halkı ödemektedir/ödeyecektir. Mevcut tabloyu tersine çevirmenin tek yolu ise işçi ve emekçilerin kendi çıkarları etrafında örgütlenerek harekete geçmesidir.

Erdoğan ‘yeni anayasa’ istedi

AKP’nin ebedi şefi Tayyip Erdoğan, 14 Ağustos’ta Rize’de yaptığı konuşmada “cumhurbaşkanının anayasal sınırları” ile ilgili olarak yürütülen tartışmalara değindi.

Gerici şef, kendisinin bugünkü anayasal düzenin sınırlarına uymadığını belirtti ve Türkiye’nin yönetim sisteminin fiilen değiştiğini söyledi.

Bu durumun yeni bir Anayasa ile hukuki çerçeveye kovuşturulmasını isteyen Erdoğan şunları söyledi:

“Cumhurbaşkanı elbette Anayasa’da sınırları çizilen yetkiler çerçevesinde ama doğrudan millete karşı sorumlu olarak görevini yürütmek durumundadır. Bu makamda kim oturursa otursun yapacağı budur.

İster kabul edilsin ister edilmesin, Türkiye’nin yönetim sistemi bu anlamda değişmiştir. Şimdi yapılması gereken bu fiili durumun hukuki çerçevesinin yeni bir Anayasa ile netleştirilmesi, kesinleştirilmesidir. Hem buna engel olup hem de ‘Cumhurbaşkanı her şeye karışıyor’ demek, yağmur altında yürürken ıslanmaktan şikayet etmekten farksızdır.”

Davutoğlu-Bahçeli görüşmesinden ‘hükümet’ çıkmadı

7 Haziran seçimlerinin ardından ‘hükümet krizi’yle boğuşan düzen partileri gelinen yerde bir anlaşmaya varamadı. CHP ile AKP arasındaki koalisyona görüşmelerinden sonuç çıkmamasının ardından 17 Ağustos’ta yapılan Davutoğlu-Bahçeli görüşmesinden de sonuç çıkmadığı belirtildi.

AKP şefi Ahmet Davutoğlu ve MHP Başkanı Devlet Bahçeli, Bahçeli’nin meclisteki odasında bir araya geldi. Yaklaşık iki saatlik görüşmenin ardından basına açıklamalarda bulunan Davutoğlu “Koalisyon imkanı kalmadı” dedi. Davutoğlu görüşmeye ilişkin şunları söyledi:

“Gayet samimi, dürüst, açık yürekli bir görüşme gerçekleştirdik. Önce güvenlik operasyonları bağlamında bilgi paylaşımı oldu. Sayın Kılıçdaroğlu’na da aktarmıştım. Sayın Bahçeli’ye de kapsamlı bir şekilde geldiğimiz aşamayı paylaştım. Ülkemizin hükümete kalmaması için mutabık kaldığımız şekilde görüşmek istediğimi ifade ettim. Kendisi de açık bir ifadeyle ve tam bir dürüstlük ve samimiyet içinde daha önce kamuoyunda paylaştığı 4 ilke çerçevesinde, AK Parti’yle koalisyona mümkün görmediğini ifade etti. Saygıyla karşıladığımızı ifade ettim.”

Belirsizlikler ve krizler düzenin doğasında var

C. Ekin

Türk sermaye devleti bir yandan savaş ve saldırganlık yolunda emekçi halkları yıkıma doğru sürüklerken diğer yandan kendi geleceğini kurtarmaya dönük 'ekonomik belirsizliklerle' uğraşiyor. Doların rekor seviyelerde seyretmesi de bu 'belirsizliklere' bağlıyor. Oysa sermayedarların 'belirsizlik' olarak tanımladığı noktalara kısaca bakıldığında, bütün bunların sermayenin işleyişinin bir sonucu olduğu belirgin bir şekilde göze batıyor.

Her şeyden önce "buzdolabına kaldırılan çözüm süreci" bir 'belirsizlik' olarak sermaye temsilcileri tarafından dillendiriliyor. "Çözüm süreci" masadayken, kendi baş sözcüleri Tayyip Erdoğan'ın ifadesiyle Kürt halkına yönelik ayrımlar bakın nasıl ortadan kalkmış(!): "13 yıl önce biz göreve gelirken olağanüstü hal vardı, 1 ay içerisinde kaldırdık. Ondan sonra neleri hallettik. TV dediler 24 saat yayın başlattık. Kendi dilimizde propaganda dediler başlattık. Üniversitelerde enstitüler kuruldu." Buna karşın kalekollar, barajlar, operasyonlar, katliamlar ve devlet terörü azgın bir şekilde devam ettirilmiş. Yani bariz bir şekilde Kürt emekçilere yönelik ayrımcılığı ortadan kaldırmak şöyle dursun geleneksel baskı, inkar ve imha politikası neyi gerektiriyorsa onun adımları atılmış. Yani sıra Türk sermaye devletinin emperyalizmin hizmetinde Ortadoğu ve bölgedeki rolünü pekiştirecek politikalara hız verilmiş. Şu anda da bu politikalar doğrultusundan adımlarını sıkılaştıran devlet, Türkiye ve Kürdistan'da terör estiriyor.

Diğer yandan dolardaki yükselişin esas nedeni

olarak 'koalisyon kurulamaması' ve hükümet 'belirsizliği' gösteriliyor. Öte yandan TÜSİAD'dan MÜSİAD'a bütün sermayedarlar "koalisyon kurulsun" dese de, herhangi bir koalisyonun daha büyük 'belirsizlikler' yaratacağı ön görülüyor. AKP, CHP ve MHP gibi düzen partilerinin aralarındaki uyumsuzluklar sonucu daha da teşhir olmaları ve düzende daha büyük çatlaklar yaratmaları sermaye düzenini daha büyük krizlere sürükleyeceği için tekrar "milli irade" ve "demokrasi" yalanlarıyla emekçileri oyalamanın yolu düzleniyor. Bu oyalama sürecinde ise bir sürü adım atıldı. Savaş hükümeti hayata geçirildi, kamu emekçilerine sefalet zammı dayatıldı, eğitim sistemi deneme tahtası olarak kullanılmaya devam edildi. Taşeronluğun kaldırılacağına, asgari ücretin yükseleceğine dair vaatler hasır altı edildi. Kısacası sermaye düzeni belirgin bir şekilde emekçileri sömürmeye, bölmeye, parçalamaya ve sürdürmeye dönük politikalarını kesintisiz hayata geçirdi. Düzen siyasetinde yaşanan tüm belirsizliklere rağmen çarklar döndü, sömürü katmerleşti.

Sermayenin çıkarları bu kadar ortadayken ve belirgin bir şekilde sermayenin çıkarlarına hizmet eden bir süreç işletilirken "sermayenin derdi ne, niye rahatsız", "dolar niye yükseliyor", "belirsizlik nerede" gibi sorular sorulabilir. Bankalar açısından olumsuz bir durum olmadığını BDDK Başkanı, gerici şef Erdoğan'ın başkanışmanı ve bir dizi sermaye temsilcisi dile getiriyor. Ve belirsizlik de şuradan kaynaklanıyor, sermaye bu saldırgan politikalarla kâr etmeyi daha

fazla ne kadar sürdürebilecek? Emekçilerin öfkelerini düzen sınırlarında tutmayı daha nasıl başarabilecek?

Çin'deki ekonomik büyümenin yavaşlaması, AB'nin krizle boğuşuyor olması, FED'in faiz arttırma olasılığı Türkiye'nin de içerisinde bulunduğu gelişen ekonomilere sermayedarların varolan güvenini zayıflatıyor. Sermayedarların yatırımlarını bu ekonomilerden çekme riskini arttırıyor. Bu riskin üzerine bir de Türk sermaye devletinin emekçileri daha azgınca sömürmeye ve aldatmaya dönük yürüttüğü saldırgan politikalar binince çelişkiler keskinleşiyor, kriz riski daha da büyüyor. Sermayedarlar da bu riskten korkuyor. Sermaye temsilcileri krizle yüzleşmekten korkuyor. Fakat korkunun ecele faydası yok!

Buradaki esas mesele şu: Sermaye iktidarı açısından bu politikalar riskli de olsa bir çözüm anlamına geliyor, fakat emekçi sınıfları tam bir yıkım bekliyor. "Barışla" ya da "savaşla", "faiz arttırarak" ya da "döviz satışıyla" kısa vadede bir 'olumsuzluk' olmayacak. Fakat bütün bunlar emekçilerin daha fazla sömürüleceği, oyalanacağı ve karanlığa doğru sürükleneceği anlamına gelecek. Kısacası, sermaye sınıflarının politikaları emekçilere çözüm yolu değil daha derin bir karanlık sunuyor.

Ve geriye tek çözüm yolu kalıyor: emekçi kardeşlerimizle birleşmek, emekçi sınıfların birliğini ve örgütlü gücünü büyütme!

Burjuvazi savaşı fırsata dönüştürmeyi umuyor

Yakın zamanda Savunma ve Havacılık Sanayi İmalatçılar Derneği (SASAD), Türkiye'nin 2014 yılı savunma sanayi performansını açıkladı. 2014 Sektör Performans Dokümanı'nın, SASAD'ın hazırladığı ankete yanıt veren 78 firmanın performansı göz önünde bulundurularak hazırlandığı belirtilirken, bu performansın sektörün yüzde 90-95 civarını yansıttığı ifade edildi.

Açıklanan verilere göre, kapitalizmin yaşadığı bunalımın Türkiye ekonomisi üzerindeki etkileri, savunma sanayiinde de açık bir şekilde gözleniyor. Sektörün büyümesi azalıyor, iç pazarda daralma

yaşanıyor, uluslararası pazarlarda da Türk sermayesinin rekabet gücü yerinde sayıyor. Ancak burjuvazi bu krize çözüm olarak savaşı seçiyor. Bunun etkisiyle 'savunma' ve savaş sektöründeki artan siparişlerden dolayı gurur duyuyor, medya organlarında "artan siparişlerle" övünüyor. Savaş ve saldırganlıktan emekçilere düşen pay ölüm olmazsa eğer, en iyi ihtimalle sefalet ücretleri, daha ağır sömürü koşulları ve işsizlik oluyor. Kan ve kâr ile beslenen burjuva sınıflar ise "artan siparişleri"yle kendi sınıf çıkarlarına bakıyor, "büyük Türkiye" yalanına da sarılarak emekçileri kandırmaya çalışıyor.

Savaş sektörü krizi yeni siparişlerle çözme hedefinde

SASAD tarafından yayınlanan performans verilerine göre 2013 yılına göre durağan bir seyir izleyen savunma sanayi, 2014 yılında aldığı siparişlerle bu durgunluğu aşmaya çalışıyor. 2013 yılında yaklaşık 8 milyar dolarlık sipariş alan savunma sanayi şirketleri, 2014 yılında 11 milyar dolar sipariş aldı. Sermaye ve burjuva medya organları, sektör siparişlerindeki artışla kendisini avutmaya çalışıyor, adeta savaş ve saldırganlığı körüklüyor.

Öte yandan sektörün, 2014 yılı toplam cirosu 2013 yılındakine yakın bir seviyede seyrederek 5,1 milyar dolarda kaldı. Bunun önemli bir miktarı yurtdışı satış gelirlerinden oluşurken 2013 yılına göre bu gelirler 300 milyon dolar civarında artış gösterdi. İç pazarda ise daralma yaşandı. Avrupa ülkeleri ve ABD'nin de aralarında olduğu ihracat pazarları arasında, Ortadoğu ve Güneydoğu Asya'ya yapılan ihracatın yüzde 48'lik bir paya sahip olduğu kaydedildi. Ortadoğu pazarlarına ihracattaki artış dikkat çekerken, bu oran yüzde 55 oldu. Rapora dair sermaye sözcülerinin temel vurguları ise ihracatın ithalata bağımlılığının sürmesi ve Ar-Ge üretiminin zayıflığı üzerine oldu. Araştırma ve geliştirmeye dönük 2013 yılındaki 967 milyon dolarlık üretimin 2014 yılında 887 milyon dolara düştüğüne dikkat çekildi.

Hacı Bektaş-i Veli'yi anma törenlerinin ardından...

Devlet Aleviciliğinin kısıkaçı

52. Ulusal, 26. Uluslararası Hacı Bektaş-ı Veli'yi Anma törenleri sona erdi. Anma törenlerine binlerce Alevi emekçi katıldı. Belediye tarafından şenliklere yaklaşık 50 bin kişinin katılacağı açıklanmıştı. Ancak "İŞİD'in bombalı eylem yapacağı" yalanı etkili oldu. Katılım geçen yıllara göre oldukça zayıftı. Her yıl meydana yapılan açılış programı, bomba paniği nedeniyle Kemal Kılıçdaroğlu Kültür Merkezi'ne alındı. Açılış töreninde ayrıca 22. Hacı Bektaş-ı Veli Dostluk ve Barış Ödülü Prof. Dr. Çetin Yetkin'e verildi.

Açılış töreninde yaşananlar

Kemal Kılıçdaroğlu Kültür Merkezi'nde yapılan açılış programında düzen solu CHP'nin lideri Kemal Kılıçdaroğlu konuştu. Açılış programına Hacıbektaş'ta olmasına rağmen, HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ davet edilmedi. Dahası, Belediye Başkanı ulusalcı yaklaşımı nedeniyle HDP'yi yok sayan tutumunu sürdürdü.

Kemal Kılıçdaroğlu Salonu'nda yapılan açılış etkinliğinde konuşan Ali Rıza Salmanpakoğlu Alevileri, Kürtleri ve sorunlarını yok saydı. Alevileri ve Kürtleri haklarından mahrum bırakan, geleceklerini karartan politikaları sahiplendi. Tekçi burjuva kemalist anlayışın ürünü tutum konuşmasının özü, özeti idi. Kemalist burjuvazinin tarihsel geçmişini, Alevilere ve Kürtlere yönelik katliamlarını destekleyen bir yaklaşım ortaya koydu.

Açılış töreninde Nevşehir Valisi ve Hacıbektaş Kaymakamı da birer konuşma yaptılar. Vali ve kaymakam Alevilerin demokratik talepleri ve hakları ile ilgili olarak tek bir cümle kurmadan birlik ve beraberlik çağrısı yaptı. Alevileri, Kürt halkına yönelik artan devlet terörüne destek vermeye çağırdı.

Hacıbektaş Belediye Başkanı ise Alevilerin Cumhuriyet sayesinde birçok kazanım elde ettiğini belirtti. Alevilere yönelik son süreçte gelişen saldırıları kınadı. Saldırganların sırtını sıvazlayan devletlilerin tutumunu eleştiren tek bir cümle kurmadı. Alevilere yönelik saldırıların ve katliamların dinsel gericiğin işi olduğunu belirtti ve "Asıl hedef Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkmaktır" dedi. Katliamların devletle olan bağıni karartma çizgisini sürdürdü.

Düzen partisi CHP'nin şefi Kemal Kılıçdaroğlu ise, AKP hükümetinin icraatlarını eleştirdi. Suriye ile savaş noktasına gelmesini AKP hükümetinin beceriksizliğine bağladı. Yurtta barış, dünyada barış için çalışacaklarını ifade etti. Konuşması boyunca iç ve dış politikadaki tüm sorunların nedeni olarak AKP'yi işaret eden Kemal Kılıçdaroğlu Dersim tartışmalarını Atatürk'e açılmış savaş olarak niteledi. Konuşmasının son bölümünde dostluk ve barış çağrısında bulundu.

Resmi açılış töreninde Hacı Bektaş-ı Veli Dostluk ve Barış Ödülü Prof. Dr. Çetin Yetkin'e verildi. Çetin Yetkin ulusalcı, tescilli bir faşist. Seyit Rıza'ya "eşkiya" diyerek saldıran, "Dersim'de isyan yapıldı" diyen ve Aleviliği Türklüğe bağlayan bir akademisyen. Akademi hayatı boyunca Türk-İslam sentezine paralel, Türk-Alevi sentezi yaratmak için çaba gösteren birisi. Kürt ve

Kızılbaş Aleviliğini bölücülük olarak tanımlayan onlarca makale kaleme alan birisine barış ödülünün verilmesi ise etkinliği düzenleyenlerin konum ve anlayışına ayna tuttu.

Törenlerdeki kısırlaşma sürdü

Hacı Bektaş-ı Veli Anma Törenleri'nin içinin boşaltılması ile kültürel-sanatsal etkinliklerdeki kısırlaşma süreci bu yıl tüm çıplaklığı ile ortaya çıktı. Törenlerde yine "devlet Aleviciliği"nde ifadesini bulan anlayış öne çıktı. 16-18 Ağustos tarihleri arasında hayata geçirilen etkinlikler devlet Aleviciliğine kan taşıdı. Paneller ve resmi açılış programı bu yalın gerçeği doğrular nitelikteydi.

Hacı Bektaş-ı Veli Anma Törenleri nitelik açısından da son derece zayıftı. Belediye Başkanı Ali Rıza Salmanpakoğlu şenliklerin siyasal ve ideolojik içeriğini, daha önceki yıllarda olduğu gibi ulusalcı temelde ele aldı. Şenliklerin içeriğini boşaltmaya çalışan belediye, hiç vakit kaybetmeden bu boşluğu dini öğelerin pazarlandığı bir rant alanına çevirdi.

Bu yıl bir panel düzenlendi. Törenlerin ikinci gününde yapılan panelde "Tarihsel süreçte Alevilik-Bektaşilik" konusu ele alındı. Aleviliği hümanizm temelinde ele alan konuşmacılar, Alevilerin Cumhuriyet öncesi uğradıkları katliamları dinsel gericilikle açıklamaya çalıştılar. Cumhuriyet döneminde başta Dersim olmak üzere, Maraş ve Sivas'ta yaşanan katliamlarda Türk sermaye devletinin belirleyici rolüne değinmekten ise özenle kaçındılar.

Devrimci-ilerici güçlerin katılımı ve müdahaleleri zayıftı

Sermaye devleti bu yılki etkinliklere yönelik

ilerici ve devrimci etkiyi sınırlamak için özel bir çaba harcadı. Günler öncesinden "İŞİD'in bombalı saldırı yapacağı" yalanı devletliler tarafından özel bir tarzda pompalandı. "Güvenlik" gerekçesiyle ilçenin giriş çıkışları tutuldu.

Şenliklere devrimci ve ilerici güçlerin müdahalesinin zayıflığı bu yıl da sürdü. Geçen yıl etkinliklere katılan DHF, bu yıl tanıtım standı bile açmadı. Sadece Partizan, Halk Cephesi, HDP ve Komünist Parti tanıtım standı açtı.

Komünistlerin şenliklere yönelik müdahalesi

Sınıf devrimcileri Alevi örgütlerinin başına çöreklenmiş ağaların gerçek konumunun anlaşılması ve devlet Aleviciliğinin kısıkaçındaki etkinliklerin devrimcileştirilmesi için ilerici ve devrimci yapılara göre son derece etkin bir çalışma yürüttüler. Komünistler şenlikler üzerine hazırladıkları bildirileri dağıttılar. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde *Kızıl Bayrak* satışı gerçekleştirdiler. Suriye savaşı, kıdem tazminatlarının gasp edilmesi ve faşist saldırılara karşı mücadele çağrısını binlerce Alevi emekçiye taşıdılar. Tanıtım standı açtılar. Standı ziyaret eden emekçilerle düzenin saldırıları ve saldırılara karşı mücadele üzerine verimli tartışmalar yürüttüler.

Standdan ses cihazı ile gündeme ilişkin ajitasyon ve propaganda konuşmaları gerçekleştirdiler. Ayrıca Kürt sorunu ve Alevi sorununun kapsam ve niteliğini ortaya koyan söyleşiler gerçekleştirdiler. Aynı zamanda seçimler gündemi üzerine de verimli tartışmalar yürüttüler.

Bu yıl tüm kısıtlı olanaklara rağmen şenliklere anlamlı bir müdahalede bulunan sınıf devrimcileri, düzenin saldırılarının yoğunlaştığı böyle bir dönemde gericiğin dikkatini çeken bir çalışma yürüttüler.

“Güne devrimci müdahalede bulunmalıyız”

Sermaye devletinin ve devamcısı olan AKP iktidarının Alevilere, Kürt halkına, ilerici-devrimci güçlere çok yönlü saldırılarının arttığı bir dönemden geçiyoruz. 2 gündür Hacı Bektaş şenlikleri için Serçeşme'deyiz. Saldırıların arttığı bu dönemlerde kitlesel anma, eylem, tören vs. etkinliklerde yereldeki bütün güçlerimizi çalışmalara katmalı, güne devrimci müdahalede bulunmalıyız. Haramilerin, ağaların düzenini yıkmak için kitlelere düzenin kirli dayatmalarını, oyunlarını teşhir etmek biz komünistlerin temel sorumluluklarıdır.

Haziran'ın ilk haftasından bu yana seçimlerin gündemden düşmediği bir dönemdeyiz. Biz bunun bilinciyle “Çözüm Ne Seçimde, Ne Mecliste! Çözüm Devrimde, Kurtuluş Sosyalizmde!” pankartımızla geçen yıllarda olduğu gibi standta yerimizi aldık ve alevi emekçilere ulaştık. Alevi işçi-emekçilerin standı gösterdiği yoğun ilgi kitlelerin insanlığın kurtuluşu olan sosyalizme ne kadar aç olduğunu ortaya koydu. Diğer bir taraftan ajitasyonlar eşliğinde bildirilerle, gazetelerle kitlelere müdahalede bulunduk. Demokrasi, bağımsızlık ve ulusal sorun konusunda verdiğimiz söyleşide, Alevi sorunu ve komünistlerin tutumu konusuna da değindik, böylece kafamızda belli soru işaretlerinin yok olmasını sağlamaya, bu konuda bilinçlenmeye çalıştık. Böyle kitlesel anmalar, törenler, eylemlilik süreçleri pratik faaliyetlerde bir ivme kazanma açısından büyük önem taşıyor. Gelecek seneler de yereldeki güçlerimizi genişleterek, çalışmalara katarak hem bilinç seviyesinde hemde pratik faaliyetlerde bir ivme kazanabiliriz. Ayrıca gelecek seneler için Hacı Bektaş-ı Veli'yi Anma törenlerini daha da politik bir havaya kavuşturmalı ve daha kapsamlı devrimci müdahalede bulunmalıyız...

Kayseri'den Bir DLB'li

***

“Bu sene de BDSP üzerine düşen görevi yerine getirmiştir”

Kapitalizm'in hüküm sürdüğü, işçilere, emekçilere, komünistlere, Alevilere ve Kürtlere yapılan baskıların zirveye ulaştığı bir dönemdeyiz. Bunun en büyük nedenlerinden biri de halkların örgütsüzlüğü ve kendilerini her zaman aç olan kapitalist düzenin

yönetimine bırakmış olmalarıdır. Hacı Bektaş-ı Veli Şenlikleri öncelikle Alevi halkı olmak üzere kitlelere ulaşmada önemli bir yer teşkil ediyordu. Başta açtığımız stand olmak üzere yürüttüğümüz çalışmalar bizim için politik planda belirli bir seviyeye ulaşma konusunda olanak sağladı.

Stand çalışması, bildiri dağıtımı, kitap ve gazete satışı ile kitlelere gidilmeye çalışıldı. Saat başı yapılan duyurularda da halkın temel hak ve özgürlüklerinin nasıl kazanılacağı, üzerlerinde bulunan gerici-dinci baskıların nasıl bertaraf edileceği ve bu konuda nasıl bir çalışma yürütecekleri anlatıldı. Günün ilerleyen saatlerinde Kemal Kılıçdaroğlu'nun gelmesiyle biriken kitleye komünistler tarafından bildiri dağıtımı ve ajitasyonlarla müdahalede bulunuldu. Daha sonra Alevi sorunu, Kürt sorunu ile demokrasi ve bağımsızlık konusunda verilen söyleşide son derece anlamlı tartışmalar yürütüldü. Tıpkı geçtiğimiz senelerde olduğu gibi bu sene de BDSP üzerine düşen görevi yerine getirmiştir. Şu anda bize düşen görev ulaştığımız kitleleri genişletmek ve bu sayede örgütlü mücadelemizi kazanana dek sürdürmektir...

Kayseri'den bir DLB'li

***

“Son derece olumlu tepkiler gözlemlendi”

Hacı Bektaş-ı Veli Şenlikleri'nde geçen yıllarda olduğu gibi bu sene de yerimizi aldık. Mücadelemizi kitlelere ulaştırmak için kararlılıkla çalışmalarımızı yürüttük. Bildiri dağıtımında "gelin canlar bir olalım katillerden, emek hırsızlarından hesap soralım!" şiarıyla kitleleri birliğe çağırdık.

Yürüttüğümüz faaliyetlerde son derece olumlu tepkiler gözlemlendi. Halkın da katılımıyla demokrasi, bağımsızlık ve ulusal sorun başlıkları altında yapılan söyleşide son derece anlamlı tartışmalar yürütüldü. Biz devrimciler her zaman olduğu ve olacağı gibi devrim ve sosyalizm bayrağını daima ileri taşıyacağız. Halkların işsiz, yoksul olmadığı, katliama uğramadığı, sömürülmediği sosyalist işçi emekçi iktidarını kuracağız!

Biz kazanacağız!

Kırşehir'den bir DGB'li

Kamp Armen'de nöbet tutanlara saldırı

Türk sermaye devletinin Ermeni halkından gasp ettiği Kamp Armen'in iadesi için yapılan nöbet eyleminin 100. gününde (13 Ağustos), nöbet tutan eylemcilere saldırı gerçekleşti. Gece 23.30 sıralarında Kamp Armen'de nöbette olan Ensari Taşkaya, kampı ziyarete gelen arkadaşlarını otobüs durağından yolcu ettikten sonra iki arabadan inen 8-9 kişi kamp yerini sordu. “Neden soruyorsunuz?” diyen nöbetçiler, bu sırada sopalı yumruklu saldırıya uğradı. Faşist saldırganlar, 3 nöbet eylemcisini darp ettikten sonra arabalarına binerek hızla uzaklaşırken nöbet tutan diğer gönüllüler de arkadaşlarının yardımına geldi.

Saldırıda hafif yaralanan 3 kişi, hastanedeki tedavilerinin ardından Tuzla Merkez Karakolu'na giderek şikayetçi oldu.

“Soykırımcı zihniyetin bir tezahürü”

Diğer yandan Nor Zartonk da saldırıyla ilgili açıklama yaparak direnişe sahip çıkma çağrısında bulundu. Açıklamada şunlar belirtildi:

“Günlerdir devam eden tacizlerin ardından, 13.08.2015 Perşembe, Kamp Armen Direnişinin 100. gününde gece saat 23:30 sularında Kamp Armen'e yönelik faşist bir saldırı gerçekleşmiştir. İki araç ile Kamp Armen'in kapısına gelen şahıslar, Kamp Armen'de nöbet tutmakta olan yoldaşlarımıza sopalarla saldırmıştır. Saldırı bertaraf edilmiş, bu esnada iki arkadaşımız darp edilmiştir.

Soykırımcı zihniyetin bir tezahürü olan bu saldırıların direncimizi kıramayacağını ve Kamp Armen Direnişini aynı kararlılıkla sürdüreceğimizi kamuoyuna duyuruyoruz. Tüm dostlarımızı Kamp Armen Direnişine destek veremeye bir kez daha davet ediyoruz.”

Ortadoğu'da gericiliğin başaktörleri siyonist İsrail

Kürt halkına savaş ilan eden, ilerici-devrimci güçlere azgınca saldıran, komşu ülkelerle gerilimi tırmandıran dinci-Amerikancı AKP, darbeci yöntemlerle iktidarını sürdürüyor. Kan dökerek, asker-polis tabutlarına yaslanarak iktidar dümenini elde tutmaya çalışan bu zihniyet, tüm bu hengamenin içinde siyonist İsrail için çalışmaya da zaman buluyor. Hem içeride hem dışarıda saldırganlık ve savaş politikasına dayanan bu iktidar, Ortaçağ kalıntısı Katar emiri ile birlikte "İsrail-Hamas barışı" nı tesis etmek için arabuluculuk yaptığını ilan etti.

Hamas çizgisindeki *er-Risale* gazetesine demeç veren kukla Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun danışmanı ve AKP Genel Başkan Yardımcısı Yasin Aktay, İsrail'le Hamas arasında yapılan görüşmelerde anlaşmaya varılmak üzere olduğunu söyledi. AKP'li danışman, Hamas siyasi büro şefi Halid Meşal'ın Ankara ziyaretinden sonra (Meşal, Ankara'dan önce Suudi Arabistan'ı ziyaret etmişti) hızlanan görüşmelerde 7-10 yıllık bir ateşkes karşılığında Gazze üzerindeki ablukanın kaldırılması, kapıların açılması, Kıbrıs'a güvenli deniz ulaşımının sağlanması konusunda anlaşmaya varılacağını iddia etti.

AKP'li danışmanın demecinde İsrail-Hamas anlaşması, Filistin halkı için "müjde" diye sunuluyor. AKP-Katar emiri ikilisinin İsrail'le yürüttükleri görüşmelerin ürünü olduğu belirtilen söz konusu anlaşmanın Filistin halkı için "müjde" olacağı iddiası tam bir sahtekarlıktır. Zira Filistin halkı için öncelikli olan Batı Şeria-Gazze-Kudüs parçalanmasının sona erdirilmesi ve birleşik direnişin güçlendirilmesi iken, AKP'li danışmanın sözünü ettiği anlaşma ise hem direnişi zayıflatacak hem parçalanmayı derinleştirecektir.

Filistin'i parçalama ve direnişi tasfiye etme girişimi

ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki sadık işbirlikçileri olan Türkiye-Katar ikilisi nesnel konuları gereği direnen Filistin halkının değil, siyonist İsrail'in safındadırlar. İlk bakışta Filistin halkının lehine görünen bazı icraatları olsa da, her durumda nihai hedefleri kendi sefil çıkarlarını korumak için direnişin tasfiyesi yönünde mesafe almak ve ırkçı-siyonist rejimi rahatlatmaktır. Son günlerde Hamas'ı kullanarak İsrail'le varmaya çalıştıkları anlaşma da aynı gerici çıkarlara hizmet edecek niteliktedir.

2007'den beri İsrail tarafından boğucu bir ablukaya maruz bırakılan Gazze'nin kapılarının açılması, Kıbrıs'a deniz ulaşımının başlatılması gibi vaatler kulağa hoş gelebilir. İsrail hükümeti resmi bir açıklama ile reddetse de AKP'li müsteşarın ifşa ettiği görüşmelerde bir anlaşmaya varılabilirse, Gazze belli bir dönem için soluklanabilir. Ancak bunun bedeli

direnişin zayıflatılması ve siyonist İsrail tarafından fiilen üç parçaya ayrılmış olan Filistin'in kalıcı şekilde parçalanması olacak. Çünkü böylesi bir anlaşma, Gazze Şeridi'nin kalıcı şekilde Batı Şeria ile Doğu Kudüs'ten ayrılması anlamına geliyor.

Görüldüğü üzere iki gerici rejim, -dinci Hamas'ı kullanarak- birtakım kırıntılar karşılığında anti-siyonist direnişi zayıflatmak ve Gazze'yi Filistin'den kalıcı şekilde ayırmak için çaba sarf ediyor. Katar emiri-AKP ikilisi Filistin halkının yararlanmış gibi görünen özünde ise İsrail'e hizmet eden bir anlaşma kotarmaya çalışıyorlar. Bunu başarabilirlerse eğer hem Washington'daki efendilerinden iyi not alacaklarını hem kendilerinden nefret eden Ortadoğu halklarını kandırabileceklerini var sayıyorlar.

Filistinli örgütler İsrail-Hamas anlaşmasını reddediyor

AKP-Katar ikilisinin Hamas şeflerini siyonist şeflerle aynı masada buluşturması, önde gelen Filistinli örgütler tarafından tepkiyle karşılandı. FHKC (Filistin Halk Kurtuluş Cephesi), FKÖ (Filistin Kurtuluş Örgütü), İslami Cihad gibi etkili örgütler, böylesi bir anlaşmaya onay vermeyeceklerini ilan ettiler. Örgütler adına yapılan açıklamalarda böyle bir anlaşmanın Filistin davasına hizmet etmeyeceği, parçalı durumun kalıcılığına yol açacağı, tek parçayla ilgili bir anlaşmanın olamayacağı, herhangi bir anlaşmanın Batı Şeria, Doğu Kudüs ve Gazze Şeridi'nin bütününe kapsamı gerektiği, bunun muhatabının ise Hamas değil FKÖ olduğu vurgulandı.

Görüldüğü gibi Hamas dışındaki Filistinli örgütleri yok sayan Katar-AKP ikilisi, kendi gerici hesapları için Filistin halkının acılarını fütursuzca istismar ediyor.

Bununla da yetinmeyen bu gerici rejimler, utanmadan da Filistin halkı için çalıştıklarını iddia ediyorlar. AKP'li müsteşarın açıklamasına hızla tepki gösteren Filistinli örgütler hem iki gerici rejimi teşhir etti hem bu kirli hesapların tutmasının zor olduğunu hatırlattılar.

AKP'nin esas derdi siyonistlerle arayı düzeltmek

Emperyalist/siyonist güçlerin Ortadoğu planları çerçevesinde "İlimli İslam projesi"nin modeli olarak inşa edilen AKP, iktidarı ele geçirme sürecinde hem siyonist İsrail rejiminden hem ABD'deki Yahudi Lobisi'nden tam destek aldı. Siyonistlerle AKP arasındaki samimiyet öyle bir düzeye ulaştı ki, nam-ı diğer "Beyrut kasabı" olan Ariel Şaron ile Tayyip Erdoğan arasında kırmızı telefon hattı bile kurulmuştu.

Siyonistlerle ilişkiler AKP ile başlamadı ancak İsrail'le en büyük silah, istihbarat, askeri, mali, ticari anlaşmalar bu dönemde yapıldı. Batmak üzere olduğu açıklanan siyonist devletin silah şirketi IMI'nin Türk devletinin verdiği ihalelerle kurtarılması, Filistin halkına bomba yağdıran siyonist pilotların Konya ovasında eğitimi dahil İsrail'le imzalanan bütün anlaşmaları yerine getiren AKP hükümeti, iktidarı ele geçirme sürecinde siyonist rejimi ihya eden birçok anlaşmaya imza attı. Bu dönemde 6 milyon nüfuslu İsrail'le ticaret hacmi 4 milyar dolara yaklaştı.

Öte yandan İsrail-AKP balayı döneminde dinci-gerici şeflerle siyonist şefler arasındaki özel ilişkiler de dikkat çekiyordu. Örneğin Tayyip Erdoğan ABD'ye adımını attığı anda Yahudi Lobisi'nin huzuruna çıkıp biat tazeliyor, Abdullah Gül bir siyonist devlet yetkilisini evinde ağırlıyor, Bülent Arınç ise İsrail'in Ankara büyükelçisini "şeref konuğu" olarak oğlunun

eri AKP iktidarı-Katar emiri ikilisi için çalışıyor!

düğününe davet ediyordu. Filistin yönetiminin Ankara'daki temsilcisi ise, düğüne davet bile edilmiyor...

AKP şefinin Davos'ta yaptığı "one munité" çıkışı ile İsrail'le gerilimli bir dönem başlatıldı. "One munité" mizansenin Filistin başta olmak üzere Arap dünyasında büyük bir yankı uyandırmış, AKP'den bazı temelsiz beklentilerin oluşmasına yol açmıştı. "Ortadoğu'nun ağaları biziz" havalara giren AKP şefleri, yayılmacı heveslerine ulaşabilmek uğruna belli bir süre için siyonist rejimle arayı açabilirlerdi. Nitekim "one munité" mizansenini "özgürlük filosu"na katılan Mavi Marmara gemisinin Gazze'ye gönderilmesi izledi. Mavi Marmara gemisi de siyonist vahşetten nasibini alınca, ilişkiler hedeflenen öte gerildi. Ancak gerilime rağmen, İsrail'le imzalanan anlaşmalar geçerliliğini korudu, devasa boyutlara ulaşan ticaret hacmi ise hiç etkilenmedi.

Sermaye iktidarının dümenini ele geçiren AKP dış politikada "komşularla sıfır sorun" safatasını bir kenara bırakıp, "komşularla savaş" parolasını öne çıkarttı. İçeride izlediği mezhepçi politikayı dış politikanın da merkezine oturtan AKP iktidarı, Müslüman Kardeşler'in Suriye'de iktidarı ele geçirmesi için her yola başvurdu. Cihatçı çetelere her türlü desteği vermekle kalmadı, Libya'yı yakıp yıkan emperyalist savaş aygıtı NATO'nun Suriye'ye de saldırmaya için çırpınıp durdu. Bu politika, Arap dünyasında oluşan temelsiz beklentileri yıkmakla kalmadı, AKP ve şeflerine karşı derin bir nefret de oluşturdu. Gelinen yerde AKP iktidarının Ortadoğu'daki muhipleri İŞİD, El Nusra gibi cihatçı katillerle Müslüman Kardeşler'den ibarettir. Araları iyi olan tek devlet ise, gırtlığına kadar Arap halklarının kanına batmış olan Ortaçağ kalıntısı Katar rejimidir. Nitekim İsrail'le Hamas'ı barıştırmaya çalışırken de yanında sadece bu Amerikan kuklası devletçiği bulabiliyor.

AKP şefleri, Mısır, Tunus, Suriye gibi bölgenin etkili ülkelerinde Müslüman Kardeşler'in iktidarı ele geçireceğini var sayarak, Arap halklarının desteğini kazanmak için İsrail karşıtı söylem kullanarak Filistin halkının acılarını istismar etti. "İlimli İslam projesi" çöpe atılınca, İsrail'le arayı düzeltmek için bir kez daha Filistin halkının acılarını istismar ediyor. İsrail'i Hamas'la barıştırmaya girişimi de bu rezil planın bir parçasıdır. Vurgulamak gerekiyor ki, 70 yıldır emperyalist/siyonist kuşatma ve saldırı altında bulunan Filistin halkının acılarını bu kadar pervasızca istismar etmek ancak ilkel zihniyetli dinci-Amerikancıların şanına yakışır.

Dinci çizgi Filistin direnişini sakatlıyor

Türkiye ve Katar gibi bölgenin en gerici en Amerikancı iki devletinin Filistin davasını istismar edebilmeleri dinci çizgiyi temel alan Hamas sayesinde mümkün olmaktadır. Bu akıl almaz aymazlık, Müslüman Kardeşler'in Filistin versiyonu olan Hamas şeflerinin dinciliği Filistin davasına tercih etmelerinden kaynaklanıyor. Bu olgu, Filistin direnişinin uğradığı büyük talihsizliklerden biridir.

Kurulduğu zaman siyonist rejimin göz yumması sayesinde güçlenen Hamas, ilk dönemde direnişten özenle uzak durdu. Ancak birinci intifadanın militan ikliminde tabandan gelen basıncın da etkisiyle İsrail'e karşı direnişe katılmak durumunda kalan Hamas hem bölgede hem Filistin'de var olan konjonktürden yararlanarak güçlenebildi.

Filistinli örgütlerin belli bir zayıflamaya uğradığı dönemde öne çıkan Hamas, özellikle Gazze'de yaygın bir kitle desteği kazanmayı başardı. El Fetih'in yozlaşmış şeflerinin yolsuzlukları ise Hamas'ın işini kolaylaştırdı. 2007'de Gazze seçimlerini kazanana kadar direniş çizgisini sürdüren Hamas, bu tarihten

sonra gerici bölge devletleriyle ilişkilerini pekiştirdi. Suriye'deki yıkıcı savaşı başlatan cihatçı çetelerle işbirliği yapan Hamas, bu olaydan sonra siyasi bürosunu Suriye'den Katar'a taşıyarak bir direniş örgütü olarak değil, Müslüman Kardeşler'in bir şubesi gibi hareket etmeye başladı. Müslüman Kardeşler'in Tunus'un ardından Mısır'da da yönetimi ele geçirmelerinin yarattığı hava uzun sürmedi. Nitekim "İlimli İslam projesi"nin çöküşüyle ortada kalan Hamas İran, Hizbullah ve Suriye ile arayı düzeltme arayışına girmek zorunda kaldı ancak buna rağmen dinci çizgi belirleyici olmaya devam etti.

Katar emirinin kanatları altına sığınan Hamas'ın siyasi lideri Halid Meşal'in AKP iktidarı ile de işbirliğini pekiştirmesi, dinci bir örgütün Gazze'de bu kadar etkili olmasının Filistin direnişi açısından büyük bir talihsizlik olduğunu gözler önüne sermektedir. Kürt halkına savaş ilan eden, Suriye'deki yıkıcı savaşın birinci dereceden suç ortağı olan, içeride dinci faşist polis rejimini tahkim eden bir iktidarla kurulan bu yakın işbirliği, halen direnişten söz eden bir örgüt için son derece alçaltıcı bir duruma işaret ediyor. Hamas'ın Filistin halkının en büyük düşmanı, ırkçı-siyonizmin koruyucusu olan ABD emperyalizminin uşağı olan iki devletin planlarına alet olması Filistin halkına değil AKP-Katar ikilisi ile İsrail'in işine yarayabilir.

Filistin halkı için tek çıkış yolu birleşik devrimci direniştir

FHKC gibi saygın devrimci örgütler Filistin direnişinde etkili olmakla birlikte Batı Şeria'da El Fetih, Gazze Şeridi'nde Hamas halen en güçlü örgütlerdir. 2007'den beri devam eden parçalanmanın da sorumlusu olan bu iki örgüt ne devrimci bir direniş örgütleyebilirler ne de direnişçi güçleri birleştirme bakışı ve kaygısı taşıyorlar. Bu ise, Filistin halkının ve direnişinin önemli handikaplarından biridir. Zira dinci Hamas Amerikancı rejimlerle işbirliği yaparken, uzlaşmacı El Fetih ise ABD barışına umut bağlama talihsizliğinden kurtulabilmiş değil.

70 yıldır ağır bedeller ödeyen Filistin halkı inatla direnişini sürdürüyor. Buna rağmen halen en etkili olan iki örgüt ne parçalanmaya son verebiliyor ne de ırkçı-siyonist rejime karşı direniş birleştirme sorunuyla ilgileniyor. Bu iki temel sorunun çözümü, Filistin orta sınıflarının farklı siyasal çizgideki temsilcileri olan Hamas'la El Fetih'i aşıyor. Filistin halkının ödediği bedeli daha da ağırlaştırılan bu iki temel sorunu asgari bir çözüme kavuşturmak ancak birleşik direniş esas alan devrimci bir siyasal önderlikle mümkündür. Verili koşullarda Filistin halkıyla en anlamlı enternasyonal dayanışma bu niteliklere haiz devrimci bir önderliğin yaratılmasına katkı sunmaktır.

Emperyalizmin Çin çıkmazı

C. Ekin

Kapitalizmin tüm dünyada yaşadığı bunalım birçok yönüyle su yüzüne çıkıyor. Avrupa bölgesinin yaşadığı kriz... Gelişen ülkeler diye tabir edilen ve BRICS (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin, Güney Afrika) kısaltmasıyla ifade edilen ülkelerdeki 'yavaşlayan' ekonomik büyüme... Başta AB ve ABD ambargoları olmak üzere birçok diğer faktörle derinleşen Rus ekonomik krizi... Bütün bunların yanında Kuzey Kutup bölgesinden Kafkasya'ya, Asya-Pasifik'ten Ortadoğu'ya kızışan emperyalist rekabet ve savaş süreçleri, emperyalist kapitalizmin yaşadığı bunalımın en çok göze batan görünümünü oluşturuyor.

Bütün bu süreçlerde sermaye sınıfları kendi örgütlülüklerini sağlamlaştırarak kendi çıkarlarına sahip çıkmak için mücadeleye girişiyorlar. Büyük emperyalist tekeller, kendi köklerinin bulunduğu devletlerde ve uluslararası alanda hegemonyalarını koruma çabasını güdüyor. Örneğin ABD, uluslararası rekabetin yol açtığı bölgesel savaşlara daha doğrudan ve etkin bir müdahale için NATO koalisyonları oluşturuyor. Bu bölgelerdeki ülkelerle yoğun görüşmeler yürütüyor. İncirlik'te olduğu gibi askeri üslerini kullanmak ya da Doğu Avrupa ülkelerinde olduğu gibi yeni üsler kurmak ve buraları güçlendirmek yolunda adımlarını sıklaştırıyor. Keza Avrupa bölgesinde de büyük tekeller, Yunanistan kriziyle boğuşuyor aynı yöndeki hedeflerini hayata geçirmeye çalışıyor. Bütün bunlar, uluslararası alandaki hegemonyalarını sağlamlaştırmak, bölge halklarından artık-değer emmek ve sömürü mekanizmalarını güvence altına almak amacıyla yapılıyor.

Bununla birlikte 'yükselen' sermaye sınıfları da uluslararası alandaki etkilerini hegemonik güce dönüştürme ve kendi ekonomik istikrarlarını tekrar sağlama hedefiyle hareket ediyor. Rusya yaşadığı ekonomik krize rağmen Kuzey Kutup bölgesine nüfuz etmek için BM'ye tekrardan "bu bölge benim" başvurusunda bulunuyor. Bir yandan bu bölgedeki petrol ve doğal gaz rezervlerine kendisi el koymak istiyor, diğer yandan da ABD ve Kanada gibi devletlere bölgede gözdağı veriyor.

Emperyalizm, 'yükselen' ekonomiler ve Çin

Emperyalist rekabet birçok açıdan kızışırken dünya kapitalizmi ekonomik büyüme sorunuyla karşı karşıya. Bu, dünya ekonomisindeki büyümenin durma noktasına doğru gitmesi olarak göze çarpıyor. Dünya ekonomisindeki büyümenin yaklaşık üçte ikisini karşılayan gelişen ülke ekonomileri, büyüme oranlarındaki düşüşle bu sorunu daha da büyütüyor.

Çin, bir yandan yuanın değerini düşürdüğü oranda, dünya mal fiyatlarındaki düşüşü hızlandırarak uluslararası piyasalarda kâr oranlarının düşme eğilimini yükseltiyor. Öte yandan, yuanın değeri yüksek olduğu oranda ise hem Çin'in hem de ona göbekten bağlı bütün bir dünya ekonomisinin büyümesi tehlikeye girmiş oluyor.

En başta da 'yükselen' bir ülke olmasının da ötesinde dünya ekonomisinin büyümesindeki yüzde 40'a varan rolüyle Çin, uluslararası sermayenin kendisini büyütebilmesi için temel bir yerde duruyor. Son döneme kadar düzenli olarak büyüyen Çin ekonomisi, sermaye için güvenli bir alan olarak gözüküyordu. Fakat Çin de dünya genelindeki bunalımdan etkilenmiş durumda. Dünya mal ticaretindeki düşüş, yatırımların azalması ve fiyatların düşmesi gibi eğilimler, kimilerince 'alternatif' yol olarak gösterilen Çin ekonomisini de vurmuş bulunuyor.

Temmuz ayında Çin üretici fiyatları, geçen yıla oranla yüzde 5,4'lük bir düşüş sergiledi. Ek olarak, ihracatta da Çin geçen seneye göre yüzde 8,3'lük bir gerileme yaşadı. Bütün bunlar, Çin'in büyüme oranları giderek düşerken gerçekleşti. Sermayedarlar, Çin'in üretim alanındaki bu yavaşlama eğilimine alternatif olarak son bir yıldır Çin borsasına yönelmiş ve borsada hayali sermayeye yatırım yaparak finansal piyasalarda

taleplerini kabul etmemesi üzerine alındığı öğrenildi.

Sağlık emekçileri, hükümet ve çeşitli düzen kurumlarının işbaşı çağrısını kabul etmeyerek haklarının verilmesini isterken sağlık hizmetlerinin sadece dini kurum ve özel hastanelerde devam ettiği kaydedildi.

"balon" olarak tabir edilen bir şişkinliğe yol açmıştı. Bu balon da Temmuz ayına girilirken patlamıştı. Bütün bu kriz dinamiklerine müdahale için Çin sermaye devleti, Salı gününden itibaren para biriminde üç gün arka arkaya devalüasyona gitti. Bu ise hem Çin'in kendi ekonomik büyümesini rayına oturtma, hem de uluslararası piyasalarda Çin para birimi yuanın etkinliğini artırma amacı taşıyor.

İlk olarak devalüasyon, yani Çin para birimi yuanın Amerikan Doları'na kıyasla değer kaybetmesi, Çin mallarının dolarla işlem yapılan uluslararası piyasalarda ucuzlaması anlamına geliyor. Böylece Çin mallarına olan talebin artırılması amaçlanıyor. Bu bir yandan Çin'in işine gelse de, Çin'in ihracat pazarlarındaki ülkeler bundan olumsuz etkileniyor. Bunlar da devalüasyona giderek, kendi ihrac ettikleri ürünlerin görelî fiyatlarını düşürerek bu pazarlardaki rekabet güçlerini artırma yoluna gidebilir. Bu da dünya mal fiyatlarında daha da fazla düşüşlere neden olabilir. Bunun sonucu ise kâr oranlarının ciddi miktarda düşmesi, sermayenin yüzleşmek zorunda olduğu kriz gerçeğini daha da yakınlaştıracaktır.

Diğer yandan Çin; Amerikan Doları, Euro ve İngiliz Sterlini'yle birlikte uluslararası rezerv para birimleri arasına yuanın da dahil olması için girişimlerini bir süredir hızlandırmıştı. Türkiye'nin de

Gana'da doktorlar grevde

Gana'da çalışma şartlarının ve ücretlerinin iyileştirilmesi için greve çıkan doktorlar, grevlerini iki hafta daha uzatma kararı aldı. 15 Ağustos'ta duyurulan kararın hükümetin sağlık emekçilerinin

aralarında bulunduğu birçok ülkeyle Amerikan Doları kullanmadan kendi para birimleriyle ticaret yapmak için antlaşmalar yapan Çin, rezerv para olma yolunda da IMF'ye başvuru yapmıştı. Çin finansal sistemi, Çin devletinin doğrudan müdahaleleri ile işletilirken IMF bunun için Çin'in finansal liberalizasyona gitmesi, yani dünya çapındaki finansal işleyiş yasalarına ve kurumlarına tabi olması gerektiğini ortaya koymuştu. Çin'in son devalüasyon adımları da para biriminde sabit kur rejiminden çıkılması yolunda atılan adımlar olarak değerlendirildi. Zira Çin'in ihracatındaki düşüşleri karşılaması için %10'luk bir devalüasyona gitmesi öngörülürken, Çin merkez bankasından böyle bir değer kaybına ihtiyaç duyulmadığı ve daha da fazla değer kaybı olursa müdahale edileceği açıklaması yapıldı. Bundan yola çıkılarak Çin'in finansal sistemini piyasanın işleyiş yasalarına açmaya dönük adımlar attığı yorumları yapıldı. Nitekim, uluslararası alanda *yanın* etkin olabilmesi için aynı zamanda değerinin de fazla düşmemesi gerekiyor.

Çöküş yaklaşırken tek yol sınıf savaşını büyütme

Özetle Çin sermaye devletinin, son atmış olduğu adımlarla, uluslararası alanda etkinliğini artırma çabası içerisinde olduğu; bunu hem karşı karşıya olduğu ekonomik durgunluğu aşmaya çalışarak hem de emperyalist rekabette güçlenerek yapmaya çalıştığı görülüyor. Ancak burada da kapitalizmin bir çıkmazı daha belirgin bir şekilde ortaya çıkıyor. Çin, bir yandan *yanın* değerini düşürdüğü oranda, dünya mal fiyatlarındaki düşüşü hızlandırarak uluslararası piyasalarda kâr oranlarının düşme eğilimini yükseltiyor. Öte yandan, *yanın* değeri yüksek olduğu oranda ise hem Çin'in hem de ona göbekten bağlı bütün bir dünya ekonomisinin büyümesi tehlikeye girmiş oluyor. Her iki yolda da dünya ekonomik krizinin giderek yakınlaşmakta olduğu sonucu ortaya çıkıyor.

Krizin kapıda olduğu gerçeğiyle yüzleşen sermaye sınıfları, kendi örgütlülüklerini sağlamlaştırarak kendi çıkarları için daha yoğun bir hazırlık içerisinde. Başta da belirttiğimiz gibi, tüm gelişmeler bunu açıkça ortaya koymaktadır. Türkiye topraklarında da sermaye devletinin hazırlığı bu yöndedir. Her ne kadar "koalisyon" kurulamamış ve istikrarsızlık daha da görünür olmuş olsa da, hali hazırda tüm gelişmeler sermaye devletinin güçlendirilmeye çalışıldığını göstermektedir. Kamu emekçilerine yönelik sefalet dayatmasından baskı ve yasaklara; gözaltı ve tutuklama furçasından 'güvenli bölge' hazırlıklarına; devletin yargı, istihbarat, emniyet, ordu, bilim vb. birçok kurumundaki tasfiyelerden "teröre karşı milli birliğimizi güçlendirelim" yalanlarına Türk sermayesi kendi sınıfının savaşına hazırlanmaktadır.

Bu nedenle, işçiler başta olmak üzere tüm sömürülen sınıflara da, sermayenin yaşadığı krize kendi çıkarları doğrultusunda müdahil olmak gibi bir sorumluluk düşüyor. Bu müdahale, kuşkusuz ki bu sömürü düzenini tarihin çöplüğüne göndermek olmalıdır. Bunun için ise komünistler olarak daha yoğun bir hazırlık içerisine girmeli, bu dönemi örgütlenme seferberliğine dönüştürmeliyiz. Emperyalizmin ve işbirlikçi Türk burjuvazisinin kendi sınıf çıkarlarının üstünü örtmek için kullandığı ulusal, dinsel, mezhepsel çelişkilere karşı sınıf savaşını yükseltmeliyiz. Krizden tek çıkış yolumuz işçilerin, emekçilerin ve tüm sömürülen sınıfların örgütünü güçlendirmek, sermaye iktidarına karşı mücadeleli büyütmektir.

Çin'de günde 4 bin kişi ölüyor

ABD merkezli çevre kuruluşu Berkeley Earth tarafından yapılan araştırma, kapitalizmin yarattığı çevre tahribatının insan hayatına etkisini de gözler önüne serdi. Berkeley Earth, araştırmasında Çin'deki ölümlerin yüzde 17'sinin hava kirliliğinden kaynaklandığına dikkat çekti.

Geçen yıl dört ay boyunca yapılan araştırma sırasında hava kirliliği toplam bin 500 ayrı noktada ölçüldü. Çin nüfusunun yüzde 38'lik kısmının "sağlıksız" olarak tanımlanabilecek bir havayı soludukları saptandı.

Pekin'de insan ömrü saat başı 20 dakika azalıyor

Hava kirliliğini günümüz dünyasının en önemli çevre felaketi olarak tanımlayan araştırmacılardan Richard Muller, Pekin'i son ziyaretinin hava kirliliğinin endişe verici boyutlara ulaştığı bir ana denk geldiğini

belirtti. Muller, "Kirli havayı soluduğum her saat hayat beklentim 20 dakika kıaldı. Bu, her erkek, her kadın ve her çocuğun saat başı 1,5 sigara içmesine benzetilebilir" dedi.

Çin'de insan sağlığını en çok ince toz tehdit ediyor. Çapı en az 2,5 mikrometrenin altında partiküllere ince toz adı veriliyor. Akciğerlere giren ince toz kalp krizine, felce, akciğer kanserine ve astıma neden olabiliyor.

Enerjide kömür tercihi havayı kirletiyor

Çin'de hava kirliliğinin büyük kısmı kömür kullanımından kaynaklanıyor. Çin enerji ihtiyacının üçte ikilik kısmını kömürden elde ediyor.

Dünya genelinde her yıl ortalama üç milyon kişi hava kirliliğine bağlı hastalıklardan ötürü hayatını kaybediyor. Berkeley Earth yetkilisi Elizabeth Muller, kirliliğin AIDS, sıtma, diyabet ya da veremden daha çok can almasına rağmen uluslararası kurumların harekete geçmemiş olmasını eleştiriyor.

Yemen'de şiddetli çatışmalar

Yemen'in Taiz kentinde Suudi Arabistan öncülüğündeki koalisyonun donattığı ve havadan destek sunduğu Hadi yanlıları ile Husiler arasında 16 Ağustos'ta sert çatışmalar yaşandı. Hadi yanlılarının kentte ilerlemeye devam ettiği iddia edilirken Husilerin 61, diğer tarafın ise 33 kayıp verdiği öne sürüldü.

Diğer yandan Taiz'deki istihbarat binasının ele geçirilme aşamasında öldürülen Husilerin cansız

bedenlerinin sosyal medyada paylaşılması tepki çekti. Suudi yanlısı HDG Koordinasyon Konseyi, "ahlaki değerleri" ile çeliştiği iddiasını savunsa da suçu yine Husilere attı.

Kızıldeniz'de konuşlanan gerici koalisyona bağlı firkateynler ise Husi militanlarının kontrolündeki Hudeyde Limanı'nı bombaladı. Diğer yandan eş zamanlı olarak bölgeye hava saldırısı düzenlendiği öğrenildi. Saldırılarda çok sayıda sivil yaralandı.

Suudi Arabistan sınırında ise 2 Suudi askeri, Husi militanları tarafından öldürüldü.

İran'daki antlaşma emperyalist hegemonya savaşının bir parçası

Son yıllarda aralarındaki buzları eritmeye dönük adımlar atan 'büyük şeytan' ABD ve 'terörist devlet' İran, Temmuz ayının ortasında görüşmeleri noktaladı. 'Büyük şeytan' ABD'nin de aralarında bulunduğu 5+1 ülkeleri ile antlaşmaya varan İran, ülkesinin nükleer programının denetlenmesine izin vermiş oldu. Buna karşılık da zaman içerisinde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin İran'a yönelik almış olduğu yaptırım kararları kaldırılacak.

Yapılan antlaşma ise, Ortadoğu'daki emperyalist nüfuz mücadelelerinden ülkelerin kendi içlerindeki sermaye sınıfları arasındaki rekabete kadar birçok alanda etkisini gösterdi. İsrail başta olmak üzere ABD'nin Ortadoğu'daki müttefikleri Suudi Arabistan, Türkiye ve Mısır antlaşmadan dolayı huzursuz olmuş durumda. Ek olarak ABD'nin Ortadoğu'da daha saldırgan olması gerektiğini savunan ABD sermayesinin belli kesimleri, bu antlaşmadan dolayı Obama'ya karşı kampanyalarına hız verdi. Ortadoğu'daki emperyalist dengeleri etkileyecek olan bu antlaşmanın arkasında yatan dinamikleri incelemek ve bu antlaşmayla beraber ortaya çıkan eğilimleri gözden geçirmek; başta Türkiye olmak üzere sermaye sınıflarının çıkarlarını anlamak; atılan bu emperyalist adımlara karşı emekçi sınıfların politikalarını ortaya koymak açısından önem taşıyor. Nitekim, Türk sermaye devletinin emekçi halklara ve onların örgütlü güçlerine, en başta da Kürt halkına dönük savaş ve saldırganlığı tırmandırması ve IŞİD bahanesiyle yürütülen ABD operasyonlarına daha yakından destek vermesi bu antlaşmanın hemen ardından gerçekleşmiştir. Bu saldırganlığın arkasında birçok etken olsa da İran'la yapılan antlaşmanın da bunda rol oynadığı bir gerçektir.

ABD 'barış' değil savaş istiyor!

Antlaşmanın ardından ABD'nin "Sünni eksenli politiklardan Şii eksenine kaydı", "İsrail'den vazgeçtiği", bu antlaşmayla birlikte "Ortadoğu'da 'barış'a bir adım daha yaklaşıldığı" üzerine asılsız tartışmalar yürütüldü. Çok boyutlu emperyalist ittifaklar ve karmaşık ilişkilerin yaşandığı, IŞİD gibi basit bir emperyalist saldırganlık çetesinin dahi çarpıtılarak sunulduğu burjuva medyada bu tartışmaların yürütülmesi, gerçeklerin burjuva sınıfların çıkarları doğrultusunda sunulması sınıflar mücadelesinin doğasından kaynaklanıyor. Önemli olan ise pratikte atılan adımlar üzerinden ABD'nin neyi amaçladığını, emekçi sınıflar üzerinde nasıl bir hegemonya kurma çabası içerisinde olduğunu göstermektir. Görülen ise ABD'nin bölgedeki gücünü ve sömürü olanaklarını koruma çabasına uygun çok yönlü ilişkileri zorladığıdır. İran özelinde de bunu amaçlamaktadır. Bir yandan Türkiye, Suudi Arabistan, İsrail ve Mısır gibi ortaklarıyla İran'ı kuşatmaya çalışmakta, diğer yandan da yeni antlaşmanın açtığı 'ekonomik işbirliği' olanaklarıyla İran üzerinde etkisini arttırmayı, bir pazar olarak sömürü koşullarını yoğunlaştırmayı hedeflemektedir.

İsrail'in bu antlaşmaya dair çekincelerini dile getirmesi, ABD içerisinde 'Cumhuriyetçiler' başta

olmak üzere çeşitli kesimlerin antlaşmadan kaygı duyması, Ortadoğu'daki ABD müttefiklerinin antlaşmadan tedirgin olmaları ise 'doğal'. Sonuçta bütün bu 'söylemler' atılmakta olan adımlara bir yön vermeyi amaçlıyor. Zira Obama da buna uygun 'söylemler'le, antlaşma olsa da İran'ın antlaşmayı istismar ettiği durumlarda ABD'nin İran'a gereken cevabı vereceğini dile getiriyor. Bu söylemine paralel olarak da bölgedeki işbirlikçi sermaye devletlerinin İran'ı kuşatmaya dönük atmış olduğu saldırgan adımları destekliyor.

Peki bu adımlar neler? En başta, Türk sermaye devletinin körüklediği savaşın, ABD ile birlikte yürütülen saldırganlığın bizzat tanığıyız. Ancak savaş ve saldırganlık Türkiye ile sınırlı kalmıyor. ABD'nin bölgedeki ortakları Mısır, Suudi Arabistan ve İsrail de devlet terörünü antlaşmanın ardından azgınca hayata geçirdiler. Suudi Arabistan Yemen'e kara operasyonu gerçekleştirdi. İsrail Filistinli emekçilere dönük saldırılarını arttırdı, Suriye'ye karadan girme yolunda hazırlıklar yaptığını bildirdi. Mısır 'teröre karşı' olduğu yalanları altında "güvenlik yasaları" nı geçirerek emekçilere dönük baskılarını arttırdı. Ek olarak, Suudi Arabistan ve Mısır yaptıkları görüşmelerde Ortadoğu'da birlikte hareket edeceklerini ve bu yönde bir 'Arap ordusu' oluşturacaklarını duyurdular. Bütün bunlar olurken ABD ise bu ülkelerdeki görüşmelerini sürdürmek'ten ve ikiyüzlü bir şekilde "aşırı olmama" çağrılarını yapmaktan öte bir adım atmadı. Kısacası ABD, bu savaş ve saldırganlığın arkasında olduğunu açıkça göstermiş oldu.

Dolayısıyla, ABD bir yandan gerçekleştirdiği ikili anlaşmalarla bölgedeki etki alanını güçlendirmeye çalışıyor, öte yandan taşeron devletlerine yaptığı savaş yatırımlarıyla ve bu ülkelerin yürüttüğü saldırgan politikalarla Ortadoğu'daki hegemonyasını koruma çabasını sürdürüyor. İran'la yapmış olduğu antlaşmayla da bu çabalarını pekiştirmeyi, İran burjuvazisiyle işbirliğini arttırarak bu pazarlara nüfuz etmeyi önüne koymuş durumda.

İran burjuvazisi içerde ve dışarda çıkış arıyor

Peki İran neden bu antlaşmaya yanaştı? Şurası açıktır ki, İran burjuvazisi ülkesinin yaşadığı krize çözüm olarak ambargoların kalkmasını, dünya kapitalizmiyle bütünleşmesinin önünün açılmasını, petrol ve doğal gaz kaynaklarının işler hale gelmesini, yurtdışında dondurulan banka hesaplarına erişilmesini, kısacası sermaye yasalarının önündeki engellerin kalkmasını istiyor. İran'da kriz özellikle bu sınırlamaların bir sonucu olarak daha yakıcı bir şekilde yaşanıyor. Birçok farklı gösterge söylene de İran ekonomisinin neredeyse gayrisafi yurt içi hasılası kadar yani yaklaşık 500 milyar dolara yakın zarar ettiği belirtiliyor. Bununla birlikte yurtdışı bankalarda ortalama 100 milyar dolarlık dondurulmuş parası bulunuyor. Sonuçta İran burjuvazisinin yaşadığı ve yaşattığı bu kriz emekçilere de yansıyor. Önceki cumhurbaşkanı Ahmedinejad'ın 2009 yılında tekrar seçilmesiyle yükselen kitle hareketi bu krizin dolaysız bir sonucuydu. Bu öfkeyi manipüle etme başarısı gösteren İran burjuvazisi, 2013 yılı seçimlerinde ise emperyalist odaklarla ilişkilerdeki yumuşamaya uygun bir isim olarak Ruhani'yi öne çıkarmıştı. Ruhani buna uygun davranarak antlaşmada son noktaya geldi. Görüşmelerde "ambargolar kalkmadan anlaşma mümkün değil" diyen Ruhani, bu sözünün dahi arkasında durmadan emperyalist odaklarla anlaşmış oldu.

İran burjuvazisinin kendi iç sorunlarının yanında, bölgedeki sorunlara da müdahale etmeye dönük hedefleri bulunuyor. Nitekim Yemen'den Lübnan'a, Suriye'den Filistin'e İran burjuvazisinin bölgeye nüfuz edebileceği ilişkileri hali hazırda mevcut. İran bu ilişkileri üzerinden Rusya'yla da ortak hareket ederek ABD'nin bölgedeki hegemonyasını 'kırmayı' amaçlıyor. ABD ve işbirlikçi sermaye devletlerinin İran'ı baskı altına almaya dönük politikaları da buradan kaynaklanıyor.

İran sermaye devleti, bütün bu hedefler doğrultusunda hamleler yapmaya başladı. Almanya,

İtalya, Fransa gibi birçok emperyalist devletin burjuva sınıfları İran'a ziyaretler gerçekleştirerek yatırım olanaklarını konuşup yeni planlar belirlediler. Örneğin Almanya 2014 yılında 2,39 milyar avro olan ihracatını birkaç yıl içerisinde 10 milyar avronun üzerine çıkartmayı hedeflediğini belirtti. Yılın ilk 6 ayındaki İran'a ihracatı yüzde 30 artarak 1,9 milyar dolara çıkan Türkiye, İran ile ticaret hacminin yıl sonunda 16 milyar dolar, 2016 sonu itibarıyla ise 35 milyar dolara yükselmesini bekliyor. Bu açıdan sermayedarlar, İran'ın dünya kapitalizmiyle bütünleşmesinin, dünyada yaşanan bunalıma kısa bir süreliğine nefes borusu açabileceği beklentisi içerisinde.

İkinci hedef doğrultusunda ise İran bölge ülkeleriyle görüşmeler yürütüyor, kendi 'kırmızı çizgileri'ni koruduğu yönünde açıklamalar yapıyor. İran, yakın zamanda Suriye'de yaşanan emperyalist savaşa dair "Suriye'nin kendi kaderini kendisinin tayin etmesi ve toprak bütünlüğünün bozulmaması" gerektiğinin altını çizdi. Böylece ABD ve müttefiklerinin Suriye'de yürüttüğü kirli savaşta Esad rejiminin arkasında durduğunu da bir kez daha göstermiş oldu. Kısacası antlaşma ne kadar 'olumlu' bir hava yaratsa da, atılan adımlar üzerinden bölgede yaşanan savaşların kızılaşması daha yüksek ihtimal olarak gözüküyor.

Dönem 'barış' değil, savaş ve saldırganlık dönemi

Sonuç olarak birçok ülkenin sermayedarlarının İran piyasalarında ve Ortadoğu'da ciddi bir rekabete girişmesi emperyalist hegemonya krizini daha da keskinleştirecektir. Bugün dünyanın birçok bölgesinde 'antlaşmalar' ve 'müzakereler' yürütülüyor. Elbette ki bunların muhtevası farklıdır. Örneğin Küba ile ABD, Ukrayna ile Rusya aralarında, Libya, Kolombiya, Türkiye, Filistin, Yemen ve Suriye'de süren savaşlarda ve sayamayacağımız daha birçok örnekte müzakereler yürütülmekte, sözde antlaşmalara varılmaktadır. Bütün bu örneklerde farklı sınıflar antlaşmalara kendi çıkarları doğrultusunda yaklaşmaktadır. Bütün bu örneklerde "antlaşma", "çözüm", "barış" gibi kavramlar ne kadar öne çıkartılsa, sermaye sözcülerinin diline pelesenk olsa da, dünyada yaşanan bunalım tüm sınıfları savaşa çağırılmaktadır. Sorunlar birikmiş ve karmaşık bir halde "barış" içinde çözülemez boyutlara varmıştır. Çünkü kâr üzerine kurulu emperyalist kapitalizm dünyanın dört bir yanında tıkanıklık yaşamakta, kendi işleyişini, yani sömürü mekanizmalarını sürdürülebileceği ilişkileri güvence altına almaya çabalamakta ve bunun için de her türlü kirli yöntem, savaşa, katliama, işkenceye başvurmaktadır.

Bu yönde sermaye sınıflarının sürdürdüğü kirli savaşların yükü de emekçi sınıfların üzerine yıkılmaktadır. Katledilenler emekçilerdir; emekçi ailelerin çocuklarıdır. Burjuvazi tepeden tırnağa örgütlü bir hazırlıkla bu savaşlara girmektedir. Tüm kirli yöntemlerin, IŞİD de dahil her türlü barbarlığın arkasında olduğunun gayet de bilincindedir. İşte bu savaşlara karşı mücadele etmek, kavgayı büyütme, devrimci bir savaşa hazırlanmak sonuna kadar meşrudur. Bu yüzden esas olan emekçi sınıfların bu savaşlara kendi sınıf çıkarlarının bilincinde, kendi sınıf örgütleriyle ve bu savaşların kaynağı olan burjuva sınıf iktidarlarına karşı harekete geçmesi için seferber olmalıyız. Zira gerçek bir barış emperyalist kapitalizmin son bulmasıyla, sosyalist işçi-emekçi iktidarlarının birliği ile gelecek.

Rusya ve İran: Esad'ın gitmesi ön şart olamaz

Başta Rusya ve ABD emperyalistleri olmak üzere Ortadoğu'daki güç merkezlerinin Suriye'deki iç savaşa ilişkin "çözüm" arayışları devam ediyor. Suriye devletinin arkasındaki iki temel güç olan Rusya ile İran arasında konuyla ilgili kritik bir toplantı gerçekleştirildi.

17 Ağustos'ta Rusya'nın başkenti Moskova'da görüşen Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov ve İran Dışişleri Bakanı Cevad Zarif, Suriye ve IŞİD'le mücadele konularının yanı sıra İran ile P5+1 arasında imzalanan nükleer anlaşma konularını ele aldı.

Rusya Dışişleri Bakanı Lavrov, görüşmenin basına açık bölümünde yaptığı açıklamada ülkesinin Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki krizlerin barışçıl yoldan çözümü için İran ile sürdürdüğü işbirliğini arttırmaktan yana olduğunu belirtti.

Lavrov, İran ile olan ilişkilerine dair ise şu ifadeleri kullandı:

"Ülkelerimiz ikili ve uluslararası ilişkilerin tüm alanlarında yapıcı işbirliği yürütüyor. Çok yoğun ve üst seviyede iletişime sahibiz, bakanlıklarımız arasında yoğun istişareler gerçekleştiriliyor."

"Rusya ile ortak çıkarlarımız var"

İran Dışişleri Bakanı Zarif ise 5+1 ülkeleri ile imzaladıkları nükleer program anlaşmasının Rusya'yla ilişkilerinin gelişmesine imkan sunacağını belirterek "Anlaşma, ekonomi ve savunma dahil birçok alandaki işbirliğimize olumlu katkı sunacak" dedi.

Kendilerinin Rusya ile olan ilişkilere büyük önem atfettiğine vurgu yapan İran Dışişleri Bakanı, "Rusya ile ortak çıkarlarımız var. İşbirliğimizin artması için gereken her adımı atacağız" ifadelerini kullandı.

Daha sonra basına kapalı yapılan toplantının ardından yapılan açıklamada ise Zarif, Rusya ile nükleer enerji işbirliğini sürdürme kararı aldıklarını duyurdu. Zarif, Batılı ülkelerle imzalanan nükleer anlaşma çerçevesinde İran'a uygulanan yaptırımların kaldırılmasıyla, Moskova ile Tahran arasındaki ekonomik ve ticari ilişkilerin önünde duran tüm engellerin kalkacağını ifade etti.

"Esad'ın gitmesi ön şart olamaz"

Lavrov ise İran ile kolaylaştırılmış vize rejimine

yönelik anlaşmanın imzalanmasını hızlandırma kararı aldıklarını açıkladı. BM yaptırımları nedeniyle yurtdışına çıkma yasağı olan İran Devrim Muhafızları Kudüs Gücü Komutanı Kasım Süleymani'nin Temmuz'da Moskova'yı ziyaret ettiği iddialarını da 'dedikodu' olarak nitelendiren Lavrov, Suriye krizinin siyasi yoldan çözümü için Devlet Başkanı Beşar Esad'ın istifa etmesinin önşart olarak ileri sürülmesinin kabul edilemez olduğunu belirtti.

Rusya'dan Suriye'ye uçak desteği

Öte yandan, Rusya, Suriye'ye 6 adet MiG-31 savaş uçağını teslim etti. MiG-31'lerin Şam'daki Mezze askeri havaalanına indiği belirtildi. Sevkiyat, Rusya ve Suriye arasında 2007 yılında imzalanan ve 8 adet MiG-31 satışını öngören anlaşma çerçevesinde gerçekleşti.

BMGK'dan Suriye açıklaması

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK) ise, Suriye'deki iç savaşa çözüm bulunabilmesi için BM öncülüğünde müzakerelere başlanması planını desteklediğini açıkladı. Başkanlık düzeyinde yayınladığı açıklamada BM'nin Suriye Özel Temsilcisi Steffan de Mistura'nın öne sürdüğü Suriyeli taraflar arasında dört farklı konu üzerinde çalışma grupları oluşturularak müzakerelere başlanması planını desteklediği kaydedildi.

Söz konusu çalışma gruplarının "tüm Suriye halkının korunması, siyasi ve anayasal konular, askeri konular ile güvenlik ve terörle mücadele konuları, kamu hizmetlerinin devamlılığı, yeniden inşası ve geliştirilmesi" konuları üzerinde çalışması gerektiği belirtilen açıklamada, Cenevre Bildirisi'nin kapsayıcı şekilde hayata geçirilmesi için her kesimin acilen çalışmaya başlaması gerektiği söylendi.

Fransa tarafından hazırlanan açıklamaya Venezuela itiraz etmişti. Venezuela BM Daimi Temsilcisi Rafael Ramirez, açıklamanın yayınlanmasına rağmen, iç savaşta sona erdirmek için "siyasi geçiş" çağrısına destek vermediklerini ifade etti.

BMGK açıklamasının herhangi bir yaptırım gücü bulunmuyor.

Kapitalizm öldürür: Yaşanılabilir yegane sistem sosyalizmdir

Afrika, Afganistan, Irak, Libya, Suriye, Ukrayna, Sri Lanka, tümü de emperyalist savaş ve iç savaş alanıdır. Son dönemlerde bu ülkelerden her gün adı sığınmacı ya da mülteci olan yüzlerce insan Avrupa ülkelerine doğru "umut yolculuğu"na çıkıyor.

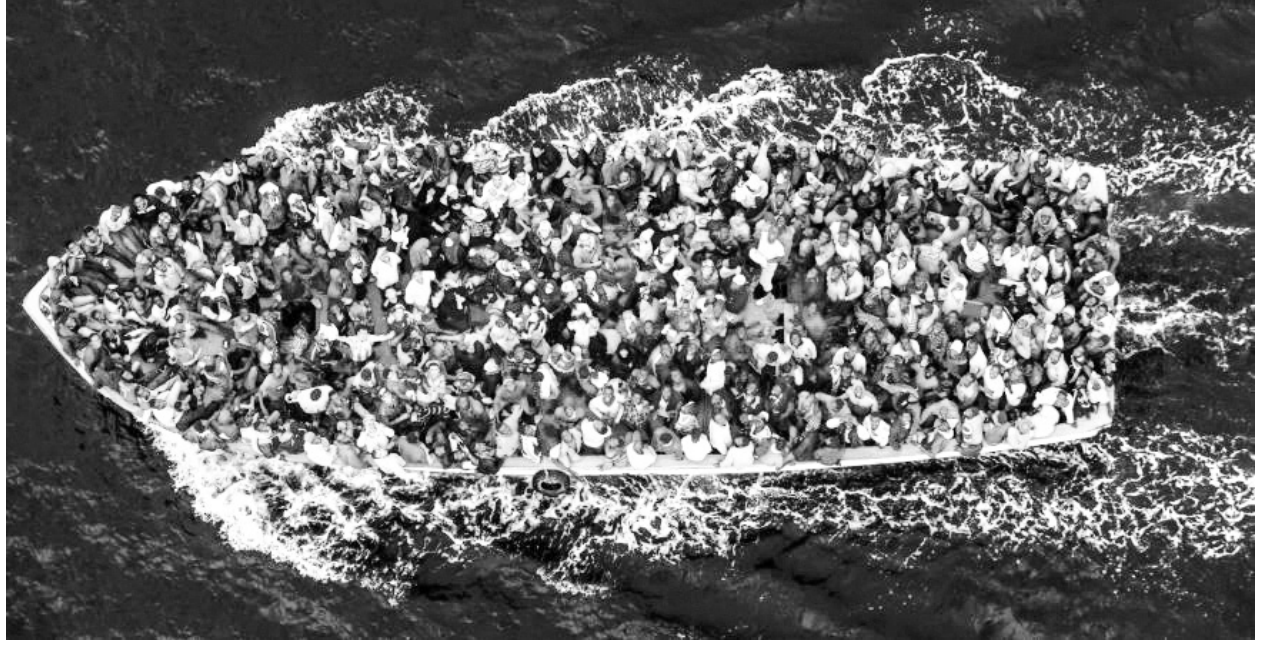
Toplamında sayıları milyonları bulan bu insanların hiç biri keyfinden ülkesini terketmiyor. Yaptıkları da turistik bir seyahat değil. Bu bir zorunlu göçtür. Yerlerini yurtlarını mecburiyetten terkediyorlar. Öte yandan, onlar gerçekte umuda değil, ölüme yolculuk ediyorlar. Hiç birinin bu yolculuğu gönüllü bir yolculuk değil. Hepsisi de kendilerin hiçbir sorumluluğunun olmadığı, işgal ve savaş gibi büyük acılara ve yıkımlara yol açan koşullardan kaçıyorlar. Hepsisi de savaş ve hiçbir çıkarlarının olmadığı, sonu tam bir boğazlaşma içinde tükenme olan iç savaşların mağdurlarıdır. Yani onlar, ülkelerini savaş alanı haline getiren batının sömürgeci beyaz adamlarının kendilerine reva gördükleri onur kırıcı uygulamalardan, hergün ve her saat aşağılanmaktan, her biri büyük travmalara yol açan tecavüzlerden, yokluktan, yoksulluktan, açlıktan, açlığın ve ilaçsızlığın neden olduğu, her gün binlerce çocuğun yaşamını yitirmesi ile sonuçlanan ölümcül hastalıklardan ve çaresizlikten kaçıyorlar.

Tümü de ölümleri göze alarak bu yolculuğa çıkıyor. Yakalanıyorlar, bir çoğu o saat geri gönderiliyor. Onlarcası, kimi zaman yüzlercesi, insan kaçakçısı adlı ölüm tacirleri tarafından bindirildikleri botların batması sonucu ya da hayvan misali dolduruldukları gemilerin bodrumlarında havasızlıktan, gaz sızmasından yaşamını yitiriyor. Bu ölüm yolculuğunun yapıldığı Akdeniz, çoğunluğu çocuk ve kadınlardan oluşan ölümler nedeniyle, kelimenin gerçek anlamıyla tam bir mezarlığa dönüşmüş durumda. Öyle ki, dünya basını hemen her gün Akdeniz'de yaşanan yeni felaket haberlerine yer veriyor.

Bu felaketin sorumluları ise emperyalist güçlerdir

Kapitalizm sömürü ve yağma demektir. Yoksul ve geri ülkelerin işgal edilip sömürgeleştirilmesi demektir. İşgal edilen ülkelerin yeraltı ve yerüstü tüm kaynaklarının talan edilmesi demektir. İşgal edilen ülkelerde elde edilen devasa zenginliklerin kapitalist metropollere taşınması, buna bağlı olarak, sömürülen, yağmalanan ve talan edilen ülkelerin halklarının yoksulluğun, açlığın ve sefaletin dipsiz çukuruna itilmesi ve umutsuzluk içinde göçe zorlanması demektir.

Demek oluyor ki, bir insanlık dramına dönüşen ve her geçen gün biraz daha büyüyen bu felaketin kaynağı kapitalizm denilen sömürü ve yağma düzenidir. Sorumluları, bu sömürü ve yağma düzeninin efendileri olan batının beyaz adamları, yani Avrupalılar, yani Amerikalılar, yani emperyalistlerdir. Felaketin günümüzdeki en öncelikli adresi, ilk durağı ve muhatabı ise yaşlı kıta Avrupa'dır. Avrupa'nın zengin ülkeleri, Almanya, Fransa ve İngiltere'dir.

Bu zorunlu göçün koşullarını yaratanlar, çok doğal olarak binlerce insanın can havliyle sığındığı topraklar olmaktan kurtulamıyor. Nitekim, başta yaşlı kıtanın en güçlü ve zengin ülkesi olan Almanya olmak üzere, Fransa, İngiltere gibi ülkeler yeniden sığınmacıların akınına uğramaktadır. Mülteciler sorunu yeniden ve bir kez daha da yakıcı biçimde zengin Avrupa'nın en önemli gündemlerinden biri haline gelmiştir.

Hiç kuşkusuz, ölümleri göze alarak, binbir güçlük ve biraz da şans eseri Avrupa'ya sığınan mültecilerin acıları buralarda da bitmiyor. Tam tersine daha da katlanıyor. Örneğin sığınmacıların en çok geldiği ülke Almanya'dır. Öyle ya Almanya zengindir. İmkanları daha fazladır, koşulları daha elverişlidir. Nedir ki, gerçek yaşamda, hele de sığınmacılar için bunların hiçbir karşılığı yoktur. Her şeyden önce Almanya mülteci dalgalarına karşı en çok önlem alan ve önlem geliştiren ülkedir. Bunun için yoğun mesai harcıyor. Yunanistan ve İtalya sınırlarını sıkı kontrol ediyor. Yunanistan'a geçişi engellemek için özel -tabii ki Avrupa fonundan- bütçe ayırıyor ve yüksek duvarlar örüyor. Tel örgüler çekiyor. Geceli gündüzlü devriye gezdiriyor. Yunan hava yollarında Alman polisleri cirit atıyor. Kendisinin sebebi olduğu zorunlu bu göçü polisiye önlemlerle engellemeye çalışıyor.

Almanya'ya gelenlere gelince, daha ilk andan itibaren polis zorbalığı ile karşılaşılıyor. Aşağılanıyor, binbir hakarete uğruyorlar. Bir kısmı, özellikle Balkan ülkelerinden gelenler ya hemen ya da kısa süre içinde, orada savaş yok denilerek sınırdışı ediliyor. Gerçekte ise herkes sınırdışı uygulamasının hedefidir. Bir çoğu geri gönderiliyor.

Geriye kalanlarsa deyim uygunsu sürdürülüyor. Üç beş kuruş yüzünden sosyal kurumların kapısında tam bir dilenci muamelesine tabi tutuluyorlar. Tel örgülerle çevrili nazi kampı misali toplama merkezlerinde, yine yokluk, yoksulluk içinde tam bir esaret yaşıyorlar. Göçmenlerin hangi acıları ve travmaları yaşadıkları onların zerrece umurunda değil.

Tüm bu acıların ve travmaların sorumluları kendileri değilmiş gibi, gelenleri azarlıyorlar. Bununla da kalsa iyi, bu yoksul insanlar ilk günden itibaren ırkçı-faşist çetelerin, neonazilerin, Pegida'ların saldırılarına uğruyor, kaldıkları yerler kundaklanıyor, yakılıyor, bazıları da karanlık bir cinayete kurban gidiyor.

Kapitalizm acımasızdır

Günümüzdeki küresel krizin de tetiklemesi ile, en başta Almanya olmak üzere, Avrupa boydan boya ırkçılığın tavan yaptığı topraklar haline gelmiştir. AB'nin özellikle ekonomisi zayıf preferisinde dur durak bilmeyen ve giderek Almanya ve Fransa gibi merkez ülkeler için de bir korku kaynağı haline gelen sınıf ve kitle hareketlerine karşı bir dalagatçı işlevi görmek üzere devreye sokulan ırkçı-faşist saldırganlığın tavan yapmasının bahanelerinden, görünür nedenlerinden biri de işte bu ilticacılar sorunudur. Hitler Almanyası deneyinden hareketle, bir kez daha bu kirli silaha başvurulmakta, mülteciler her türlü sorun ve kötülüğün sebebi ve sorumlusu olarak gösterilmektedir. Kapitalizmin insanlıkdışı tüm kötülükleri ve pislikleri bu yoksul sığınmacılara yüklenmektedir.

Bitmedi, dahası da var. Bu dünya zengini devletler, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin sömürülmesi, yağmalanması ve talanından elde ettikleri zenginlikler yetmiyormuş gibi, sebebi ve sorumlusu oldukları bu zorunlu göçleri, tam bir acımasızlıkla baştan aşağı kirli bir ticaretin fırsatına çevirmektedirler. Bu yoksul insanları sözde onların Avrupa ülkelerine geçişine yardım eden insan kaçakçısı ölüm tacirleri ile birlikte soyup soğana çevirmektedirler. Her geçişleri geçtikleri ülkelerin polisi ve istihbarat teşkilatlarının bilgisi dahilinde yapılmaktadır ve onlardan alınan meblağlar kırılsızdır.

Gerçek şu ki, insan kaçakçılığı, savaşların ve işgallerin ha bire çoğaldığı ve alanının daha bir

genişlediği günümüz koşullarında adeta özel ve oldukça karlı bir sektör haline gelmiştir. Bu sektöre tam bir acımasızlık hakimdir. O kadar ki, şans eseri bu ülkelere gelebilen ve yine şans eseri iltica başvuruları kabul edlip, oturma hakkı kazanalar, yine mecburiyetten, hem de çalışma yasağı olduğu halde -ki bu da yine polisin bilgisi dahilindedir- her türlü pis işte ve oldukça düşük ücretlerle çalıştırılmaktadır. Bir ucuz işgücü metasıdırlar. En ucuz olanı ise, fuhuşa mecbur edilen kadınlardır. En çok da Balkan ülkelerinden gelen çoğu çocuk yaşta genç kızlar fuhuşa zorlanmaktadır. Nitekim, bu ülkelerde uyuşturucu ve fuhuş en karlı sektör haline gelmiştir. Dolayısıyla, bu sözde uygar ülkeler, günümüzde, kadının sömürülmesinin en kaba ve en iğrenç örneklerinin olduğu ülkeler haline gelmiştir. Bu ise tartışmasız olarak, kapitalizmin utancıdır.

Kapitalizm ölüm demektir

Kapitalist sistemi nefessiz bırakan ve daha da derinleşeceği bizzat sistemin ideologlarınca itiraf edilen kriz devam ediyor. Daha büyük ve yeni bunalımları mayalıyor. Demek oluyor ki, bunalımdan çıkış yok. Çıkış bir kez daha yeni bir pazar paylaşımında, yeni bir hegemonya savaşında aranıyor. Bunalım, zincirleme biçimde savaşları davet ediyor. Vaten, günümüzde, savaşlar serisi bir birini izliyor.

Bunun kendisi, bunalımlarla birlikte savaşların da devam edeceği, var olanlara yenilerinin ekleneceği, sahasının daha da genişleyeceği, hegemonya savaşının iyice kızışacağı, tek tek ülkelerde yine emperyalist haydutların kışkırttığı iç savaşların daha trajik boyutlar kazanacağı ve tüm bunların sonucu olarak, zaman içinde geçmiştekilerden de tahripkar bir genel savaşa, emperyalist bir savaşa yol açacağı anlamına geliyor. Keza, yoksul Asya, Afrika ve Latin ülkelerindeki sömürünün, yağmanın ve talanın daha da derinleşeceği, bağlı olarak işsizliğin, yokluğun, yoksulluğun, açlığın, sefaletin daha hızlı artacağı aşıkardır.

Kısacası, kapitalizm insana yabancıdır. İnsanlığı ve doğayı ilgilendiren hiçbir şeyin kapitalizm için en küçük bir değeri yoktur. İnsan, insanın ihtiyaçları ve insanlık değerleri kapitalizm ve kapitalistler için bir şey ifade etmez. Onun için herşey paradır, sefil çıkarlarıdır, kardır. O, insandan hareket etmez. Zira kapitalizm tüm insani değerleri çoktan unutmıştır. İnsanlar arasındaki ilişki çoktandır nakit para ile trampa edilmiştir. Kapitalizm yaşatmaz, tam tersine kapitalizm ölüm demektir.

Yaşanabilir yegane sistem sosyalizmdir

Kapitalizm insana dair hiçbir soruna çözüm getirmeye muktedir değildir. İnsanlığa ve doğaya ait hiçbir sorunu çözmemiştir, tam tersine daha da çoğaltmış, daha da ağır hale getirmiştir. O, bizatihi nedeni olduğu mülteciler sorununu da çözmeye muktedir değildir ve bu sorun, zaman zaman durulup gündemin arka planına düşse de, kapitalizm var oldukça hep var olacaktır. İnsanlığın kanayan bir yarası olmaya devam edecektir

İnsanlığa dair tüm diğer sorunlar gibi insanlığın kanayan yarası olan mülteciler sorununun kalıcı ve köklü biçimde çözüleceği ve çözüldüğü tek toplum sosyalizmdir. Zira sadece ve sadece sosyalizm yaşanabilir bir toplumsal düzendir. İşte bunun için sosyalizm her şeye ve herkese rağmen hala büyük insanlığın en büyük özlemidir.

Almanya ve ABD Patriotları çekti

Almanya'nın Maraş'taki Patriot hava ve füze savunma birliklerini geri çekmesinin ardından ABD Patriot sistemlerini geri çekmeye başladı.

Türkiye ve ABD tarafından yapılan ortak bir açıklamada, ABD'nin görev süresi Ekim ayında sona erecek Patriot hava ve füze savunma birliklerini Antep'ten çekeceği belirtildi.

ABD Patriot bataryalarının "kapsamlı bir NATO misyonunun parçası olarak" 2013 yılından bu yana Türkiye'de bulunduğu hatırlatılan ortak bildiriye şu ifadeler yer aldı:

"Amerikan füze savunma kuvvetinin, evrilmekte olan küresel tehditleri göğüsleyebilmeye ve Türkiye dahil müttefik ve ortakları koruyabilmeye ehil kalabilmesini teminen, bataryalar, kritik modernizasyon güncellemeleri için tekrar ABD'ye konuşturulacaktır. Bu karar, ABD'nin küresel füze savunma mimarisinin gözden geçirilmesini takip etmektedir."

Kirli işbirliği bitmeyecek

Bildiriye, ABD'nin Patriotları geri çekmesine karşın Türk sermaye devleti ile olan kirli işbirliğinin süreceği belirtilerek, "ABD'nin ve NATO'nun Türkiye dahil

müttefiklerin savunulmasına olan taahhütlerinin baki olduğu" vurgulandı.

Geri çekilen Patriotların "ihtiyaç olduğu durumda" bir hafta içinde yeniden geri getirilebileceği belirtilen açıklamada ayrıca ABD Donanması'nın Doğu Akdeniz'de konuşlu "Aegis" gemilerinin kalmaya devam edeceği belirtildi.

'İŞİD yerine PKK'nin vurulması asıl neden'

Almanya Dışişleri Bakanı Frank Walter Steinmeier ise "Almanya Patriotların geri çekilmesinin ardından da Türkiye'yi Suriye sınırında desteklemeyi sürdürecektir. Almanya'nın, Türkiye'nin güvenliğindeki sorumluluğu ve kararlılığı devam ediyor" açıklamasını yaptı.

Ancak diplomatik dilde yapılan açıklamanın arka planında Kürt hareketini tasfiye etmeyi planlayan "çözüm süreci"nin bitirilmesi olduğu öne sürüldü. Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ), Alman hükümetinden yetkilere dayanarak Türkiye'nin PKK'ye yönelik son operasyonlarının Patriotların geri çekilmesinin asıl nedeni olduğunu söyledi. FAZ, Türkiye'nin İŞİD çetelerine karşı gerekli önlemleri almamasının da çekilme kararında etkili olduğunu kaydetti.

Allan, siyonistlere geri adım attırdı

Filistin'de 'idari tutuklama' adı altında mahkemeye dahi çıkarılmadan tutuklanan Avukat Muhammet Allan, siyonist rejimin geri adım atması sonucunda açlık grevine ara verdi.

İrkçı-siyonist rejimin geri adım atmasını Allan'ın kararlığı kadar, Filistin halkının onu yalnız bırakmaması sağladı. İsrail'de yaşayan Araplar, Aşkelon, Hayfa ve birçok kentte Allan'ın serbest bırakılması için eylem yaptı. Ramallah'ta yapılan eylemde ise Filistin Başkanlık binası önüne yürüyen kitle, Filistin polisi tarafından engellendi.

2013 yılında 262 günlük açlık grevinin ardından serbest bırakılan Filistin Demokratik Kurtuluş Cephesi'nden Samir İssavi ve onun avukatlığını da yapan kardeşi Şirin İssavi de Allan'ın serbest bırakılması için açlık grevine başlamıştı.

Dünya çapında da Allan için eylem planları yapılırken İsrail geri adım atarak Allan'a direnişi bırakması halinde bir daha tutuklanmayacağı sözünü verdi. Ancak komadan yeni çıkan tutsak Siyonistlerin bu teklifini kabul etmedi.

Bunun üzerine 19 Ağustos günü toplanan İsrail Yüksek Mahkemesi, Allan'ın idari tutukluluğunu

hastanede tedavisi tamamlanana kadar dondurdu. Allan'ın avukatı, müvekkilinin 65 gündür sürdürdüğü açlık grevini geçici olarak durdurma kararı aldığını açıkladı.

İki genç daha katledildi

Diğer yandan İsrail'in Filistinli gençlere yönelik infaz politikaları hız kesmeden devam etti. 17 Ağustos günü Nablus'un güneyindeki Zatera askeri kontrol noktasında Muhammed Bassam Abu Amşa adlı genç, kendisini tartaklayan işgal askerlerine karşı koyması üzerine vuruldu.

İsrail'den çeşitli haber kaynakları askerlerin genci yaralı şekilde bekleterek kan kaybından ölmesi için çabaladığını kaydetti.

Bu infazdan birkaç gün önce de 21 yaşındaki Refik Kamil Refik et-Tac, adlı genç de aynı bölgede katledilmişti.

İsrail Savunma Bakanı Moshe Ya'alon ise "teröristlere ateş eden askerleri tebrik etmek istiyorum" diyerek katillerini tebrik etti.

Kamuda toplu sözleşme görüşmeleri üzerine

Sayıları 5 milyonu bulan kamu emekçileri ile emeklilerini ilgilendiren toplu sözleşme görüşmeleri 3 Ağustos'ta başladı. Daha ilk oturumdan itibaren toplu sözleşme görüşmeleri "ücret" maddesine sıkıştırılırken, hükümet adına Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik başkanlığındaki Kamu İşveren Heyeti tarafından üç oturum boyunca ücret önerisi getirilmedi. Hükümet zam teklifini ancak 14 Ağustos'ta gerçekleştirilen dördüncü oturumda açıkladı. Bu oturumda hükümetin, %4+4 ve %3+3 zam önerisiyle gelmesi üzerine, Memur Sen temsilcileri Çelik'in konuşmasının ardından ayağa kalkarak, işveren heyetinin teklifini yeniden gözden geçirmesi temennisiyle diğer konfederasyonlara konuşma hakkı verilmeden "Cumanın feyzi ve bereketini almak" -yani Cuma namazına katılma- bahanesiyle toplantıdan ayrılmak istediklerini dile getirdiler. Bunun üzerine Bakan Çelik toplantıyı bitirmek istediklerini belirterek KESK ve Kamu Sen temsilcilerini dinlemeden toplantıdan Memur Sen heyetiyle birlikte ayrıldı.

Memur Sen, Cuma namazı bahanesiyle toplantıdan ayrılmasını "teklifin kabul edilemez olması karşısında alınan tutum" olarak yutturmaya kalkmış, üstelik diğer iki konfederasyonu "masada kalmakla" suçlamış ve böylece pişkinlikte ne kadar ileri gidebileceğini ortaya koymuştur. Çalışma bakanını, fitratları gereği, el pençe divan karşılayan Memur Sen temsilcilerinin böyle bir tutum sergilemesi, elbette danışıklı dövüşün ve önceden hazırlanan senaryonun bir parçasıydı. Memur Sen, yapmacıklığı, bayağılığı ve samimiyezsizliği ayan beyan ortada olan bu tutumu ile milyonlarca kamu emekçisinin zekâsını hiçe saymıştır.

Hükümetin 17 Ağustos'ta gerçekleştirilen beşinci oturumda 2016 yılı için yüzde 5+4 ve 2017 yılı için yüzde 3+3 öneri getirmesi üzerine, kasanın açıldığını(!) ve dolayısıyla da masanın açıldığını öne süren mücadeleci konfederasyon(!) Memur Sen yetkilileri, müzakerelere devam edileceğini belirtmiştir. Hükümetin önceki önerisine göre ilk 6 ay için yalnızca yüzde 1'lik bir artış sağlayan bu yeni teklife Memur Sen'in alelacele böyle bir açıklamayla sahip çıkması, bu konfederasyonun fitratında var olan işbirlikçiliği ortaya koymaktadır. Bundan sonraki görüşmelerde hükümet zam oranlarını birkaç derece daha arttırıp bunun Memur Sen'e mal edilmesini sağlayacak ve böylece Memur Sen'in mücadeleciliği(!) tescillenecektir.

İşbirlikçi yandaş Memur Sen, bu toplu sözleşme görüşmelerinde en ucuzundan bir ortaoyunu sergilemiştir. Bu ucuzluk, AKP'nin en üst kadrolarından tabana doğru bir salgın gibi yayılmış olan ve taşıyıcısı yandaş medya olan bir politikaya dayanmaktadır. Her türden manipülasyon ve yalanla kitlelerin gözünü boyamak, bu politikaların esasını oluşturmaktadır. Memur Sen'in sitesinde yer alan "Memur Sen bastırdı, teklif yenilendi" başlığıyla yayınlanan haber bizlere; Sabah, Akşam, Yeni Akit vb. yandaş gazetelerin yayınladığı (Sümeyye Erdoğan'a suikast yalanı, Kabataş yalanı vb.) binlerce manipülatif haberi çağırıştırılmaktadır. Yine Memur Sen genel başkanının,

toplular sözleşme görüşmeleri sırasında KESK Yürütme Kurulu Üyesi Gülistan Atasoy'a kalkıp yer veren Lami Özgen'e "Sizin niyetiniz gerçekten kadınların haklarını savunmak olsaydı, devlet eliyle kadına uygulanan baskılara karşı çıkardınız" şeklinde çıkışması, bu konfederasyonun, manipülasyonda, yalanda ve arsızlıkta ne kadar ileri gidebileceğini göstermektedir. Şüphesiz Memur Sen, gelecek tepkilere karşı "mücadele ettik", "kabul etmedik", "direndik" vb. cevaplar üretmek için, toplu sözleşme süreci boyunca bu tutumunu sürdürecektir.

Görüşmeler boyunca bir yanına işbirlikçi Memur Sen'i alan hükümet diğer yanına da yeni Takrir-i Sükûn yasalarını almıştı. TİS görüşmelerinin ilk gününde KESK'in çağrısı ile Ankara'da gerçekleştirilmek istenen eylemde, toplanmanın başladığı AŞTİ'de, daha arabalardan iner inmez başlayan polis saldırıları Çalışma Bakanlığı'nın önüne kadar sürdü. Hükümet çıkardığı baskı yasalarını devreye sokarak, görüşmeleri kamu emekçilerinden arındırmayı ve böylece de kölelik koşullarını rahatça kabul ettirmeyi amaçlamıştır.

Toplu sözleşme görüşmelerinde ilgi tümüyle zam oranlarında yoğunlaştı. Medya bu ilginin dağılması için özel bir çaba gösterdi. Bununla birlikte iki yıllık kayıpların giderilmesi, ek ödemelerin emekliliğe yansıtılması, eşit ücret vb. diğer talepler hasıraltı edilmeye çalışılmaktadır. Ayrıca kamu emekçilerinin çok ciddi hak kayıpları söz konusudur; kadrolaşma, müdürlerin sürgün edilmesi, rotasyon, stajyer öğretmenlere mülakat yapılması, ücret adaletsizliği, kadrosuz sözleşmeli-taşeron çalışma, mobbing vb. özlük haklarıyla ilgili sorunların hiçbiri gündeme getirilmemiştir. Hükümet ve yandaş Memur Sen, emekçilerin ilgisinin zam oranları üzerinde

yoğunlaşmasını sağlayarak ekonomik ve özlük haklarla ilgili diğer talepleri gözden kaçırmaya çalışmaktadır. İlginin zam oranları üzerinde yoğunlaşması bu alanda bir mücadele verildiği anlamına gelmez. Sonuçta hükümetle Memur Sen ya bir ortaoyunu eşliğinde sefalet zamları üzerinde anlaşacaklar ya da bu oyunu biraz daha gerçekçi göstermek için Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'na başvuracaklar.

İşbirlikçi Memur Sen'in bu kadar rahat davranmasında, KESK'in sürece yeterli ve doğru müdahalede bulunamaması önemli bir etkidir. Burada görüşmelerin tatil döneminde gerçekleştirilmesi tamamen tali bir durumdur ve görüşmelerdeki zayıflığı açıklamamaktadır. Her şeyden önce KESK, kamu emekçilerinin ekonomik kayıplarının yanısıra, özelleştirme, kadrolaşma, güvencesizleştirme, esnek çalışma uygulamaları ve performans dayalı ücretlendirme gibi uygulamalarla kısıp alıldığı, tüm haklarını kaybetmekle karşı karşıya olduğu bir dönemde gerçekleşen toplu sözleşme görüşmelerinin önemi noktasında bir netliğe sahip değildir. Bir kere görüşmeler öncesi -ki bu iki yıllık bir süreçtir- hiçbir çalışma yürütülmemiş; kamu emekçileri kayıpları noktasında yeterince bilgilendirilmemiş, Memur Sen'in ihanet sözleşmesinin etkili bir teşhiri yapılmamıştır. Toplu sözleşme görüşmelerini programsız, gününbirlik ve rastlantısal politikalarla karşılayan KESK, mevcut zayıflığı bir takım çıkışlarla absorbe etmeye çalışmıştır. Toplu sözleşme görüşmelerinin yapılacağı gün Ankara'da oldukça zayıf bir katılımı gerçekleştirilen yürüyüş ve KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen'in görüşmelerin yapıldığı toplantı salonunda yaptığı bir takım çıkışlar bu çabayı ortaya koymaktadır. Her geçen

gün tabandan biraz daha uzaklaşan ve günübürlük politikalarla hareket eden, işin özü, gelişmelerin arkasından kontrolsüzce sürüklenen KESK, tabandan koptuğu oranda politik-öncü kadroların yorgun ve zorlama eylem ve çıkışlarıyla baş başa kalmaktadır.

Lami Özgen Çalışma Bakanlığı'nın önünde gerçekleştirdiği basın açıklamasında, metal işçilerini örnek göstermiş, mevcut hükümetin geçici olması nedeniyle bu sözleşmenin imzalanamayacağını belirtmiş ve görüşmelerin ertelenmesini talep etmiştir. Burada örnek gösterilen metal işçileri her türden bürokratik aygıtı saf dışı bırakarak fiili bir durum yaratmış ve grev yasağı karşısında boyun eğen sendika bürokrasisine nasıl mücadele verileceği noktasında iyi bir ders vermiştir. Metal eylemleri gücünü kitleliliğinden ve yarattığı fiili-meşru durumdan almaktadır ve her şeyden öte doğrudan taban iradesine dayanmaktadır. Metal işçisine yön veren irade ise sınıf politikalarını esas almaktadır. KESK ise uzun süre önce, fiili meşru mücadele çizgisini ve taban iradesini terk etmiştir. Lami Özgen'in üzerinde durduğu, 'hükümetin geçici olmasının' fazlaca bir önemi yoktur; sonuçta dönüp dolaşıp şu soruya gelinir: "Sen bu sürece ne kadar hazırlandın?" Eğer bir program dâhilinde taban dinamizmini harekete geçirmek üzere uzun soluklu ve sistemli bir çalışma yürütmemişseniz, hükümet ister geçici olsun isterse de kalıcı, hiçbir kazanım elde edemezsiniz.

Toplu sözleşme görüşmelerinin sendika bürokratlarıyla hükümet arasında gerçekleşen bir pazarlığa indirgenmesi ve emekçilerin görüşmeler

boyunca, bu "yetkili kişilerin" arasında süren pazarlıkları edilgen bir şekilde izlemeye koyulmaları, sendikalara yerleşen bürokratik anlayışın doğrudan bir sonucudur. KESK tüm uyarılara ve tepkilere rağmen, bürokratik anlayışın tabanda ve sendika organlarında kurumsallaşmış yaygınlaşmasını engellemek için hiçbir şey yapmamış, tam tersine hâkim anlayışlar, bürokratik işleyişi ve yarattığı sonuçları kullanarak sendika yönetim organlarını ele geçirmenin yoluna bakmışlardır. Pragmatik ve kısa vadeli çıkarlara dayanan bu politikalar, bir yandan bu bürokratik anlayışın konfederasyon bünyesinde ve emekçilerin bilincinde yerleşmesine neden olmuş, diğer yandan ise bu bürokratik anlayış yerleştiği oranda gerisin geri dönüp sendikanın mücadele olanaklarının zayıflamasına yol açmıştır. Lami Özgen'in görüşmeler sırasında diğer konfederasyonları "ortak eyleme" çağırması da bu bürokratik anlayışı açığa vurmaktadır. Sonuçta Lami Özgen, işyeri işyeri, bölge bölge, komiteler, meclisler ve birimler halinde örgütlenilmesinin, tüm olanakların seferber edilmesinin ve KESK'in bütün kamu emekçilerini kucaklayacak ve tabanın iradesini esas alacak şekilde harekete geçmesinin çağırısını da yapabiliirdi. Şüphesiz bu tercih, tıpkı on yıllardır yapılagelen tercihler gibi bir tesadüften ya da hatadan değil bir politik-ideolojik zemin ve tutumdan kaynaklanmaktadır. Bugün hükümetle Memur Sen arasında oynanan ortaoyununa karşı etkili bir müdahalede bulunulamamasının gerisinde bu bürokratik anlayışın yarattığı tahribatın önemli bir etkisi bulunmaktadır.

Gelinen yerde kamu emekçileri, çok yönlü saldırı politikalarıyla karşı karşıyadır. Şovenist Kamu-Sen bir tarafa bırakılacak olursa; KESK, mevcut saldırı politikalarına cevap üretmekten ve toplu sözleşme ortaoyununu etkili bir şekilde teşhir etmekten son derece uzaktır. Saldırıları yoğunlaşırken sendikal mücadele zayıflamakta ve örgütsüzlük teslimiyeti ve çaresizliği beraberinde getirmektedir. Mevcut sendikal anlayış, kamu emekçilerini birer seyirci pozisyonuna düşürmüş ve dolayısıyla da mücadeleden koparmıştır. Kamu emekçileri, bu güvensizlik içinde kendini bireysel olarak koruma yoluna başvurmuş ve yandaş konfederasyonun sendikalarına sığınarak bu sendikaların üye sayılarının şişmesine neden olmuştur. Bununla birlikte güvencesizlik, özelleştirme, kadrolaşma ve ekonomik kayıplar alabildiğine artmış, tabanda büyük hoşnutsuzluk birikmiştir. Çözüm, bir kez daha bürokratik sendikal çizgiyi aşan, taban örgütlenmelerini ve iradesini esas alan, tıpkı metal işçilerinin yaptığı gibi fiili-meşru mücadele çizgisinde hareket eden, komiteler meclisler ve iş yeri organları biçiminde örgütlenen ve buradan alınan kararlara dayanan bir mücadele anlayışının hayat bulmasında yatmaktadır. Zaten süreç, böylesi bir anlayışın zorunluluğunu ortaya koymaktadır. Gelinen yerde, bu anlayışı temel alan ve kamu hareketine öncülük edecek olan böylesi bir iradenin açığa çıkıp çıkmayacağı en esaslı sorun olarak karşımızda durmaktadır.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Kamu emekçilerine sefalet zammı teklifi

Milyonlarca kamu emekçisini ilgilendiren toplu sözleşme sürecinin 14 Ağustos'ta yapılan görüşmesinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik zam tekliflerini açıkladı. Çelik, "2016'da yüzde 4+4, 2017'de yüzde 3+3 zam yapılmasını öneriyoruz" dedi.

Çelik, kamu emekçilerine reva gördükleri sefalet zammı ile ilgili teklifleri hakkında şunları söyledi:

"Kamu görevlilerinin mali ve sosyal haklarındaki artış yani oransal artış olarak bilinen artışlara gelince, 2016'da 4+4 ve 2017'de 3+3 oranında artışların yapılmasını teklif ettik. Artışların enflasyonun altında kalırsa enflasyon farklarının bir sonraki dönemin başında ödemesi konusunda teklifimizi verdik."

15 Ocak 2005'ten sonra kamu görevine başlayanlara 1 derece verilmesini teklif ettiklerini

bildiren Çelik, "Önümüzde bir haftalık bir zaman var. Hem genelde hem hizmet kollarında heyetlerin teklifleriyle yoğun bir çalışma gerçekleştirilecek. Önümüzdeki hafta içinde bir uzlaşma sağlanacağını tahin ediyorum. Uzlaşmaya varılmazsa kamu görevlileri hakem heyetinin süreci başlayacaktır" dedi.

Çelik'in zam teklifini açıklamasının ardından KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen sadaka zammına ve kendilerine söz hakkı tanınmamasına tepki gösterdi.

Diğer sendikaların yöneticileri de "Memur-Sen'le danışıklı dövüş yapılıyor. Bizim itirazımız var" sözleri ile teklife tepki gösterdiler.

Hükümet, toplu sözleşme çerçevesinde kamu emekçilerine sunduğu zammı 17 Ağustos'ta yapılan görüşmede yeniledi. Ancak yenilenmiş hali bile 'sefalet zammı'ndan öteye gitmedi.

Toplu sözleşme masasına kamu işveren heyeti adıyla oturan hükümet, görüşmede 2016 yılında yüzde 5+4, 2017 yılında ise yüzde 3+3 zam önerdi.

İşbirlikçi Memur-Sen'den göstermelik itiraz

Hükümetin yeni zam teklifini açıklamasının ardından konuşan işbirlikçi sendika Memur Sen'in Genel Başkanı Ali Yalçın "Kamu İşveren Heyeti, masaya yeni bir teklifle gelmiştir. Kasa açılmıştır. Masanın da önü açılmıştır. 2016 için 5+4 2017 için 3+3 olarak ifade edilmiş olması güzel ama yeterli değil. 2017 için o rakamları müzakere etmeyeceğiz. 2016 için olumlu bir yaklaşımdır masanın yeniden müzakereye açılması için. Bu oranı kabul edemeyiz. Masaya sadece ama sadece zam getirmedik" dedi.

MİB MYK Ağustos Ayı Toplantısı Sonuç Bildirgesi

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) Ağustos ayı toplantısını gerçekleştirdi.

Toplantıda ilk olarak metal işçisinin MESS-Türk Metal'e karşı büyük ayağa kalkışının geldiği aşama değerlendirildi. Eldeki veriler ışığında bugün metal işçisinin çok yönlü bir saldırıyla yüz yüze olduğu tespit edildi.

Bunlardan ilki MESS'in kapsamlı işten atma saldırısıdır. Metal işçisinin onurlu mücadelesini fiziken ve moral bakımdan çökertmek amacıyla yapılan bu saldırı ile öncü ve mücadeleci işçiler toplu bir kıyım tabii tutuluyor. Pek çok fabrikada, özellikle mücadeleci ve "Harranlı" ruhu taşıyan işçiler, keyfi sebeplerle işten atılmaktadır. Hem bu kıyımın gerçekleşme şekli hem de aldığımız daha doğrudan bilgiler bu saldırıların MESS tarafından merkezi bir şekilde yürütüldüğüne şüphe bırakmıyor.

MYK özellikle bu çerçevede işçi kıyımının gerçekleştiği fabrikalarda, kıyım karşı direnişin önemine dikkat çekmiş, bu direnişi örgütlemek üzere inisiyatifli olmak gerektiği üzerinde durmuştur. Öte yandan MYK, saldırının merkezi olan MESS'e karşı daha doğrudan eylemli mücadeleyi yükseltmek kararlılığındadır. Metal işçisine karşı haydutça saldırılar yanıtız bırakılmamalıdır.

Diğer taraftan MYK, işten atılan işçilere sahip çıkmak, bu kıyımı toplumun gündemi haline getirmek üzere mücadelenin yükseltilmesini kararlaştırmıştır. Bu çerçevede işten atılan işçilerle dayanışma etkinliklerinin yapılması düşünülmüştür.

Metal işçisine yönelik ikinci saldırı MESS'in yönlendirmesiyle ama Türk Metal tarafından yapılmaktadır. Amaç metal işçisinin kafasını karıştırmak, sefil kırıntılar atarak tuzağa düşürmek, yeniden düzeni kurmaktır. Erzak ve temsilci seçimleri işte metal işçisinin önüne bu amaçla atılmış yemlerdir. Özellikle mücadelenin hararetinin düşmesi, Renault gibi öncü fabrikalardaki işçilerin kafasının başka sendikalar tarafından bulandırıldığı bir ortamda özellikle bazı geri fabrikalarda bu oyunun tutma ihtimali yok değildir.

MİB, Türk Metal'in bu biçimde yeniden metal işçisinin sırtına bindirilmesi oyununa karşı mücadeleyi elden bırakmayacaktır. Bu amaçla uyarma, aydınlatma çalışması yoğunlaştırılacak ve fabrikalara doğrudan müdahale edilecektir.

Metal işçisinin yüz yüze kaldığı önemli bir tehlike

ise özellikle Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş gibi sendikalar tarafından yaratılmaktadır. "Harranlı" ruhunu öldüren, aidat simsarlığı ve bürokratik mekanizmalar içerisinde metal işçisini bölen bu tür manevralara karşı mücadele, diğer saldırılara karşı verilecek mücadeleler kadar önemlidir. Özellikle Renault'ta Birleşik Metal-İş ve bir takım sözcüler eliyle yaratılan durum, hem Renault işçisini diğer fabrikalardan koparmakta hem de diğer fabrikaların bölünmesine ve giderek Türk Metal'in buralara yeniden girmesine zemin hazırlamaktadır. Çünkü Türk Metal ile Birleşik Metal-İş ve Çelik-İş gibi sendikalar arasındaki farklılıklar söz ve kağıt üzerinde olanlar dışında neredeyse çok azdır. Bunun içindir ki bu sendikalara yönelik güven de oldukça zayıftır. Haliyle bu ortam metal işçisinin birleşik mücadele ve geleceği birlikte yazma umutlarını kırarken MESS ve Türk Metal'e gün doğmaktadır.

MİB bu tehlike karşısında metal işçisini uyaracak, bununla birlikte metal işçisinin birliğini ve ortak direnişini yaratma mücadelesini sürdürecektir.

MYK ayrıca özellikle Birleşik Metal-İş yönetimini bu zararlı ve küçük dükkancı tutumlarından vazgeçmeye metal işçisine karşı sorumlu davranmaya çağırılmaktadır. Aksi halde Bosch'un ardından ortaya

çıkacak ikinci bir yenilginin en büyük vebali Birleşik Metal-İş'te olacaktır.

MYK, metal işçisinin bugün aşağıdan birliği için komite ve fabrika meclislerini, sendikal alanda da birliğin yegane çatısı olarak TOMİS'i görmektedir.

MYK, TOMİS'in mevcut mücadelesi ve örgütlenmesi açısından bir dizi önemli sorunu ve yetersizliği tespit etmektedir. Fakat bunlar TOMİS'in sendikal alanda doğru tercih olduğu gerçeğini değiştirmediği ölçüde, MİB'in TOMİS'e desteği sürecektir. Çünkü TOMİS, metal işçisi hareketinin güvenli ve bir bütün olarak yoluna devam etmesinin en emin yoludur.

MYK bütün metal işçilerini TOMİS çatısı altında toplanmaya çağırılmaktadır.

MYK toplantıda bir dizi fabrikada MİB olarak yapılan örgütlenme çalışmalarını da değerlendirmiştir.

MYK ayrıca bu süreçte metal işçisinin mücadelesinin doğru bir yolda devamı açısından MİB'in örgütlenmesinin özel önemine dikkat çekmektedir. Bu kapsamda hem büyük direnişin kazanımlarının ve derslerinin işçi sınıfına mal edilmesi hem de MİB'in bu süreçteki tutum ve politikalarının tartışılması ve ileri-öncü işçilerle paylaşılması bakımından bazı illerde sempozyumlar yapılması kararlaştırılmıştır.

Toplantıda yayınlar da ele alınmıştır. Sosyal medya hesaplarının daha etkin biçimde kullanılması gerektiği vurgulanmış, öte yandan da bir süredir aksamaların yaşandığı basılı materyallerin de kullanıma sokulması gerektiği kararlaştırılmıştır. Aylık bülten için bir planlama yapılmış ve bültenin Eylül ayı başında kullanıma sokulacak biçimde hazırlanması karar altına alınmıştır.

MYK bütün metal işçileri ve birlik çalışanlarına mücadelelerinde başarılar dilemektedir.

Alacakları için eylem yaptılar

Tuzla Deri Organize Sanayi'de kurulu bir fabrikada çalışan ve ücretlerini alamayan işçiler, patronun makineleri kaçırmaya çalışmasına karşı fabrika önünde oturma eylemi yaptı.

15 Ağustos'ta yapılan eylemde işçilerle polis arasında gerginlik yaşanırken, bir işçi Tuzla İlçe Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Büro Amir'i'ne hakaret ettiği iddiasıyla gözaltına alındı. Karakola götürülen işçi ifadesinin alınmasının ardından serbest bırakıldı.

Alacakları için patronla görüştiklerini ve kendilerine Pazartesi gününe söz verildiğini belirten işçiler, bir işçinin fabrikada unuttuğu cüzdanını almaya gelmesiyle patronun makineleri kaçırmaya girişimini tesadüfen öğrendiklerini belirttiler. Binlerce lira alacakları olduğunu söyleyen işçiler sloganlarla haklarını istediler.

Bu arada, tartışmalar sırasında patronun bir kadın işçiye saldırı girişimi işçilerin tepkisi ile karşılandı.

Enpay direnişi üzerine

Metal işçilerinin Bursa'dan başlattığı fırtına, birçok kente yayılarak ve arkasında kazanımlar bırakarak yoluna devam ediyor.

Sürecinin başında mücadelenin birleşik bir zeminde yürütülmesini verdiği özgüvenle, on binlerce metal işçisinin, mücadeleyi il il yaydığını, onlarca fabrikaya taşıdığını ve büyüttüğünü biliyoruz. İstifa süreçlerinin birleşik temelde yürüyor olması ve metal işçilerinin taleplerinin ortaklaşması hareketi her geçen gün büyüyen bir etki. Hareketin ortaya çıkarttığı bu birleşik zemin korunabildiği ve tek tek fabrikaların taşın altına elini koyduğu koşulda metal işçisini daha güzel günlerin bekleyeceği bir gerçeklik.

Ancak bir dizi fabrikanın bu yolu seçmediğini ve bu anlamıyla "kendi başımızın çaresine bakarız" anlayışı ile hareket ettiklerini, bir "çatı" ve "sığınacak bir liman" arayışı içerisine girdiğini süreç içerisinde gördük. Bu yolları tercih eden fabrikalarda alınan yanlış kararlar veya tutumlar, yaratılan birlik zemininden kopulmasına neden oldu ve dolayısıyla fabrika içerisindeki birliği de bozan bir sonucu kendiliğinden getirdiğini birçok örnek üzerinden biliyoruz.

Metal fabrikalarındaki direnişlerin sorunları

Bu anlamıyla Enpay fabrikası da istifa sonrası apar topar bir şekilde Birleşik Metal sendikasına geçişi gerçekleştirdi. 1000'e yakın işçinin çalıştığı fabrikada işçiler istifa hareketini fabrika içerisinde %50'ye kadar vardiyeleştirdiler. Sayıyı arttıramasalar da içeride örgütlülük düzeylerini de bir seviyede tutmayı başarabildiler.

Ancak Türk Metal gibi bir çeteden, patron sendikacılığı anlayışından kurtulup başka bir uzlaşmacı-icazetçi anlayışa hapis olmak, mücadele kaçınılması bir eğilimin altına girmek ve en önemlisi işçiler nezdinde pek anlaşılmasa da, iradelerini bir sendikaya teslim etmeleri gibi büyük bir hatayı da beraberinde getirdi.

Sonuçta seçilen sendikanın il çapında bir ağırlığının olması kendi başına o sendikayı güçlü yapmıyor. Bizler böylesi sendikalara yerleşmiş sendikal bürokrasinin ve o koltuk sevdasının nelere yol açabileceğini sınıf çalışmamız içerisinde yaşadığımız birçok örnek üzerinden biliyoruz. Mücadele kaçınılması ve icazetçi-uzlaşmacı anlayışlar metal işçisine bugüne kadar bir şey kazandırmamıştır. Gerçek çözüm ve kazanma yolu sadece ve sadece fiili-meşru mücadeleden geçmektedir.

Enpay işçileri bu gerçekliği tam olarak kavrayamamalarının yarattığı sonuçları istifa sonrası verdikleri mücadele üzerinden birçok kez yaşadılar.

Birkaç örnek vermek gerekirse... Enpay işçileri istifa sonrası ramazanın ilk günü patronun sahur yemeğini vermemesi üzerine iş bırakma yoluna gittiler. Sahur yemeğinin verilmemesi üzerine çakılan kıvılcımı ileriye taşıyamamaları, yani mücadeleyi fabrikadan Türk Metal'i gönderene kadar değil de sahur yemeği verilene kadar sürdürmeleri, uzlaşmacı-icazetçi mücadele kaçınılması Birleşik Metal'in araya girerek "bu uyarı eylemidir" diyerek işçileri iş başı yaptırılmaları, Enpay'daki tabloyu da özetleyen nitelikteydi. Bu anlayışın ve alınan tutumun Enpay işçilerinin sürecini en başından sakatlayan etkene dönüştüğünü de biliyoruz.

Direnişle dayanışmayı direnişle günü birlik temsili ilişki kurma sınırlarında algılayanların, direnişe desteği direnişçilerin yemek sorununu çözme sınırında kavrayanların, direnişleri de zaferle taçlandırması beklenemez. Böylesi bir durumda direniş ufku sınırlı olan bir anlayışın Enpay işçilerinin ikinci sefer iş bırakmalarında da aynı tutumu sergileyeceği de aşıkardır ki öyle de olmuştur.

Direniş içeride sürerken hem Türk Metal saldırısı yaşanmış hem de polis terörü işçiler üzerinde uygulanmışken, Birleşik Metal'in yapması gereken varını yoğunu seferber edip direnişin kazanması için çaba harcamaktır. Direnişin sesini birçok alana

taşımaktadır. Gerçek bir sınıf bilinciyle yapılan saldırının tüm işçi sınıfına yapıldığı algısıyla tüm alanlarında mücadeleyi büyütme.

Kaldı ki böylesi saldırılara karşı gerekli tutum alınmadığında saldırıların arkasının kesilmeyeceğini bizim kadar bu sendika bürokratları da çok iyi biliyorlardır. Enpay'da da bu olmuştur. Polis ve Türk Metal saldırısına karşı gerekli tutum alınmadığından, saldırı daha da genişlemiş, dışardaki direniş ve dayanışma içeride direnen işçilerden yalıtılmıştır. Bu da yetmemiştir, saldırı fabrika içerisine TOMA ve çevik kuvvet sokularak işçileri fabrikadan zorla çıkartmaya kadar genişletilmiştir. Hatta işçiler fabrikadan çıkartıldıktan sonra yapmak istedikleri yürüyüş engellenmiş ve işçiler zorla dağıtılmışlardır.

Böylesi gelişmelerin ardından da gene bildiğimiz anlayış mücadeleyi büyüyen bir çizgi izlemek yerine en başından süreci soğumaya bırakan bir hat izleyebilmiştir. Bu tutumun birçok veri ile direniş sürecinde kendini gösterdiğini biliyoruz. Direniş alanında pasif-beklemeci bir tutum alınması nedeniyle kapı önü direnişlerinin hızla sönmüldüğünü biliyoruz.

Enpay'da da bu olmuş, direniş beklemeci bir tutuma itilmiş, diğer fabrikalardan gelecek anlamlı desteklerden yoksun bırakılmış, direnişin sesini diğer işçi emekçilere taşımak noktasında adımlar atılmamış ve her anlamıyla direniş belli sınırlılıklara hapsedilmiştir. Sınıfın genel çıkarlarını düşünen ve direnişleri birleştiren bir yaklaşım ortaya konmamış, bunun için bir imkan varken kullanılmamış olması da ayrı bir veri olarak önümüzde durmaktadır.

Bu çerçevede elbette sendikal bürokrasinin her ne kadar direnişler üzerinde etkisi büyük olsa da planlı, hedefli ve sistematik müdahale ile böylesi fabrikalarda belli mesafeler kat edildiğini de biliyoruz. Sınıf devrimcilerinin üzerine düşen görev de bu anlamıyla sendikal bürokrasinin bütün oyunlarına karşı mücadeleyi başarıya götürecek bir hattı işçilerin önüne koymaktır.

Tüpraş'ta 300 işçi zehirlendi

Tüpraş'ın Aliğa Rafinerisi'nde yüzlerce işçi zehirlendi. 13 Ağustos'ta yenilen yemeğin ardından akşam saatlerinde baş ağrısı, mide bulantısı ve ishal şikayetleri ile işyeri hekimliğine başvurular oldu. 13 Ağustos'ta başlayan şikayetler 17 Ağustos Pazartesi'den itibaren müteahhit ve taşeron işçilerinin de kapsayarak arttı. Zehirlenen işçi sayısı 300'ü

buldu. Olayın ardından müfettişlerin yemek ve su örnekleri üzerinden yapacakları incelemelerin sonuçları bekleniyor.

Petrol-İş Sendikası Aliğa Şube Başkanı ise bu süreçte şehir dışında olduğu için sendika tarafından henüz açıklama yapılmadı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Gebze'den bir MİB'li

DEV TEKSTİL Ağustos Ayı Genişletilmiş MYK Toplantısı Sonuç Bildirgesi

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası'nın (DEV TEKSTİL), Temmuz ayında gerçekleştirdiği genel kurulunun ardından farklı kentlerden temsilcilerin katılımıyla genişletilmiş MYK toplantısı 9 Ağustos'ta yapıldı. Toplantının sonuç bildirgesi ise Merkezi Yürütme Kurulu tarafından yapılan yazılı bir açıklamayla kamuoyuna sunuldu.

Sendikanın açıkladığı sonuç bildirgesi şöyle:

“Sendikamızın Temmuz ayında gerçekleştirilen genel kurulunun ardından farklı kentlerden temsilcilerin katılımıyla genişletilmiş MYK toplantısı 9 Ağustos'ta gerçekleştirildi. Toplantıda önden belirlenmiş gündemler üzerinden kapsamlı değerlendirmeler yapıldı. 1. Olağan Genel Kurul'da belirlenen temel ilkeler ve alınan kararlar doğrultusunda sendikamızın faaliyetleri planlandı. DEV TEKSTİL'in temsil ettiği sendikal anlayışı en geniş işçi ve emekçilere taşımak için yapılacak çalışmalar üzerinde duruldu.

Yakın dönem sınıf hareketinin tablosuna bakıldığında sendikamızın ilke, işleyiş ve pratik planda yeninin temsilcisi olduğu görülmüştür. Sınıf mücadelesinde Greif işgaliyle başlayan, taban iradesine dayalı yeni sürecin ilke ve değerlerini temsil eden sendikamıza, bürokratik anlayış karşısında yeniyi inşa etmek gibi bir sorumluluk düştüğünün altı bir kez daha çizilmiştir. Genişletilmiş MYK toplantısında ele alınan bütün gündemler bu bilinçle değerlendirilmiş ve karara bağlanmıştır.

- Sendikamızın varlık nedeni olan ilke ve değerler düşünüldüğünde temsil ettiği 'devrimci sınıf sendikacılığı' anlayışının başta sendika kadroları olmak üzere sendikamızla ilişkili olan herkes tarafından içselleştirilmesi gerekmektedir. Devrimci sınıf sendikacılığı anlayışı bir dünya görüşünün sendikal alana yansımalarıdır. Bu dünya görüşü ise işçi sınıfı bilimini, "sınıfa karşı sınıf" tutumunu esas almaktadır. Sendikamızın temsil ettiği anlayışın kavranması ve yerli yerine oturtulması için kadrolara ve genel işçi kitlesine yönelik eğitici faaliyetler öncelikli görevlerimiz arasında yer almaktadır.

Sendikamızın tüzüğü 'devrimci sınıf sendikacılığı' anlayışına göre hazırlanmıştır. Bu doğrultuda bütün temsilciliklerimizde başta tüzüğümüzün ilke ve amaçlar bölümü olmak üzere 'devrimci sınıf sendikacılığı' anlayışını içselleştirecek bir eğitim çalışması yapılması kararlaştırılmıştır. Sendikamızın daha önce temsilciliklere sunduğu eğitim programı genişletilerek tekrar ele alınacaktır. Eğitim çalışmalarımızı güçlendirecek başka kaynaklar bulmak ve gerektiği gibi değerlendirmek için çaba sarf edilmelidir.

- Sendikamızın örgütlenme sorunu kapsamlı bir tartışmaya konu edilmiştir. Gündem çerçevesinde tek tek fabrikalarda yürütülecek çalışma tarzı ve yöntemlerinden genel planda yürütülecek örgütlenme tarzı ve yöntemlerine kadar somut tartışmalar yürütülmüştür. Örgütlenme çalışmalarında sendika

olmanın avantajlarını gerektiği gibi kullanmanın sağlayacağı imkanlar değerlendirilmiştir. Sınıf hareketindeki geçmiş ve yakın döneme ait anlamlı deneyimler değerlendirilerek somut bir takım sonuçlar çıkarılmıştır.

Greif işgali döneminde hayata geçirilen örgütlenme tarzı genel hatlarıyla fabrika örgütlenmemizin nasıl olması gerektiğini göstermektedir. (Greif işgalini anlatan kitapta bu konuyla ilgili ayrıntılı bilgi bulunmaktadır.) Benzer biçimleri farklı deneyimlerden faydalanarak havza ve bölge düzeyinde hayata geçirmenin imkânlarını yaratmanın gerekliliği toplantıda vurgulanmıştır.

Gündem çerçevesinde farklı deneyimlerin kapsamlı biçimde araştırılması ve bir takım sonuçlar çıkarılması sendikamızın önüne koyduğu görevlerden biridir.

Bir diğeri ise ilgilenilen her fabrikaya, bölgeye, vb. alanlara yönelik, bu alanların özgünlüğünü gözeterek örgütlenme politikası oluşturmaktır. Bunun için sektöre hakim olmakta önemli bir yerde durduğu için sektörü daha kapsamlı tanımak için yürütülen çalışmaların hızlandırılması kararlaştırılmıştır.

Örgütlenme çalışmalarımızı güçlendirecek, dayanışmayı ve kaynaşmayı sağlayacak sosyal ve kültürel faaliyetler konusunda yönlendirici kararlar alınmıştır.

Sendika binalarımızın örgütlenme merkezi olarak kullanılması için yapılması gerekenler tartışılarak

karara bağlanmıştır.

Kadın işçilerin örgütlenmesinin önemi üzerine durulmuştur. Bu konuda yapılacak çalışma yöntemi ve biçimleri saptanmıştır. Sendikamız kadın işçi komisyonu oluşturma hedefini önüne koymuştur. Bütün temsilciliklerin yürüteceği her çalışmayı bu yanıyla da ele alması gerektiği karara bağlanmıştır.

- Tekstil Grup TİS süreci gündem çerçevesinde ele alınmıştır. Sendikamız Grup TİS kapsamındaki fabrikalarda çalışan işçilere süreçte taraf olma çağrısı yapacaktır. Yetkili sendikaların patronlarla birlikte hazırladığı ve hayata geçirdiği ihanet sözleşmelerinin parçalanması için işçilerin TİS komiteleri kurması ve kendi geleceklerini ellerine alması çağrısı yükseltilecektir. Bu kapsamda bütün temsilciliklerimizin bölgelerindeki Grup TİS kapsamındaki fabrikalara müdahale etmesi karara bağlanmıştır.

- Sendikamızın yayın faaliyeti de toplantının gündemlerinden biri olmuştur. Daha önce çıkarılması hedeflenen sendika dergisinin çıkarılması için yeni bir planlama yapılmıştır. İlk etapta 2 aylık çıkacak sendika dergisi için saptanan gündemler dışında yaygın işçi yazıları alınması kararlaştırılmıştır. Sendika dergisinin ilk sayısının Eylül ayı başında çıkarılması için gerekli hazırlıklara başlanılmıştır. Güçlü bir sendika yayını için üyelerimizin ve dostlarımızın katkılarını sunması

önemlidir.

Sendikamızın sosyal medya ayağının güçlü örgütlenmesi için yapılabilecekler de değerlendirilmiştir. İlk etapta merkezi facebook sayfası açılması kararlaştırılmıştır. Açılacak sayfada tekstil işkolu başta olmak üzere işçi hareketi üzerine yayın yapılacaktır. Greif sayfası da sendikamızın sayfası olarak etkin kullanılacaktır.

Sendikamızın web sayfasının daha etkin kullanımı da toplantıda değerlendirilmiştir.

Sendikamızın çıkardığı yerel ve merkezi bildirimlerin çoğaltılması ve çeşitli eğitim broşürlerinin hazırlanması için ön hazırlık yapılması yayın faaliyeti kapsamında ele alınmıştır.

- Sendikamızın tüzüğünde genel kurulda zorunlu bir takım değişiklikler yapılmıştır. Sendikamızın faaliyetlerinde esas alacağı çizgi, ilke ve amaçlar bölümünde ifade edilen çizgidir. Bu çizgiyi bugün fiilen örgütlemekle karşı karşıyayız. Mevcut sendikalar yasası gerçek işçi demokrasisine dayalı bir mücadele anlayışını ve hattını olanaksız kılmaktadır. Sendikamız bunun bilincindedir. Mevcut sendikalar yasasını, iş yasasını ve çeşitli yönetmelikleri işçilere teşhir etmek ve sermayeye karşı fiili meşru mücadelenin gerekliliğini anlatmak sendikamızın önünde duran görevlerden biridir. Sendikamız sermayenin hizmetindeki mevcut yasaların teşhiri için fiili meşru mücadelenin yanında hukuki mücadele de yürütecektir. Bunun somut biçimi olarak ise sendikalar yasasının çeşitli maddelerinin iptali için dava açılacaktır. Açılacak davaların hazırlık sürecinde konuya ilgili hukukçuların, akademisyenlerin vb. katkısının alınması için çaba sarf edilecektir.

- Toplantıda savaş ve saldırganlık gündemi de ele alınmıştır. Sendikamızın savaş ve saldırganlık karşısındaki tutumu belirlenmiştir. Emperyalistlerin ve bölgedeki işbirlikçilerinin kirli ve kanlı hesaplarının faturası bölge halklarına kesilmiştir. Son dönemlerde arttırılan savaş ve saldırganlık sermaye çevrelerinin ve işbirlikçilerinin çıkarınadır. Dinci gerici çeteler de bu güçler tarafından organize edilmiştir. Bu gün dinci gerici çetelere karşı yapıldığı ifade edilen operasyonlar gerçeklikten uzaktır. Çeteler ülke içinde ve dışında siyasal iktidarın desteğiyle faaliyet yürütmektedir. Kirli savaşın tetikçileri olarak kullanılmaktadır.

İşçi ve emekçiler bu savaş ve saldırganlığın bedelini ödeyen taraftır. Bir yandan emekçi çocukları savaşın ön saflarına sürülerek katledilirken, sokak ortasında infaz edilirken diğer yandan mali yükünü de yeni vergiler tüketim ürünlerine yapılan zamlar, düşük ücret dayatması vb. olarak ödemektedirler.

İşçi ve emekçiler emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin kirli hesaplarının karşısında olmalıdır. İşçilerin birliği halkların kardeşliği mücadelesini büyütmelidir. İşçi ve emekçilerin tek savaşı vardır. Bu savaşta işçi ve emekçileri köleleştiren, boyunduruk altında tutan sömürücü sınıflara ve her türlü uzantısına karşı verilecek sınıfsız, sömürsüz bir dünya mücadelesidir.

Sendikamız yukarıda ana hatlarıyla ifade edilen çerçevede savaş ve saldırganlık karşısında işçi sınıfını aydınlatmak ve mücadeleye çekmek için bildiri, panel vb. araçları kullanmayı önüne koymuştur.

1. Olağan genel kurul sonrası toplanan ilk genişletilmiş MYK toplantısı genel kurulda altı çizilen temel gündemlerin bir kısmını ayrıntılı değerlendirmelere konu ederek planlamıştır. Sendikamız saptanan görevleri yerine getirdikçe güçlenecek ve büyüyecektir. Bütün üye ve dostlarımızı bu bilinçle saptanan görevlere dört elle sarılmaya davet ediyoruz.

DEV TEKSTİL Merkezi Yürütme Kurulu
15 Ağustos 2015"

DEV TEKSTİL'de kahvaltı ve söyleşi

İstanbul Sarıgazi'deki DEV TEKSTİL Anadolu Yakası Temsilciliği'nde 16 Ağustos'ta sabah kahvaltısında buluşan işçiler kahvaltının ardından gerçekleştirdiği söyleşide siyasal süreci ve sendikaların yürüteceği faaliyetleri tartıştı.

Söyleşide Türkiye'deki gelişmelerden bahsedilerek var olan savaş çığırtkanlığına karşı mücadele etmek gerektiğinden söz edildi. Seçim sonuçlarından söz edilerek sermaye partilerinin kime hizmet ettiğinin tekrar ortaya çıktığı ifade edildi.

Siyasal gelişmelerden söz edilerek canlı bir tartışmanın yaşandığı söyleşide ikinci bölümde yeni açılan sendika temsilciliğinin bölgede bir mevzi

olabilmesi için herkese görev düştüğü ifade edildi. Her sektörden işçilerin uğrak yeri olması için azami çaba içerisinde olunması gerektiği vurgusu yapılarak yeni dönemde sendikaların işçilerin yaşadığı sorunları çözücü bir yerde durması ve canlılığını bir an bile kaybetmemesi gerektiği söylendi.

Yakın süreç içerisinde işçi eğitimlerinin verilmesi ve çeşitli etkinliklerin yapılması gerektiği tartışıldı. İlk olarak 29 Ağustos Cumartesi saat 19.00'da "Sınıflar tarihi ve sınıf mücadelesi" başlıklı seminerin yapılacağı duyuruldu.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Tokat'ta tekstil işçileri eylem yaptı

Tokat'ta fabrikalarının kapatılarak 50 işçinin tazminatlarının gasp edildiğini belirten işçiler 14 Ağustos'ta valilik önünde eylem yaptı.

İşçiler adına konuşan Tülay Çal, 4 yıldır çalıştığı tekstil fabrikasının kapandığını belirtti. Çal, fabrika kapanmadan önce 86 kişiye tazminatlarının verildiğini belirterek şunları söyledi:

"Geriye kalan 50 kişinin tazminatlarını ödemediler. Burada bulunan insanların hepsi mağdur. Bizi Erbaa'ya götürmeye zorunlu kıldılar. Hiçbirimizin Erbaa'ya gidecek durumu yok. O kadar yolu kimse çekmek istemiyor. 'Gelmezseniz sizin tazminatlarınızı

ödemeyiz' diyorlar. Amaç bizi Erbaa'ya götürmek değil, tazminatlarımızı ödememek. Buradaki insanların çoğu kıdemleri çok fazla olanlar. Çoğu kıdemli."

Şirketin kendilerini Erbaa'ya götürmek için servis tahsis ettiğini belirten kadın işçi, "Servis otogardan kalkacakmış. Zaten bir çoğumuzun evleri Tokat'ın çıkışında. Peki otogara saat sabah 6'yı 20 geçe nasıl gelebilir bu insanlar. Biz çok mağduru. Kimse sesimizi dinlemiyor. Tazminatımızı istiyoruz. Gelecek haftaya dava açılacak" dedi.

İşçiler basın açıklamasının ardından eylemlerine son verdi.

İşçiler katledilmeye devam ediliyor

Her yıl bini aşkın işçinin can verdiği Türkiye’de hafta boyunca yeni iş cinayetleri yaşanmaya devam etti. Kar hırsı nedeniyle kamyon kasalarında taşınan, güvenlik ekipmanları verilmeyen işçiler katledilmeye, hayatları hiçe sayılmaya devam edildi.

Kastamonu’nun Hanönü ilçesine bağlı Kavak Köyü’nde orman köylülerine verilen ücretli kesim işini yapan 75 yaşındaki **Şükrü Karakoç**, 13 Ağustos’ta kestiği ağacın üzerine devrilmesi sonucu hayatını kaybetti.

Samsun’un Atakum ilçesinde bulunan SGK İl Müdürlüğü binası inşaatında kalıpcı olarak çalışan **Mustafa Kavuş** (50), 14 Ağustos’ta iskelede çalıştığı sırada dengesini kaybederek 2. kattan beton zemine düştü. Ağır yaralanan işçi ilçedeki özel bir hastaneye kaldırılarak tedavi altına alınmasına karşın hayatını kaybetti.

İzmir’de Atatürk Organize Sanayi Bölgesi 10006 Sokak’ta bulunan Bak Ambalaj’da solvent tanklarının bulunduğu depoda 14 Ağustos akşamı yangın çıktı. İtfaiye ekipleri yangına müdahale ederken 25 yaşındaki **Ali Şimşek** adlı işçi ağır yaralandı. İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi’ne kaldırılan Şimşek’in hayati tehlikesinin olduğu öğrenildi. Ege TV’nin sahibi Cem Bakioğlu’na ait olan fabrikada 2006 yılında da yangın çıktığı ve 2 işçinin zehirlendiği bilgisi verildi.

Mersin’in Mut ilçesinde Sertavul yaylasında bulunan bir evin çatı onarım işinde çalışan 29 yaşındaki **Mustafa Uysal**, 16 Ağustos’ta işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadığı için çatıdan düştü. Beton zemine çarpan Uysal, aynı inşaatta çalışan arkadaşlarının haber vermesi üzerine olay yerine gelen 112 Acil Sağlık ekibi tarafından Karaman Devlet Hastanesi’ne kaldırıldı. Ağır yaralanan işçi, hastanede hayatını kaybetti.

Ankara’da Keçiören Mecidiye Metro istasyonun inşaatında çalışan **Mehmet Kalaycı** adlı işçi, 17 Ağustos’ta üzerinde bulunduğu ızgaraların düşmesiyle birlikte beton zemine çakıldı. Bir süre sonra gelen

sağlık ekipleri ağır yaralanan işçiye kalp masajı yapsa da, Kalaycı hayatını kaybetti.

Tarım işçileri iş cinayetlerinin kurbanı olmaya devam ediyor. Son olarak **Aydın**’da 2 tarım işçisi iş cinayetinde can verdi. 18 Ağustos’ta Köşk ilçesi Çiftlik Köyü ile Merkez Efeler ilçesi Dalama Beldesi yolu Kozalaklı yakınlarında yaşanan olayda tarım işçilerinin taşındığı kamyonun kasası açıldı. Seyir halinde kasanın açılmasıyla domateslerle birlikte taşınan 6 işçi de asfalt zemine düştü. ‘Kazada’ lise öğrencisi 16 yaşındaki **Ramazan Baş** ile 49 yaşındaki **Özer Özdemir** ağır yaralı olarak kaldırıldıkları hastanede hayatını kaybetti, 4 işçi ise yaralandı.

Edirne’nin Enez ilçesi’ne bağlı Yenice Köyü’nde su deposuna elektrik hattı çekmek için 18 Ağustos’ta merdivenle direğe çıkan belediye işçisi **Varol Savcu**, akıma kapılarak ağır yaralandı. Keşan Devlet Hastanesi’ne kaldırılan Savcu, 10 saat süren çabalara karşın kurtarılamadı.

Siirt’te Bahçelievler Mahallesi Polisevi karşısındaki bir inşaatta çalışan **Seyithan Kapalıgöz**, 18 Ağustos’ta halatın kopması sonucu kilolarca ağırlığındaki demirin üzerine düşmesiyle hayatını kaybetti. Kapalıgöz’ün cansız bedeni Siirt Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı.

Kocaeli Körfez’de faaliyet gösteren Tüpraş’ın Rut İskelesi’nde Ulaştırma ve Denizcilik Bakanlığı’na bağlı çalışan **Mehmet Kalaycıoğlu** adlı işçi 18 Ağustos’ta denize düşerek can verdi. Rut iskelesinde dip taraması yapan Kalaycıoğlu, dubaların üzerinden denize düşerken sac yığını da üzerine düştü. 15-20 dakika sonra denizin 13 metre altından çıkarılan işçi kurtarılamazken işçinin can yeleği olmadığı belirtildi.

Zonguldak’ın Kilimli ilçesinde bulunan özel bir maden ocağında 19 Ağustos’ta göçük yaşandı. **Oktay Taş** adlı maden işçisi, üzerine düşen kaya parçaları nedeniyle yaralandı. Diğer madenciler tarafından ocaktan çıkarılan Taş, ambulansla Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi’ne kaldırıldı.

İşsizlik artıyor

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) 2015 Mayıs ayı işsizlik verilerini açıkladı. Açıklanan verilere göre resmi işsizlik oranı geçen yılın aynı ayına göre yüzde 0,5 artarak yüzde 9,3 oldu. İşsizlik verilerini değerlendiren DİSK-AR ise ‘geniş tanımlı işsizlik’ oranının yüzde 15,7 olduğunu ortaya koydu. Bu orana eksik veya yetersiz istihdam edilenler, yani işinden memnun olmayanlar, geçici işlerle günü kurtarmaya çalışanlar da dahil edildiğinde işsiz sayısı 6 milyon 84 bin kişiye, işsizlik oranı da yüzde 18,9’a ulaşıyor.

Geçici bir işte çalıştıktan sonra zorunlu olarak işsiz kalanlar ise toplam işsizlerin yüzde 31’ini oluşturuyor. Son bir aydır işsiz kalan fakat iş aramadığı için resmi işsizlik rakamlarına dahil olmayan kişiler arasında 2,5 milyon kişinin, geçici bir işte çalıştığı ve işini tamamladığı için işinden ayrıldığı belirtiliyor. Geçici çalışma giderek yaygınlaşarak işgücü piyasasında olumsuz bir veri olarak öne çıkarken DİSK-AR, TÜİK’in bu verilere erişime bürokratik zorluklar çıkarttığını ileri sürdü.

Kapitalizm kendi doğası gereği işsizler ordusunu büyütmeye devam ederken, bu gerçek Türkiye’nin işsizlik oranlarına da yansdı. DİSK-AR’ın açıklamasına göre, 2009 krizinin yaşandığı dönemdeki Mayıs ayından bu yana en yüksek Mayıs ayı işsizlik oranı bu sene gerçekleşti. Bununla birlikte, işsizlik oranlarında 2012 mayıs ayı rakamlarına göre yüzde 40’lık bir artış söz konusu. Buna paralel son üç yılda işsizler ordusuna 801 bin kişi katılmış bulunuyor. Tüm bu gerçekler, Türkiye’de işsizler ordusundaki genişlemenin kritik olduğunu bir kez daha göstermiş oluyor.

İşsizlik verilerinde göze çarpan diğer detaylarsa gençlerin ve kadınların işsizlik oranları. Kadınlarda resmi işsizlik oranı da 1 puan artarak yüzde 11,5 oldu. Bunun yanında ise geniş tanımlı işsizlik oranı yüzde 22,7 olarak kaydedildi. Genç nüfus içerisinde (15-24 yaş) işsizlik oranının yüzde 17, yüksek öğretim mezunları arasındaki geniş tanımlı işsizlik oranının ise yüzde 26 olduğunu altı çizildi. Ayrıca genç nüfus içerisinde kadınların geniş tanımlı işsizlik oranı da yüzde 32 seviyesinde gerçekleşti. Bu oranlar, gençlik içerisinde kadınların ve yüksek öğretim mezunlarının işsizlik sorunuyla daha çok yüz yüze olduğunu gösteriyor.

Tutsak sınıf devrimcilerinden mektup var

Sermaye devletinin 7 Ağustos'ta Ankara'da yaptığı polis operasyonunda gözaltına alınan ve 10 Ağustos'ta çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuklanarak Sincan Cezaevi'ne gönderilen BDSF'li tutsaklar, gazetemize gönderdikleri mektuplar ile tutuklama terörünün devrimci iradeyi kıramayacağını bir kez daha ilan ederek mücadele çağrısını yükselttiler. Tutsak sınıf devrimcilerinin gönderdiği mektupları paylaşıyoruz...

Merhaba dostlar, yoldaşlar;

7 Ağustos günü gerçekleştirilen operasyonlarla gözaltına alınıp 10 Ağustos günü "olmayan delilleri yok etme" şüphesiyle tutuklandık. Bu tutuklamanın/ tutuklamaların bizim için ortaya koyduğu tek şey var: Korkuyorlar!

Devletin ağzından salyalar akarak devrimcileri/ ilericileri gözaltı, tutuklama ve baskı ile zapturapt altına alma çabasının sebebi yalnızca korkularıdır. Elimizdeki taştan, dilimizdeki marştan, gözümüzdeki zafer inancından-kararlılığından korkuyorlar. Bizlerden, işçi ve emekçilerin büyüyen öfkesinden, gençliğin dinamizminden korkuyorlar. Saraylarını, saltanatlarını başlarına yıkacağımızdan korkuyorlar.

Tarih korkularında haklı olduklarını kanıtlıyor. Tarih zamanın çarklarını devrime çeviriyor. Tarih bize zincirlerimizi kırmayı işaret ediyor. Artık tarihin çağrısına yanıt verme zamanı dostlar, yoldaşlar! Bu çağrıyı hep birlikte birliğimizin gücüyle yükseltelim.

Sincan Kadın Kapalı Cezaevi'nden Tuğba Tavlı

***

Ne tel örgüler
Ne de karanlıklar
İrademiz kadar güçlü değiller!
Merhaba yoldaşlar

Sizleri Sincan Kadın Kapalı Cezaevi'nin "yüksek güvenlikli" duvarları ardından tüm devrimci coşkuyla selamlıyoruz. Bedenlerimizi tutsak almış olsalar dahi bilincimizi, irademizi ve gülüşlerimizi teslim alamadılar. Biz buraya ayak bastığımız andan itibaren yaşamımızı devrimci bir tarzda örgütlemeye ve zindanlardaki mücadele bayrağını dalgalandırmaya başladık bile. 'On'ları andığımız için tutuklandığımız Ulucanlar direnişçilerinin ya da F tipi tecriti püskürtebilmek için ölümü seçenlerin bıraktığı yerden...

Geric ve sefil çıkarları uğruna kardeş-komşu halklara savaş ilan edenler tek bir itiraz yükseltilmemişlerdir. Bunun için katliam hazırlıkları yapıldı. Suruç'ta pimi çekilen bombanın dehşeti tüm ülkeye yayıldı. Neredeyse her yeni güne operasyon haberleriyle uyanır olduk. O kanlı ellerin, bir sabah bizim kapımızı çalacağından ya da tahrip gücü yüksek bir bomba parçasının bizi de bulabileceğinden kuşku duymadık. Zincirin ilk halkası olmanın bedeliydi bu. Bundan en fazla onur duyuyoruz.

Onların hesaba katmadıkları bir şey var. Devrimcileri katlederek ya da onları hapsederek devrimci düşüncelerin kitlelerin bağrında boy

vermesini engelleyemezler. Bu nedenle ne yaparlarsa yapsınlar yenilmeye mahkumlardır.

Savaşı onlar başlattı, karşılık vermek boynumuzun borcudur.

Kahrolsun emperyalist savaş!
Yaşasın sınıf savaşı!

Sincan Kadın Kapalı Cezaevi'nden Zennure Karaaslan

***

7 Haziran genel seçimlerinin ardından sermaye devletinin içine girmiş olduğu siyasi kriz hala devam ediyor. Tek başına iktidar olma hayalleri suya düşen AKP ve buna paralel olarak başkan olma umudu tükenen AKP şefi Tayyip Erdoğan, içeride ve dışarıda savaş tamtamlarını çalmaya başladı. Yıllardan beri beslediği, MİT TIR'larıyla silah sevkiyatı yaptığı eli kanlı IŞİD çetesinin Kobanê'de aldığı ağır yenilgiler, Kürt halkının büyüyen direnişi ve kazandığı güç ve moral üstünlük, IŞİD'in Türkiye sınırında bulunan önemli kalelerinden ve geçiş kapılarından biri olan Tel Abyad'ın düşmesi gibi gelişmeler dinci gerici iktidarın şefi Tayyip Erdoğan'ın tüm dengesini alt üst etti.

Seçim öncesinde "Kürt sorununun çözümü noktasında" masayı devirerek söylem değiştiren Erdoğan ve AKP, ülke içinde ve dışında savaşı körükleyen bir taraf olarak sahneye yeniden çıktı. Yine seçim öncesi HDP mitinginde patlayan bomba, HDP binalarına yapılan silahlı ve bombalı saldırılar, seçimlerin hemen ardından ise AKP destekli IŞİD çetesi eliyle Suruç'ta gerçekleştirilen katliam Erdoğan ve AKP'nin yeni açılımlarını gözler önüne serdi.

Sözde, besleyip büyüttüğü IŞİD çetesine savaş açanlar YPG mevzilerini ve PKK kamplarını vurarak intikam almaya soyundular. "Komşularla sıfır sorun" naraları atanlar, sorun yaşamadıkları komşu kalmadığından çareyi silaha sarılıp komşularının sınırlarını ihlal etmekte buldular. Böylece bölgede ABD emperyalizminin bir piyonu olarak yeniden rol üstlenmeye hazır olduklarının sinyallerini verdiler.

Suruç'ta gerçekleşen katliamın ardından IŞİD'e sözde savaş açıp eli kanlı çetelerinin Türkiye bağlantılarını kesmek için başlatılan operasyonlarda binlerce devrimci, sosyalist, yurtsever ve ilericinin evleri basılarak gözaltına alınıp tutuklanırken, eli kanlı tecavüzcü çete üyeleri güle oynaya serbest bırakıldı.

Kent kent yayılan polis operasyonları hala devam ediyor. Gözaltıları tutuklama saldırıları izliyor. Sermaye devleti bilindik bir senaryoyu devreye soktu ve "bağımsız yargı" üzerine düşen rolü oynuyor. Devlet tüm organlarıyla, başta Kürt halkı olmak üzere devrimci ve ilericilerle her alanda saldırıyor. Sokak ortasında katliamlar birbirini izliyor.

İşçi sınıfının artan mücadele isteği ve giriştiği fiili meşru eylemler, Kürt halkının başeğmez mücadele direnci sermaye devletini ve onun silahlı gücünü daha da saldırganlaştırıyor.

İçinden geçmekte olduğumuz süreç, savaşlar, bunalımlar ve devrimler döneminin sertleşen

mücadele koşullarını önümüze çıkarıyor. Mücadele her alanda daha da sertleşirken bizim de bu sürece daha hazırlıklı girmemiz gerekiyor.

Ankara'da yapılan operasyon ve bizim tutuklanmamız bir tesadüf değildir. Aynı zamanda bu saldırı ülke genelinde süren devlet terörünün bir parçasıdır. Biz, bu saldırıların ilk olmadığını ve son da olmayacağını biliyoruz. Son dönemde yaşananlar devlet cephesinden girilen saldırıların bir başlangıç olduğuna işaret. Devlet her cepheden savaşa hazırlanıyor. Ve toplumun ilerici-öncü güçlerini tutuklayarak ve sokak ortasında katlederek önünü düzlemeye çalışıyor. Tam da bu noktada saldırılarına her geçen gün yenilerini ekleyerek tüm toplumu baskı altına almak, korkutmak ve sindirmek istiyor. Sokaktan yükselecek bir hareketliliğin önünü başından kesmek istiyor. Şovenizm zehrini pompalayarak sınıf hareketini engellemeye çalışıyor. Son metal fırtınasının gösterdiği doğrultuda bu aşamada nüve düzeyinde de olsa kendi yönünü bulmaya çalışan işçi sınıfı hareketini zehirlemeye çalışıyor. Biliyor ki göz bağından kurtulan işçi sınıfı er ya da geç devrimci öncüsüyle buluşacak. Bu da sermaye devletinin sonunu getiren başlangıç olacak.

Sermaye iktidarı bizi tutsak ederek bu tarihsel buluşmayı engelleyeceğini sanıyor. Ama yanılıyor. Sömürü düzeni var olduğu sürece bugün için bizi imha bile etseler işçi sınıfının haklı öfkesinden kaçamayacaklar.

Biz tüm işçi ve emekçileri insanlığın kurtuluşu anlamına gelen devrim ve sosyalizm mücadelesine aktif olarak katılmaya çağırıyoruz. İnsanın kendine yakışır bir düzende yaşayabilmesi için mücadele etmemiz şart.

Yaşasın devrim ve sosyalizm!
Baskılar bizi yıldıramaz!

Deniz Gündoğdu ve Hasan Akman

Sincan F Tipi Hapishanesi C/68 (Geçici Koğuş)

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/32 * 21 Ağustos 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Sacco ve Vanzetti: İyi bir kunduracı ile yoksul bir işportacının zaferi!

*Ne milyonların rehberiydi onlar,
Ne de inzibatlı bir devrim ordusunun askeri!
Devrimin sıra neferiydi onlar,
Devrimin namuslu neferi...
Elektrikli iskemleye
Kadife bir koltukmuş gibi oturdular
Hayatlarında olmadıysa da kitlelerin rehberi,
Ölümleriyle şaha kaldırdı kitleleri
Bu iki ihtilal neferi!
Nazım Hikmet*

Bundan 88 yıl önce, 23 Ağustos 1927 günü, Amerika yine sıcak ve burjuvazi en az bugün olduğu kadar düşmandı bize. O günü unutulmaz kılan bazen kılıçların çekilerek, bazen tanklar ve toplar ile ama her gün bir biçimde ve yeniden süren ve bir taraf diğerini yok edinceye dek sürecek sınıf savaşında bizden olanlar ile burjuvazinin kaçınılmaz olarak karşı karşıya kaldığı o tarihsel lahzalardan birinin daha yaşanmış olmasıydı.

Bu sefer saldırdığı aramızdan iki kişi, iki yalın ayak, iki dayanaksız, açlık ordusunun iki neferiydi. Evet, burjuva hukuku o gün "sadece iki kişi"yi katletti; o iki kişi milyonlarca işçiye yürek ve cesaret veren iki ölümsüz isim olmayı başardılar. Kundura ustası Nicola Sacco ve işportacı Bartolomeo Vanzetti Amerika'da yaşayan, Amerika'da çalışan, Amerika'da sömürülen ve Amerika'da öldürülen iki İtalyan göçmen, iki işçi olarak işçi sınıfının uluslararası ezilmişliği ve sınırları aşan sınıf kavgasının birer simgesi haline geldiler. Onların hepimiz gibi olan sıradan yaşamları sıra dışı bir kavganın nişanıyla onurlanırken ölümleri ile şaha kalkan mücadelenin kızıl atları burjuvazinin kanlı hukuku için o günden bugüne korkulu bir rüya oldular.

Titrek bir mum alevinin havaya bıraktığı bir is ve göz gözü görmeyen bir sis değildi elbet Sacco ve Vanzetti... İşçi sınıfının canlı, kanlı iki yiğit bedende cisimleşmiş militan ruhuydular! Bu yüzden onları asil yargılayan ne onları yakalayan polis şefi, ne onları idama çarptıran Amerikan hâkimleri ne de yıllar sonra bir "yanlışlık" eseri iki kişiyi ölümlerle cezalandırdığını itiraf eden ikiyüzlü burjuva hukuku değil onları bilimle, felsefeyle anlayan bizlerin güvendiği tek yargıç olan tarihi!

Dönem Amerikas'ında savaş sonrasının bütün izleri ve yıkıntıları görülüyordu. İşsizlikle, açlıkla, sokak aralarında kol gezen cinayet ve hırsızlıklarla terbiye edilen işçi ve ezilen katmanlar grev grev büyüyor ve Amerika'nın alt katmanlarında gün be gün büyüyen huzursuzluk bir sınıf öfkesi olup burjuvaziye yönelen bir tehdit olarak açığa çıkıyordu. 1918 yılında 1 milyon dolayında olan grevci işçi sayısı 1919'da 4 milyona yükselmişti. Amerikan sermayesi giderek politikleşen ve eylemleriyle de militanlaşan işçi hareketini hedef alarak 7 Kasım 1919'da ilerici kuruluşlara devasa bir baskın dalgası düzenledi. New York Times gazetesi bu tarihin "ders olsun diye" devrimin ikinci yıldönümüne denk düşürüldüğünü yazıyordu! (Rusya'da o dönem geçerli olan Jülyen takviminde yıldönümü 25 Ekim olan Şanlı Ekim Devrimi miladi takvime göre 7 Kasım'a denk düşmektedir.) Başlatılan tüm bu saldırı dalgasının Ekim Devrimi'nin yıldönümünü hedef alması bile Amerikan sermayesinin dönemin ilericilerine, işçilerine ve göçmenlere hangi politik kaygılarla saldırdığını göstermeye yetiyordu. Anti-komünist propagan-

da ile Amerikancı milliyetçilik bir araya geliyor ilerici hareketler, sendikalar ve önemli bir yüzdesi göçmen olan işçi sınıfı zapt-u rapt altına alınmaya çalışılıyordu. Yoğun baskıya uğrayan gruplardan biri de göçmen işçilerdi. Göçmen işçiler ve siyahi işçiler "ikinci sınıf vatandaş" olarak en ağır işlerde en düşük ücretlerle çalıştırılıyorlar, sömürünün en ağır biçimlerine mahkûm bırakılıyorlardı.

Sacco ve Vanzetti 1919'da başlayan bu "cadı avından" kurtulmuş ve 1920'de tesadüfen ele geçirilmiş iki göçmen, iki işçiydi. Kendi deyimleri ile "radikalin radikal"! Burjuvazi bu tesadüften Sacco ve Vanzetti'nin kanının son damlasına kadar kendi sınıf çıkarları doğrultusunda faydalandı. Tesadüfen ele geçirdiği bu iki kişiyi yedi yıl boşuna zindanlarda yatırıp da hiçbir delil olmaksızın "boşuna" elektrikli sandalyeye göndermedi... Sınıflar savaşında aslında hiçbir şeyin tesadüf olmadığını tarih Sacco ve Vanzetti'nin idamı ile bize aslında bir kez daha gösterdi. Yakalanmaları tesadüf olsa bile öldürülmeleri asla tesadüf değildi!

Burjuva mahkemeleri onları işlemedikleri bir cinayetten yargılar gözükürken aslında onların Amerika'da iki İtalyan azınlık olmasını, sermayeye korku salan grevlere katılan iki işçi olmasını, onların hegemonyasına karşı aldıkları politik tavırlarını yargılıyordu. Amerikan düzeni devamını sağlamak için iki kurban seçmişti. Onlar kararı çoktan verilmiş bir davanın sonucunu yedi yıl tutsak düşerek belediler... Burjuva hukuku onların hak arama mücadelesine olduğu kadar yıllarca onların hukuksuzca sandalyeye gönderilmesini engellemeye çalışan milyonlarca destekçinin umutlarına da kara çaldı.

Sacco ve Vanzetti'yi katleden burjuvaziye dehşete düşüren şey yüzyıllardır olduğu gibi kendi çıkarlarının pislik kuyusunu bir avuç, bir avuç daha doldurmaya çalışırken o kuyu içine insanlığın en ak, en onurlu yanlarını hapsetmeye çalışan bir grup sömürücü azınlığa karşı ezilen çoğunluğun sorgusundan sual olunmayan o yıkıcı, o devingen ve günü geldiğinde dur durak bilmeden bendini aşarak patlayan kudretinin açığa çıkmasıydı.

Sacco ve Vanzetti ile birlikte yok edilmeye çalışılan iki öncü işçi şahsında milyonlarca işçinin eşit ve özgür bir dünya için savaşıma iradesiydi. İşte tam da bu yüzden, bu irade teslim edilmediği için Sacco da Vanzetti de yenilmedi! Olan o oldu ki burjuvazi, aramızdan iki kişiyi çekip alarak kendi kurtuluşuna dönük hiçbir şey başaramadığı gibi çöküşünü hazırlayan devrim günlerinde kendisinden muhakkak sorulacak iki hesap daha kazandı işçi sınıfının savaş belleğine. İşçi sınıfının can bedeli, kan bedeli sorulacak hesabıdır o günden bugüne Sacco ve Vanzetti!

K. Efram

